

VYPOŘÁDÁNÍ PŘIPOMÍNEK K MATERIÁLU S NÁZVEM:

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

Dle Jednacího řádu vlády byl materiál rozeslán do meziresortního připomínkového řízení dopisem ministra spravedlnosti ze dne 15. 5. 2015, s termínem dodání stanovisek do 12. 6. 2015. Vyhodnocení tohoto řízení je uvedeno v následujících tabulkách. Předržena je resortně členěná tabulka, která obsahuje toliko trvající rozpory. Po ní následuje samostatná tabulka, která obsahuje tyto i všechny zbývající připomínky a jejich vypořádání v rámci připomínkového řízení.

TRVAJÍCÍ ROZPORY

Připomínkové místo	Připomínka	Způsob vypořádání
Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy Mgr. Martina Postupová martina.postupova@msmt.cz	K § 7b odst. 1 Zásadně nelze souhlasit s nově nastaveným kritériem pro určení místní příslušnosti. Jedná se o úpravu zcela se vymykající obvyklému způsobu určení místní příslušnosti, která se neurčuje zpětně k určitému datu, ale naopak se určuje zásadně ke dni zahájení řízení – viz § 84 a násl. Občanského soudního řádu. Určení místní příslušnosti zpětně rovněž zakládá vazby mezi soudem a dlužníkem (žalovaným), které nejsou ničím odůvodněné, nýbrž naopak, insolvenční soud není obecným soudem dlužníka dle procesních předpisů. Dopadem navrhované nekoncepční změny jsou zvýšené náklady nemajetného dlužníka spojené s uplatňováním jeho procesních práv, tj. v konečném důsledku bránění jeho procesních práv. Úprava je tak v rozporu s právem na spravedlivý proces	ROZPOR V průběhu připomínkového řízení byla zúžena působnost ustanovení § 7b odst. 1, který se již vztahuje pouze na dlužníka, který je podnikatelem zapsaným v obchodním rejstříku, u něhož k účelovým přesunům v rámci ČR dochází nejčastěji. Cílem tohoto ustanovení je totiž primárně eliminovat účelové praktiky dlužníků, typicky podnikatelů zapsaných v obchodním rejstříku, v rámci insolvenčního řízení v ČR. Navrhovaná úprava reaguje na případy, kde dlužník formální změnou sídla těsně před zahájením insolvenčního řízení dosáhl změny místně příslušného insolvenčního soudu, přičemž takový postup nelze

	garantovaným v čl. 36 Listiny základních práv a svobod. Požadujeme celé ustanovení vypustit. Tato připomínka je zásadní.	označit za legitimní, když k reálnému přesunu podnikatelské činnosti dlužníka nedošlo. Výkon práv věřitelů před takto dlužníkem zvoleným soudem může být zásadně ztížen, ať již zvýšením nákladů (řešení prostřednictvím tzv. delegace vhodné dle § 12 odst. 2 občanského soudního řádu je zdlouhavé a důkazně náročné) anebo samotným faktem, že dlužník poměrně jednoduchou operací sám a účelově zvolil soud, který bude rozhodovat o jeho úpadku.
	K § 25 odst. 2 Na tomto místě je nezbytné odkázat na znění čl. 10 odst. 4 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu. S ohledem na skutečnost, že na činnost insolvenčního správce se citovaná směrnice vztahuje, požadujeme, a je nezbytné, aby se předkladatel vypořádal s tím, zda je navrhovaná úprava v souladu s evropským právem. Důsledkem navržené změny je totiž omezení práva na podnikání dle uvedené směrnice a dle čl. 26 Listiny základních práv a svobod, neboť podnikání je tak omezeno pouze na územní obvod jednoho kraje. Tato připomínka je zásadní.	ROZPOR Navrhovaná změna není v rozporu s požadavky směrnice Rady č. 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu. Tato směrnice se sice vztahuje na výkon činnosti insolvenčního správce, nelze však z jejího znění dovozovat, že by omezovala možnosti členských států, jak definovat systém ustanovování insolvenčních správců soudem dle rotačního principu, když v tomto případě nejde o regulaci přístupu k profesi (povolovací režim). Navržená právní úprava je v souladu i s čl. 10 odst. 4 citované směrnice, když nezakazuje insolvenčním správcům zřizovat pobočky ani působit v obvodu jiného insolvenčního soudu. Součástí práva na "výkon činnosti" dle citované směrnice totiž není právo na "zakázky" vůči státu, pouze právo nebýt diskriminovaný (což navrhovaná úprava nečiní). Insolvenční správci si tak ve vlastním zájmu a v zájmu svých "zákazníků" – dlužníků – mohou pobočky zřizovat,

		avšak na tyto již nebude vázaný mechanismus přidělování věcí. Stávající úprava, která motivuje insolvenční správce, aby udržovali pobočky, jejichž účelem není reálně být k dispozici dlužníkům a věřitelům, je nevhodná.
	K § 34 odst. 3 Ustanovení zavádí nedůvodnou „sankci“ vůči věřiteli, který využil svého zákonného práva a hlasoval pro odvolání insolvenčního správce z funkce tím, že tento se stane odděleným insolvenčním správcem ve vztahu k jeho pohledávce. Věřitelům je tak implicitně odpíráno právo zvolit si osobu insolvenčního správce, jehož řádný výkon funkce vede k co nejvyššímu uspokojení jejich pohledávky. K odůvodnění této změny viz předchozí připomínka (neboť tento krok je rovněž obecně odůvodněn snahou zamezit „ovládnutí řízení“ některými věřiteli). Nadto není zřejmé k jakému přezkumu pohledávky je tento oddělený (odvolaný) insolvenční správce povolán, když k odvolání insolvenčního správce může dojít podle § 29 na schůzi věřitelů, která nejbližší následuje po přezkumném jednání, na kterém mají zásadně právo hlasovat věřitelé, jejichž pohledávka byla zjištěna na přezkumném jednání. Požadujeme celé ustanovení vypustit. Tato připomínka je zásadní.	ROZPOR Správa majetku dlužníka bude i po odvolání přirozeně v rukou nově zvoleného insolvenčního správce; dané pravidlo však znemožňuje, aby si touto cestou věřitel zvolil svého „žalobce“, tj. toho kdo má nezávisle posoudit věřitelovu pohledávku. Obavu z absence nezávislosti odvolaného insolvenčního správce nesdílíme, když toto řízení je v rukou insolvenčního soudu. Přezkum se vztahuje již k dříve popřeným pohledávkám, když cílem je zabránit účelovému odvolání insolvenčního správce věřitelem, jehož pohledávka byla správcem popřena. Nejedná se o sankci, ale o pravidlo vylučující střet zájmů nově zvoleného insolvenčního správce a věřitele, který si jej zvolil.
	K § 36 odst. 3 Jedná se o zmocňovací ustanovení, které je v rozporu s Čl. 79 odst. 3 Ústavy, neboť zákon nestanoví žádné meze takové úpravy, zavádí toliko neurčitý a blíže nedefinovaný pojem	ROZPOR Znění ustanovení bylo v průběhu připomínkového řízení upřesněno v tom smyslu, že prováděcí právní předpis

	„standardy řádné činnosti insolvenčního správce“ a „úkon insolvenčního správce“. Uvedená protiústavní neurčitost zmocňovacího ustanovení je neakceptovatelná tím spíše, že rovněž vede k zásahu do práva na podnikání, které je také chráněno ústavním pořádkem. Úprava je rovněž neracionální, činnost insolvenčního správce nelze standardizovat a nelze ji paušalizovat, to by bylo v rozporu s požadavkem na individuální a specifický přístup v konkrétní věci, řádný výkon činnosti insolvenčního správce je již vymezen insolvenčním zákonem, insolvenční správce nese osobní odpovědnost na zajištění řádné činnosti a na tuto dohlíží insolvenční soud, který má procesní nástroje zjednat nápravu. Dále je nezbytné zdůraznit, že žádný právní předpis nestanoví pro jiné obdobné profese seznam úkonů, které by měli představitelé této profese za povinnost vykonávat jen a pouze osobně, tzn. bez možnosti kvalifikovaného zástupu. Požadujeme celé ustanovení vypustit. Tato připomínka je zásadní.	bude sloužit pouze pro bližší specifikaci zákonem již uložených povinností (např. úpravu administrativních záležitostí, zálohování dat apod.).
	K § 100a odst. 5 a § 128a odst. 4 Zásadně je třeba odmítnout nastavený zákaz opětovného podání návrhu téhož věřitele vůči témuž dlužníkovi v půlroční lhůtě, neboť se jedná o koncept, který je zcela v rozporu s ústavně garantovaným právem na přístup k soudu. Tím spíš, že k takovému zamezení dochází po odmítnutí návrhu, který není věcným přezkumem návrhu. Nadto předkladatel zcela rezignuje na možnost změny skutkových okolností spojených s nároky věřitele (tj. možnost získání vykonatelného titulu, zesplatnění další pohledávky apod.). Požadujeme celé ustanovení vypustit. Tato připomínka je zásadní.	ROZPOR Vypuštěno v ustanovení § 100a (nová koncepce předvídá odmítnutí tzv. šikanózního insolvenčního návrhu podle §128a). Setrvání na § 128a odst. 4 je pro předkladatele zásadní, když se jedná o jeden z komplexu instrumentů ochrany před podáváním šikanózních insolvenčních návrhů. Považujeme za legitimní a proporcionální omezení stanovení nemožnosti podání insolvenčního návrhu opakovaně poté, co tento byl soudem pro zjevnou bezdůvodnost odmítnut.

	K § 105 Ustanovení má diskriminační povahu, neboť nedůvodně rozlišuje mezi dlužníky, jsou-li fyzickými osobami, a dlužníky, jsou-li právnickými osobami. Nadto není zřejmé, zda by mělo být právo věřitele na uplatnění pohledávky insolvenčním návrhem a její následné uspokojení v insolvenčním řízení vázáno na plnění povinností vyplývajících z účetních předpisů, když tato úprava je zjevně v rozporu s § 1 odst. 1 občanského zákoníku a nemá obdobu při uplatňování stejných práv v jiném civilním řízení. Požadujeme upravit ve shora uvedeném smyslu. Tato připomínka je zásadní.	ROZPOR Pravidlo bylo oproti původnímu záměru zmírněno, když se nadále týká pouze insolvenčních navrhovatelů, jež vedou účetnictví nebo daňovou evidenci. Pouze na tyto věřitele dopadá povinnost pohledávku za dlužníkem doložit jedním z v § 105 odst. 1 uvedených způsobů. Insolvenční navrhovatel není v možnosti podat insolvenční návrh a řádnou přihlášku splatné pohledávky závislý pouze na ochotě dlužníka uznat pohledávku, ani není povinen vyvolat nalézací řízení za účelem získání vykonatelného rozhodnutí; nemá-li je k dispozici, může pohledávku doložit jiným z uvedených způsobů. Výčet alternativ byl rozšířen o notářský zápis se svolením k vykonatelnosti. Pro případ, že je insolvenčním navrhovatelem zahraniční právnická osoba, postačí, doloží-li splatnou pohledávku srovnatelným způsobem, jak uvádí nově zakotvené pravidlo v § 105 odst. 2. Věřitelé, kteří účetnictví nebo daňovou evidenci nevedou, nejsou v možnostech, jak doložit splatnou pohledávku, výčtem způsobů v § 105 odst. 1 věta první omezeni. S ohledem na skutečnost, že by tyto věřitelé byli prakticky vyloučeni z možnosti opatřit si potvrzení, že o pohledávce účtují v souladu s příslušnými právními předpisy, není vhodné podmiňovat insolvenční návrh jimi podaný doložením toliko zejména z hlediska časové náročnosti méně a složitěji dostupnými způsoby. Ustanovení § 105 odst. 1 věta druhá stanovuje výjimku z povinnosti dokládat pohledávku, jde-li o pohledávky za majetkovou podstatou a pohledávky postavené jim na roveň, včetně pohledávek na daně, poplatky, pojistné na sociální zabezpečení a veřejné zdravotní pojištění a podobně
--	--	--

		podle § 168 odst. 2 písm. d). V souhrnu s jinými ustanoveními zákona je i institut ustanovení § 105 obranou proti tzv. šikanózním návrhům. Toto ustanovení je pro předkladatele zásadní.
	K § 390a Ustanovení je v rozporu s ústavní zásadou přístupu k soudu. Ačkoli je tento návrh odůvodněn požadavkem na zamezení zneužívání tíživé situace dlužníka nekalými praktikami některých subjektů, je nezbytné zkoumat proporcionalitu takového omezení práv dlužníka, které může být odůvodňováno jeho ochranou. Je nezbytné zdůraznit, že popsanému negativnímu jevu se lze již dnes bránit prostředky veřejného práva (neoprávněné podnikání, trestnost činu). Zavádí se obligatorní zastoupení při sepisování návrhu, které nemá obdoby v civilním právu a není odůvodněno právní složitostí jeho zpracování. Nadto nedostatečný návrh není stížen takovými důsledky jako např. obsah insolvenčního návrhu věřitele. Navíc návrh nově neumožňuje soudu v případě odmítnutí návrhu na povolení oddlužení rozhodnout o způsobu řešení úpadku dlužníka konkursem. Dále je nejasné, zda se zastoupení vyčerpává podáním návrhu anebo nikoliv. Rovněž není zřejmý důvod stanoveného okruhu osob oprávněných k sepisování návrhu, resp. není zřejmé, z jakého důvodu nemůže návrh sepsat auditor, daňový poradce nebo exekutor. Požadujeme ustanovení vypustit, případně upravit ve shora uvedeném smyslu. Tato připomínka je zásadní.	ROZPOR Platná právní úprava neumí na nekalé praktiky reagovat (motivačně ani represivně); úpravu, jejímž účelem je ochrana dlužníků v tíživých situacích považujeme za proporcionální k případným omezením, jež se s navrhovaným řešením pojí. Prostředky veřejného práva nejsou dle našeho názoru dostatečně účinné. Nová úprava rovněž zajistí vyšší kvalitu podávaných návrhů, řádné poučení dlužníků a odpovědnost zpracovatelů návrhů vůči dlužníkům. Navíc se jedná o prevenci druhotného zadlužování dlužníků. Dle ustanovení § 390a odst. 3 se stanovuje povinnost pro tzv. akreditované osoby (tj. zjednodušeně řečeno neziskové organizace) činit tuto službu bezplatně. Osoby oprávněné činit návrhy ze zákona podle § 390a odst. 1 písm. a) mohou požadovat odměnu v maximální výši stanovené zákonem. Celé ustanovení se váže k osobě zpracovatele návrhů, a to pouze pro účely jeho zpracování. Zároveň musí být návrh bez vad, k tomu expressis verbis v § 396.

	K § 390a odst. 4 Toto ustanovení uměle vytváří další dluh dlužníka vůči dalšímu – novému věřiteli. Umělé další zadlužování dlužníka se jeví jako rozporné se smyslem insolvenčního řízení. Nadto se uměle rozšiřují případy úpadku dlužníka, neboť pro možnost zahájení insolvenčního řízení, ve kterém je navrhováno oddlužení, postačí, pokud má dlužník jednoho věřitele a tím druhým se vždy stane zpracovatel insolvenčního návrhu a návrhu na povolení oddlužení. Požadujeme celé ustanovení vypustit. Tato připomínka je zásadní.	ROZPOR Regulace subjektů, jež jsou oprávněny podat návrh podle ustanovení § 390 (zde by se jednalo pouze o osobu dle § 390 odst. 1 písm. a) – viz vypořádání připomínky k § 390a), dohled nad těmito subjekty a povinnost těchto subjektů předcházet situacím, kdy by jejich zaviněním byl návrh odmítnut nebo zamítnut (jednání s odbornou péčí) včetně zneužití práva k „vytvoření“ nového věřitele, jsou dostatečnými zárukami před uvedenými obavami. Ostatně zárukami nesrovnatelnými se současným právním stavem zejména v podobě praxe některých tzv. oddlužovacích společností, jež v některých případech i úmyslně sepisují nekvalitní návrhy, jež jsou soudy odmítnuty, resp. zamítnuty.
	K § 390a odst. 1 písm. b) a k hlavě VI Nová právní úprava „akreditace“ zcela postrádá definici akreditovaných osob, resp. povahy jejich činnosti, tj. co je myšleno pojmem „poskytování služeb v oblasti oddlužení“. Není tedy zřejmé, k čemu konkrétně je akreditace udělována, s výjimkou úpravy v § 390a. Tím spíš není zřejmé, jakými předpisy se má akreditovaná osoba při poskytování služeb řídit (např. živnostenský zákon). Navrhovaná úprava neobsahuje konkrétní povinnosti akreditovaných osob, jejichž porušení by bylo možné postihnout podle § 418i, což je zcela v rozporu s principy správního trestání. Rovněž je třeba zdůraznit otázku případného obcházení zákona o advokacii, který jednoznačně vymezuje okruh osob, které mohou poskytovat právní služby za úplatu. Požadujeme konkrétní vymezení nově zaváděných pojmů, dopracování právní úpravy v souladu s principy správního	ROZPOR Akreditovaným osobám je udělena akreditace pro poskytování služeb v oblasti oddlužení. Zákon podmínku akreditace předpokládá pro možnost výkonu činnosti spočívající v podávání návrhů na povolení oddlužení a insolvenčních návrhů za dlužníka. Jedná se o režim, jež umožňuje detekovat subjekty vstupující do této oblasti a následně efektivním způsobem dohlížet nad výkonem jejich činnosti. Bylo vyhověno v tom smyslu, že byly blíže specifikovány skutkové podstaty správních deliktů podle § 418i, resp. povinnosti, jejichž porušení je jedním z předpokladů správně-právní odpovědnosti. Činnost akreditovaných osob ve vztahu k poskytování právních služeb podle zákona o advokacii chápeme

	trestání ve smyslu uvedeného a vymezení vztahu k zákonu o advokacii. Tato připomínka je zásadní. <u>K návrhu změny zákona č. 312/2006 Sb., o insolvenčních správcích, ve znění pozdějších předpisu:</u> <u>K § 36 a souvisejícím ustanovením</u> Ustanovení jsou zcela v rozporu s ústavní zásadou dělby moci mezi nezávislým insolvenčním soudem a mocí výkonnou představovanou ministerstvem, zásadou ochrany daňové mlčenlivosti a principy správního trestání. Nelze připustit, aby ministerstvo, které je orgánem moci výkonné, posuzovalo činnost insolvenčního správce v konkrétním insolvenčním řízení namísto nebo vedle insolvenčního soudu, neboť dohled nad insolvenčním správcem v konkrétním insolvenčním řízení by mělo příslušet pouze nezávislému soudu, který jediný může insolvenčního správce v tomto řízení za pochybení potrestat. Zdvojování dohledových pravomocí nad insolvenčním správcem v konkrétním řízení může vést k tomu, že insolvenční správce bude za totéž pochybení potrestán dvakrát, tj. důsledkem je porušení čl. 40 odst. 5 Listiny základních práv a svobod, který se vztahuje i na tzv. malé trestní (tj. správní) právo. Pokud jde o principy správního trestání, nelze připustit, aby skutková podstata správního deliktu byla vymezena neurčitě, pokud jde o objektivní stránku deliktu, tj. obecně porušením právních předpisů (§ 36b odst. 1 písm. a) a b)). Rovněž tuto zásadu porušuje zavedený katalog sankcí za konkrétní správní delikt, do nějž se nově zařazuje možnost zrušit povolení nebo zvláštní povolení. Sankcí je, a má být, pouze zákaz činnosti na určitou dobu, který je nicméně obvykle ukládán za závažné porušování povinností. Zrušení povolení nemá být trestem v rámci rozhodování o konkrétním deliktu. Požadujeme příslušná ustanovení přepracovat ve shora	v analogii k obdobné úpravě podle zákona č. 45/2013 Sb., o obětech trestných činů. ROZPOR Dohled byl celkově přepracován, nově se navrhuje zakotvit dohledové pravomoci ministerstva a v jejich kontextu navázat sankční opatření tak, že pokud bude zjištěno pochybení insolvenčního správce v rámci insolvenčního řízení, bude moci ministr spravedlnosti podat kárnou žalobu, o které bude rozhodovat kárný soud (NSS) v režimu zákona 7/2002 Sb. Pokud bude zjištěno pochybení mimo konkrétní insolvenční řízení, bude klasifikováno jako správní delikt, kdy skutkové podstaty správních deliktů a sankce za ně byly upraveny v kontextu připomínky ministerstva vnitra. Vyjádření MŠMT ze dne 29.7.2015: Jedná se o podstatnou změnu materiálu, k níž se lze jen obtížně vyjádřit. S ohledem na obsah změn je ale nezbytné konstatovat, že materiál bude muset být zaslán znovu do připomínkového řízení tak, aby se k takto zásadní koncepční změně měly možnost vyjádřit všechny resorty i dotčené osoby. Žádáme o vysvětlení, akceptaci či připomínky došlo k takovéto změně materiálu. Se způsobem vypořádání nelze souhlasit. S vyjádřením MŠMT nelze souhlasit, koncepce – nové nastavení parametrů dohledu z hlediska nového vymezení kompetencí MSp zůstalo stejné, jako bylo v době zaslání návrhu do meziresortního připomínkového řízení. Nelze tedy mluvit o koncepční změně. Jediné, co bylo změněno,
--	--	--

	uvedeném smyslu. Tato připomínka je zásadní.	je způsob postihu, resp. trestání insolvenčního správce, které se nyní rozvádí do dvou větví, a to trestání správní a kárné řízení.
Ministr pro lidská práva, rovné příležitosti a legislativu Mgr. Magda Besedová besedova.magda@vlada.cz JUDr. Jana Macháčková machackova.jana@vlada.cz Mgr. Eva Hrubá hruba.eva@vlada.cz	Obecně Byť rozumíme snaze Ministerstva spravedlnosti o zpřísnění podmínek pro poskytování poradenství v oblasti oddlužení, s navrhovanou koncepcí nesouhlasíme, neboť ve svém důsledku povede ke snížení dostupnosti oddlužení pro velký okruh potenciálních žadatelů. V případě hrazeného poradenství nesouhlasíme s tím, aby se vytvářela nová skupina akreditovaných osob. Navrhujeme proto, aby odborné poradenské služby za přiměřenou odměnu poskytovali pouze advokáti. Zcela nevhodné je pak znemožnění poskytování poradenských služeb bez odměny, žádáme proto, aby tato možnost zůstala zachována. Domníváme se, že úsilí Ministerstva by mělo směřovat zcela opačným směrem, a to zpřístupněním možnosti oddlužit se širšímu okruhu osob. Tímto řešením by mohlo být například zavedení institutu dobrovolného narovnání, tedy dohody mezi dlužníkem a věřiteli s většinovým podílem na míře uspokojení pohledávek, která by byla závazná i pro věřitele, kteří s ní nevyslovili souhlas. Další alternativní řešení lze najít v dokumentu Výstupy a návrhy opatření Pracovní skupiny pro analýzu insolvence a oddlužení (MSp-1041/2014-LO-SP). Podle této alternativy by soud oddlužení jako způsob řešení úpadku dlužníka povolil a až následně při zkoumání podmínek pro osvobození dlužníka od placení pohledávek by se zabýval	ROZPOR Podle naší analýzy by měly akreditované osoby (již dnes ostatně neziskové organizace působí v této oblasti na regionální i celostátní úrovni) spolu s advokáty, insolvenčními správci a notáři dostatečně obsloužit poptávku dlužníků. Není se tak třeba obávat omezení přístupu k oddlužení. Akreditované osoby budou poskytovat služby bezplatně (neziskové organizace již nyní takto postupují), subjektům ex lege podle 390a odst. 1 písm. a) bude stanovena maximální výše odměny. K dalšímu viz vypořádání připomínky k 390a odst. 1.

	otázkou, v jaké míře byli věřitelé reálně uspokojeni. Tato připomínka je zásadní. K § 390a odst. 1 Návrh vylučuje podání návrhu na povolení oddlužení samotným dlužníkem – fyzickou osobou, pokud není osobou dle odst. 1 písm. a) nebo b), nebo dle odst. 2 ustanovení, čímž se návrh na povolení oddlužení staví nad jiné návrhy na zahájení řízení (žaloby) a přibližuje se dovolání či ústavní stížnosti, kde je povinné zastoupení advokátem, což se domníváme, není správné řešení. Povinným zastoupením totiž dlužníkovi vzrostou náklady, což je neadekvátní. Dle našeho názoru by měla být možnost podání návrhu dlužníkem zachována (v tomto smyslu je nutná také úprava navrhovaného ust. § 391 odst. 3). Tato připomínka je zásadní. K § 390a odst. 3 a 4 Není znám obsah prováděcího předpisu určujícího výši odměny a není zřejmé, zda budou služby za určitých podmínek poskytovány i zdarma, což by bylo žádoucí. Případná odměna musí být v každém případě stanovena adekvátně, jinak se ze	ROZPOR Akreditovanou osobou může být pouze právnická osoba, neboť fyzická osoba nemůže mít status veřejné prospěšnosti, tj. nemůže splnit požadavky, které jsou důležité v obecném zájmu. Nová úprava rovněž zajistí vyšší kvalitu podávaných návrhů, řádné poučení dlužníků a odpovědnost zpracovatelů návrhů vůči dlužníkům. Navíc se jedná o prevenci druhotného zadlužování dlužníků. Platná právní úprava neumožňuje na nekalé praktiky pochybných subjektů (tzv. oddlužovacích společností) reagovat (motivačně ani represivně). Otevření možnosti podávání návrhu samotným dlužníkem by k zamýšlenému cíli nevedla. Tyto důvody shledáváme legitimní a proporcionální k povinnosti zastoupení při sepsání a podání návrhu podle 390 odst. 1. Vyjádření KML ze dne 23. 3. 2015 Nesouhlasíme s návrhem, který vylučuje podání návrhu na povolení oddlužení samotným dlužníkem a v této souvislosti zavádí tzv. akreditované osoby. ROZPOR K možnosti podání návrhu podle 390 odst. 1 samotným dlužníkem viz vypořádání k § 390a odst. 1.
--	---	---

	zpracování návrhu na povolení oddlužení stane výhodný byznys. Z Důvodové zprávy přitom jasně vyplývá, že cílem je regulovat komerční subjekty poskytující službu za úplatu, nikoli zamezit poskytování služby bezplatně (viz str. 12 – 13 a 23 Důvodové zprávy). V souladu s naší předchozí připomínkou by pak měla zůstat zachována možnost, aby si fyzická osoba mohla podat návrh sama, čili bez nákladů (a bude na ni, zda si zvolí předražený poradenský komerční subjekt (neboť tato praktika navrhovaným řešením nevymizí), nebo zvolí odbornou pomoc, u které bude mít jistotu max. výše platby za služby. Tato připomínka je zásadní.	Ve zbytku vysvětleno v tom smyslu, že povinnost inkasovat odměnu zákonem založena není. Kdo bude chtít zpracovat návrhy bezplatně, může. Akreditované osoby navíc mohou poskytovat služby toliko bezplatně (ostatně neziskové organizace již nyní takto postupují), subjektům ex lege podle 390a odst. 1 písm. a) bude stanovena maximální výše odměny.
	K § 393 odst. 3 Nesouhlasíme s tím, aby byl návrh na povolení oddlužení odmítnut proto, že jej nesepsala osoba dle ust. § 390a odst. 1 nebo 2, je to vůči dlužníkům nepřiměřeně přísné. Tato připomínka je zásadní.	ROZPOR Logicky navazuje na § 390a odst. 1, k vypořádání tamtéž.

Úřad vlády ČR – místopředseda vlády pro vědu, výzkum a inovace Jan Málek malek.jan@vlad a.cz	K § 25 odst. 5 Požadujeme doplnit možnost ustanovit insolvenčním správcem osobu s provozovnou v daném obvodu krajského soudu. <u>Odůvodnění:</u> Zatímco zákon o insolvenčních správcích s provozovnami počítá a přímo upravuje jejich existenci, zákon o úpadku a způsobech jeho řešení prakticky vylučuje jejich fungování. Samotná existence provozoven je zbytečná v situaci, kdy nebudou moci insolvenční soudy ustanovit insolvenčním správcem osobu s provozovnou v daném obvodu krajského soudu. Vyloučení provozoven vede k deprofesionalizaci insolvenčních řízení a posiluje jejich regionalizaci spojenou s případnými místními klientelistickými vazbami. Tato připomínka je zásadní.	ROZPOR Insolvenční správci si i nadále mohou ve vlastním zájmu a v zájmu dlužníků zřizovat pobočky, avšak na tyto již nebude vázaný mechanismus přidělování věcí. Stávající úprava motivuje insolvenční správce, aby udržovali pobočky, jejichž účelem není reálně být k dispozici dlužníkům a věřitelům (tzv. fiktivní provozovny). Nad to je třeba striktně rozlišovat regionalizaci a klientelismus. Klientelismus může vznikat i ve vztazích s insolvenčním správcem, který má provozovny. Vzhledem k tomu, že zůstane zachováno přidělování věcí „kolečkem“ (dle § 25 odst. 2) a počítačem, nelze o žádném podhoubí klientelismu ve vztahu k přidělování věcí podle sídla insolvenčního správce hovořit. Úprava byla navíc od původního návrhu zmírněna v tom smyslu, že je ponecháno na vůli každého insolvenčního správce (resp. ohlášeného společníka insolvenčního správce), zda přidělování věcí insolvenčním soudem bude probíhat dle jeho sídla nebo provozovny (přičemž toto rozhodnutí může insolvenční správce po určitém čase změnit). Vyjádření RVV ze dne 22. 7. 2015: Novela má za cíl zkvalitnění insolvenčního řízení, mimo jiné prostřednictvím posílení dohledu nad výkonem funkce insolvenčního správce a stanovením zásad činnosti insolvenčních správců při řádném plnění jejich povinností. Pokud insolvenční správce vyhoví všem zákonem i podzákonným předpisem stanoveným požadavkům a dokáže tak řádně a poctivě plnit požadované povinnosti spojené s výkonem své činnosti,
--	--	---

		nevidíme důvod (stejně jako MŠMT a Nejvyšší soud), proč by takovou činnost vyhovující jakosti nemohl vykonávat i v dalším kraji. Vyšší kvality insolvenčního řízení lze dosáhnout důslednějšími kontrolami insolvenčních správců, vyššími sankcemi při nedodržení stanovených podmínek a například přísnějšími nároky na podobu a personální obsazení provozoven.
--	--	--

Česká národní banka Mgr. Ing. Daniel Tyraj daniel.tyraj@cnb.cz	K bodu 28., § 105 [náležitosti insolvenčního návrhu] Navrhujeme zrušit bez náhrady novou úpravu o dokládání pohledávky uznáním dlužníka nebo potvrzením, že se o ní účtuje, nebo řešit jinak. Podle našeho názoru navrhovaná úprava oslabuje ochranu věřitelů, je neproporcionální sledovanému účelu a diskriminační vůči osobám nevedoucí účetnictví. Návrh bude znamenat neodůvodněné náklady pro poctivé věřitele, včetně státu. Pokud úprava v navrhované podobě bude přijata, pak je nutné analyzovat a v důvodové zprávě vyčíslit dopady do práv poctivých věřitelů. Tato připomínka je zásadní. Odůvodnění: Nově navrhované znění § 105 InsZ zní: „(1) <i>Podá-li insolvenční návrh věřitel, je povinen doložit, že má proti dlužníkovi splatnou pohledávku, a k návrhu připojit její přihlášku; je-li dlužníkem právnická osoba, je insolvenční navrhovatel povinen doložit pohledávku uznáním dlužníka s ověřeným podpisem nebo vykonatelným rozhodnutím nebo potvrzením auditora nebo soudního znalce, že navrhovatel o pohledávce účtuje v souladu s účetními předpisy. Jde-li v případě pohledávky podle věty první o pohledávku, která se do insolvenčního řízení jinak nepřihlašuje, považuje se po rozhodnutí o úpadku za uplatněnou podle § 203. (2) Nesplní-li navrhující věřitel povinnost podle § 177 odst. 2, platí, že pohledávku vůči dlužníkovi neosvědčil.</i>“. Domníváme se, že znění nově navrhovaného § 105 <i>de facto</i> neumožňuje podat insolvenční návrh ze strany věřitele - fyzické osoby nepodnikatele vůči právnické osobě, pokud nemá tato fyzická osoba exekuční titul nebo uznání závazku. Fyzická osoba - podnikatel nebude účtovat o pohledávce vůbec. I pro podnikatele může být nákladné (ve vztahu k hodnotě pohledávky) zajištění potvrzení auditora nebo soudního znalce	ROZPOR Předkládané ustanovení je jedním z komplexu institutů, jejichž účelem je čelit negativním jevům spojených s tzv. šikanózními insolvenčními návrhy. Připomínka byla akceptována v tom smyslu, že se bude týkat toliko insolvenčního navrhovatele, jež vede účetnictví nebo daňovou evidenci, dále byla úprava doplněna ve vztahu k zahraničním věřitelům a byla doplněna o notářský zápis se svolením k přímé vykonatelnosti. Z vyjádření ČNB ze dne 29. 7. 2015 Navrhovaná změna § 105 InsZ je ale neproporcionální sledovanému účelu (zasáhne zřejmě několik tisíc věřitelských návrhů, přitom je šikanózních návrhů méně než 1 %) a současně nemá potenciál šikanózním návrhům zabránit. To, že je pohledávka vedena v účetnictví nevypovídá nic o tom, zda je oprávněná, či nikoli. Auditor, soudní znalec nebo daňový poradce nemůže přezkoumávat, zda bylo např. řádně odstoupeno od smlouvy, bylo plněno podle smlouvy (ale nebylo zapláceno) apod. Dokládat pohledávku vykonatelným rozhodnutím soudu je nákladné a v praxi takto pohledávky v insolvenčním řízení obvykle dokládány nejsou a nebudou (čemuž svědčí také slovenské zkušenosti s obdobnou úpravou). Současně doplňujeme, že návrh zákona předpokládá řadu dalších opatření s efektivnějším dopadem na šikanózní návrhy (např. předběžné posouzení podle § 100a InsZ, odmítnutí návrhu podle § 128a InsZ, záloha na náklady ve výši
---	---	---

	o tom, že o této pohledávce účtuje. Není jasné, jak uvedené ustanovení vykládat u zaměstnanců (bývalých zaměstnanců) dlužníka, nebo zda bude muset potvrzení auditora nebo soudního znalce dokládat i stát (např. pohledávka spočívající v nezaplacení daně, pojistného). Toto se zdá být nepřiměřeným zásahem do možnosti věřitele podat insolvenční návrh a hájit a vymáhat svoje práva. Důvodová zpráva toto dostatečně neodůvodňuje (ve zvláštní části pak vůbec). Není jasné, o jakého auditora v návrhu zákona jde, zda o auditora podle zákona o auditorech, nebo takové potvrzení může vystavit např. také vnitřní auditor, pokud jen statutární auditor, je nutné doplnit za slovo „auditor“ slova „podle zákona o auditorech“. V návrhu zákona se tímto ustanovením má řešit problém šikanózních návrhů, aniž by ale byly řádně analyzovány dopady do práv poctivých věřitelů (ne každý, naopak spíše menšina insolvenčních návrhů bude vedeno nepoctivým úmyslem).	50 000 Kč, kterou soud může zvýšit na 100 000 Kč, pořádková pokuta za bezdůvodný návrh do výše 500 000 Kč atd.). Podání šikanózního návrh může být považováno za trestný čin. Podle platné právní úpravy je možné požadovat náhradu škody za podaný šikanózní návrh. Naše odpověď: Pravidlo bylo oproti původnímu záměru zmírněno, když se nadále týká pouze insolvenčních navrhovatelů, jež vedou účetnictví nebo daňovou evidenci. Pouze na tyto věřitele dopadá povinnost pohledávku za dlužníkem doložit jedním z v § 105 odst. 1 uvedených způsobů. Insolvenční navrhovatel není v možnosti podat insolvenční návrh a řádnou přihlášku splatné pohledávky závislý pouze na ochotě dlužníka uznat pohledávku, ani není povinen vyvolat nalézací řízení za účelem získání vykonatelného rozhodnutí; nemá-li je k dispozici, může pohledávku doložit jiným z uvedených způsobů. Výčet alternativ byl rozšířen o notářský zápis se svolením k vykonatelnosti. Pro případ, že je insolvenčním navrhovatelem zahraniční právnická osoba, postačí, doloží-li splatnou pohledávku srovnatelným způsobem, jak uvádí nově zakotvené pravidlo v § 105 odst. 2. Věřitelé, kteří účetnictví nebo daňovou evidenci nevedou, nejsou v možnostech, jak doložit splatnou pohledávku, výčtem způsobů v § 105 odst. 1 věta první omezení. S ohledem na skutečnost, že by tito věřitelé byli prakticky vyloučeni z možnosti opatřit si potvrzení, že o pohledávce účtují v souladu s příslušnými právními předpisy, není vhodné podmiňovat insolvenční návrh jimi podaný doložením toliko zejména z hlediska časové náročnosti
--	--	---

		méně a složitěji dostupnými způsoby. Ustanovení § 105 odst. 1 věta druhá stanovuje výjimku z povinnosti dokládat pohledávku, jde-li o pohledávky za majetkovou podstatou a pohledávky postavené jim na roveň, včetně pohledávek na daně, poplatky, pojistné na sociální zabezpečení a veřejné zdravotní pojištění a podobně podle § 168 odst. 2 písm. d). Zakotvení dalších výjimek z povinnosti doložit pohledávku věřitelem, kterým je stát (prostřednictvím své organizační složky), jiná veřejnoprávní korporace nebo zákonem zřízená právnická osoba, by bez vážného důvodu zvýhodnilo jejich postavení ve srovnání s jinými věřiteli – právnickými osobami. Nadto dodáváme, že tyto osoby zpravidla neinicíují insolvenční řízení, a tedy nevystupují jako nositelé povinnosti doložit svoji pohledávku způsobem podle § 105 odst. 1 věta první za středníkem; lze tak přepokládat, že dopady uvedeného pravidla na veřejné rozpočty budou zanedbatelné. V souhrnu s jinými ustanoveními zákona je i institut ustanovení § 105 obranou proti tzv. šikanózním návrhům. Toto ustanovení je pro předkladatele zásadní.
Svaz průmyslu a dopravy České republiky Mgr. Renáta Zbranková rzbrankova@spcr.cz	K čl. I – změna zákona č. 182/2006 Sb., insolvenční zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „IZ“) K bodu 2. návrhu (doplnění § 7b IZ o odstavec 5): SP ČR vítá navrhované doplnění § 7b odst. 1 IZ a chápe i snahu o urychlení postupu řízení za účelem bránění záměrné manipulaci s místní příslušností soudu. Řešení navrhované v odst. 5 však SP ČR odmítá, neboť podle jeho názoru může vést naopak k umožnění provedení kroků se zásadními nevratnými důsledky nepřislusným soudem	ROZPOR Smysl návrhu tkví v možnosti učinit neodkladná rozhodnutí soudem, jehož místní příslušnost je stanovena speciálním pravidlem, aby se tak předešlo zdlouhavému řízení řešící otázku místní příslušnosti soudu. To vše v zájmu ekonomie procesu a ochrany účastníků insolvenčního řízení před tzv. šikanózními insolvenčními návrhy.

	(a tím ve skutečnosti napomoci k naplnění zamýšleného účelu manipulace v jiných případech než předkladatel zřejmě má na mysli) a může být i v rozporu s právem na zákonného soudce. Tato připomínka je zásadní.	
	K bodům 4. (doplnění § 19 IZ o odstavci 2) a 43. (doplnění § 177 o odstavci 2): SP ČR považuje doplnění požadavku na prokázání skutečného majitele postoupené pohledávky za věcně vhodné. S ohledem na zásadní důsledky případného neprokázání požadovaných skutečností ze strany věřitele je však podle názoru SP ČR potřeba, aby podrobnosti rozsahu a způsobu jejich prokazování věřitelem upravoval přímo insolvenční zákon. Současně kromě zjišťování skutečného majitele SP ČR navrhuje, aby věřitel rozkryl propojení/poměr k dalším zúčastněným osobám. Tato připomínka je zásadní.	ROZPOR Připomínka byla částečně akceptována, když insolvenční zákon stanoví podrobnější podmínky způsobu prokazování skutečného majitele. Navrhovanou povinnost věřitele rozkrývat propojení a poměry k dalším zúčastněným osobám považujeme za neadekvátní, s návrhem nesouvisející, neboť ustanovení § 177 odst. 2 je toliko institutem spadajícím do komplexu ochrany před tzv. šikanózními návrhy.
	K bodu 9. (doplnění § 34 o odst. 3 IZ): SP ČR s navrhovaným postupem nesouhlasí a opatření nerozumí. Návrh se zjevně snaží bránit účelovým změnám insolvenčních správců, k odvolání správce však mohou být oprávněné důvody. V takovém případě se jeví „potrestání“ věřitele tím, že vůči němu bude vystupovat v řízení nadále důvodně odvolaný insolvenční správce, jako zcela protismyslné. Jde také o zbytečné navyšování nákladů řízení (odměna odděleného správce). Návrh dále neřeší situace, které v praxi nastávají, jmenovitě že se správce dozví o záměru některých věřitelů jej na schůzi věřitelů odvolat a záměrně těsně před svolaným přezkumným jednáním pohledávky těchto	ROZPOR Správa majetku dlužníka bude i po odvolání přirozeně v rukou nově zvoleného insolvenčního správce; dané pravidlo však znemožňuje, aby si touto cestou věřitel zvolil svého „žalobce“, tj. toho kdo má nezávisle posoudit věřitelovu pohledávku. Obavu z absence nezávislosti odvolaného insolvenčního správce nesdílíme, když toto řízení je v rukou insolvenčního soudu. Přezkum se vztahuje již k dříve popřeným pohledávkám, když cílem je zabránit účelovému odvolání insolvenčního správce věřitelem, jehož pohledávka byla správcem popřena.

	věřitelů popře (důsledkem je ztráta jejich hlasovacích práv, tj. nemožnost na následné schůzi věřitelů hlasovat o odvolání správce). V tomto směru SP ČR není přesvědčen, že navrhované doplnění § 189 odst. 1 IZ toto dostatečně řeší. Tato připomínka je zásadní.	Nejedná se o sankci, ale o pravidlo vylučující střet zájmů nově zvoleného insolvenčního správce a věřitele, který si jej zvolil.
	K bodu 19. (doplnění § 52 odst. 2 IZ) a k § 189 IZ: SP ČR navrhovanou úpravu vnímá jako pozitivní krok ve snaze bránit překvapením při schůzi věřitelů. Nově navrhované lhůty však neřeší obdobně překvapivé situace, jejichž původcem je insolvenční správce – viz popis v připomínce k bodu 9. výše. SP ČR navrhuje obdobně stanovit konkrétní lhůtu i pro povinnost správce předložit soudu seznam přihlášených pohledávek, a to včetně <u>vyznačení všech</u> pohledávek, které popírá (nejlépe úpravou v § 189 odst. 1 a 2 IZ). Tato připomínka je zásadní.	ROZPOR Dosavadní úprava je v tomto směru dostatečná. Posloupnost úkonů a postupu je dostatečně upravena v § 189 (ve vztahu k § 137 a 52).
	K bodům 20., 21. a 46. (změna § 53 IZ a navazující změna §58 odst. 3 IZ a §189 odst. 1 IZ): SP ČR s navrhovanou úpravou nesouhlasí, neboť se obává, že důsledky ustanovení mohou být za určitých okolností právě opačné, než předkladatel zamýšlí a umožní ještě více manipulací. V případech, se kterými se na viceprezidenta SP ČR Ing. Juříčka obrací postižení podnikatelé, mnohdy právě vyloučení hlasovacích práv osob spřízněných s dlužníkem, který je součástí koncernu, neumožní zachránit dlužníka, který je do úpadku „doveden“ insolvenční mafií v důsledku uplatňování fiktivních pohledávek. SP ČR naopak požaduje větší podporu situaci, aby koncern mohl soudu předložit reorganizační plán na záchranu takového „úpadce“, jmenovitě moratorium v trvání 1 měsíce, jakož i úpravu formulace	ROZPOR Navrhovaná úprava vychází z premisy, že z hlasování mají být vyloučeni ti věřitelé, jejichž zájmy se kryjí se zájmy dlužníka. Navrhované ustanovení je formulováno velice úzce, když v případě právnických osob dopadá toliko na koncern, tj. nejužší formu podnikatelského seskupení. Ustanovení § 53 odst. 3 a 4 navíc ponechává soudu diskreci při splnění kvalifikovaných předpokladů zde uvedených. Ustanovení se uplatní i v případě, na nějž je upozorňováno: reorganizační plán, jež je vypracován dlužníkem a osobou s ním tvoří koncern. Právě tyto osoby předstupují před věřitele s návrhem sanačního způsobu řešení úpadku, v opačném případě by osoba, jež vypracuje reorganizační plán, schvalovala tento sama

	ustanovení tak, aby více zamezilo možnému zneužití (formulace výjimek). Tato připomínka je zásadní.	sobě.
	K bodu 24. (doplnění §100a IZ - předběžné posouzení věřitelského návrhu): SP ČR s nově navrhovaným institutem předběžného posouzení věřitelského návrhu nesouhlasí. Hlavním důvodem je, že za 24 hodin nebude soud schopen reálně posoudit, zda jde o šikanózní návrh. Naopak vedlejším důsledkem může být situace, že se skuteční věřitelé a obchodní partneři údajného úpadce nechají negativně ovlivnit zprávou o zahájení insolvenčního řízení ještě více než za stávající úpravy, pokud soud na základě předběžného posouzení věřitelský návrh neodmítne. SP ČR považuje za vhodnější řešení zvýšit povinně skládanou zálohu na náklady řízení (viz připomínka k novelizačnímu bodu 30). SP ČR dále navrhuje, aby byl namísto toho využit stávající institut odmítnutí věřitelského návrhu pro bezdůvodnost podle §128a IZ, s tím, že soud doručený insolvenční návrh nezveřejní do doby, než provede posouzení podle §128a IZ (max. 7 pracovních dnů). Tyto připomínky jsou zásadní.	ROZPOR Ustanovení § 100a je základním legislativním instrumentem ochrany dlužníka před tzv. šikanózními návrhy. V průběhu připomínkového řízení byla koncepce zákonné úpravy částečně proměna, ale základní účel pravidla zůstal nezměněn. Dle nového znění návrhu bude soud oprávněn při splnění kvalifikovaných okolností rozhodnout v jednodenní lhůtě o nezveřejnění insolvenčního návrhu v insolvenčním rejstříku, a to až po 7 dní od podání insolvenčního návrhu. V této lhůtě může insolvenční soud návrh odmítnout pro zjevnou bezdůvodnost dle ustanovení § 128a. Insolvenční návrh se zveřejní po uplynutí jednodenní lhůty k předběžnému posouzení, nejdéle však do 7 dní od podání insolvenčního návrhu (bude-li tato možnost soudem využita). Účinky zahájení insolvenčního řízení podáním insolvenčního návrhu (dle § 109 i 111 IZ) však zůstávají zachovány.
	K bodu 76. (doplnění § 398 odst. 1 IZ): SP ČR dává ke zvážení opačné nastavení postupu, tj. že oddlužení kombinací plnění splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty nebo její části lze provést <u>na základě návrhu dlužníka, odsouhlaseného insolvenčním správcem</u>. SP ČR se obává, aby insolvenční správce nezneužil svého postavení vůči dlužníkovi.	ROZPOR Řešit dlužníkův úpadek oddlužením je nově možné kombinací plněním splátkového kalendáře a zpeněžením majetkové podstaty, resp. její části. Podmínkami jsou návrh insolvenčního správce a výslovné prohlášení dlužníka. Iniciace ponechaná v rukou insolvenčního správce odpovídá charakteru jeho činnosti a jeho

	Nad rámec předloženého návrhu SP ČR navrhuje doplnit oddlužení plněním splátkového kalendáře o alternativu z návrhů skupiny Ing. Juříčka, že se doba splácení prodlouží až na 10 let, s tím, že dlužník za tuto dobu splatí alespoň 70 % jistiny pohledávek nezajištěných věřitelů (ledaže konkrétní věřitel písemně souhlasí s nižším uspokojením své pohledávky) a 10 % souvisejících nákladů řízení. Výše pohledávky by tak měla být očištěna o příslušenství, smluvní pokuty apod. Tato připomínka je zásadní	postavení. Případné porušení povinností insolvenčního správce lze postihnout sankcí ex post. Druhá připomínka jde nad rámec návrhu změny zákona a cílů, jež jsou jím sledovány. Lze o ní však uvažovat v rámci komplexnější novely úpravy oddlužení.
	K čl. I - definice úpadku (§3 IZ) SP ČR považuje za zcela zásadní prostředek ochrany proti insolvenčním mafím a šikanózním insolvenčním návrhům úpravu definice úpadku v § 3 IZ. Je potřeba precizovat dané ustanovení tak, aby nebylo možné prohlásit úpadek dlužníka v případě, že jsou podmínky splněny pouze formálně, ale ve skutečnosti jde o zcela životaschopnou společnost např. jen přechodně neplnící své závazky v důsledku druhotné platební neschopnosti. Možnou alternativou je stanovení jasné metodiky pro zjišťování úpadku. Tato připomínka je zásadní. Připomínka nad rámec návrhu.	ROZPOR Neakceptováno, připomínka je nad rámec návrhu. MSp nepopírá možnou budoucí úpravu definice úpadku v § 3 IZ. Zároveň je však třeba upozornit, že navrhovaná novela je novelou především technickou. Měnit v rámci předmětné novely definici úpadku nepovažujeme za vhodné. Komplexní řešení problematiky definice úpadku, včetně řádné odborné diskuze nad tímto, by měla být případně předmětem další novelizace.
	V části první čl. I se za bod č. 61 vkládá nový bod č. 61a.: „61a. V § 253 se odstavec 2 nahrazuje textem, který zní: „(2) Jestliže se insolvenční správce do 30 dnů od prohlášení konkursu nevyjádří tak, že smlouvu nesplní, platí, že plnění smlouvy zůstává zachováno. Do té doby nemůže druhá strana od smlouvy odstoupit, není-li v ní ujednáno jinak.““ <u>Odůvodnění:</u>	ROZPOR Neakceptováno, připomínka je nad rámec návrhu. Připomínka jde nad rámec návrhu změny zákona a cílů, jež jsou jím sledovány. Lze o ní diskutovat v rámci komplexnější novely úpravy insolvenčního řízení.

	Navrhujeme nastavit princip stávajícího ustanovení § 253 odst. 2 opačně, tj. aby smluvní vztah pokračoval, ledaže správce s pokračováním vyjádří nesouhlas. Připomínka vychází z negativních praktických zkušeností s dosavadní úpravou především ve vztahu k dlouhodobým smlouvám na dodávky energií: insolvenční správci často opomenou dodavatele energií informovat o pokračování smluvního vztahu a pak následně vyžadují jeho pokračování, přestože již podle daného ustanovení plnění odmítli. Dodavatel se tak dostává do problematické pozice, protože mu v daném odběrném místě vzniká neoprávněný odběr, jehož vymáhání pak složitě řeší přes insolvenční řízení, a to pouze z důvodu opomenutí insolvenčního správce oznámit, že má na dalším plnění zájem. Návrh by tak měl zavést větší právní jistotu pro obě strany smluvního vztahu a odstranit stávající rizika, k nimž často v praxi dochází. Tato připomínka je zásadní. Připomínka nad rámec návrhu.	
	V části první čl. I se za bod č. 90 vkládá nový bod č. 90a.: „90a. V § 406 se na konci textu odstavce 3 doplňuje věta: „Plátce mzdy dlužníka má nárok na náhradu veškerých účelných nákladů, které mu vzniknou při provádění srážek ze mzdy podle rozhodnutí o schválení oddlužení. Tato pohledávka je pohledávkou za majetkovou podstatou.“ <u>Alternativně</u> SP ČR navrhuje doplnit vymezení pohledávky zaměstnavatele jako pohledávky za podstatou do výčtu v § 168 IZ.	ROZPOR Neakceptováno, připomínka je nad rámec návrhu. Připomínka jde nad rámec návrhu změny zákona a cílů, jež jsou jím sledovány. Lze o ní diskutovat v rámci komplexnější novely úpravy insolvenčního řízení.

	<u>Odůvodnění:</u> SP ČR opakovaně poukazuje na skutečnost, že s ohledem na obrovský nárůst počtu exekučních a insolvenčních řízení vedených vůči zaměstnancům představuje provádění srážek ze mzdy v rámci těchto řízení pro zaměstnavatele čím dál větší finanční a administrativní zátěž. Průměrný počet zaměstnanců, u nichž zaměstnavatelé provádějí exekuční nebo insolvenční srážky ze mzdy, se podle průzkumu provedeného SP ČR mezi jeho členy pohybuje aktuálně kolem 10% z celkového počtu kmenových zaměstnanců, přičemž podle výsledků tohoto průzkumu příkladmo u zaměstnavatele s cca 1000 zaměstnanci zabere vyřizování korespondence a správy exekucí a insolvencí zaměstnanců každodenně 25 % času každé mzdové účetní nebo u zaměstnavatele s cca 2000 zaměstnanci cca 180 hodin měsíčně. Zaměstnavatelé nemají zájem na dalším prohlubování krizové finanční situace dlužníka, avšak rozsah této agendy, která žádným způsobem nesouvisí s jejich podnikatelskou činností, je už neúnosný. Tato připomínka je zásadní. Připomínka nad rámec návrhu.	
ÚV ČR – VÚV Mgr. Jiří Gaňo gano.jiri@vlada.cz	K § 29 odst. 1: Není nám zřejmé, z jakého důvodu ustanovení dopadá pouze na oddlužení. Pokud je cílem novely zákona zabránit věřitelům spojeným s insolvenčními správci ovládnout insolvenčního řízení, měla by tato změna význam především v jiných způsobech řešení úpadku, než je oddlužení, tedy v případech, kdy lze očekávat větší množství finančních prostředků v majetkové podstatě. Tato připomínka je zásadní.	Neakceptováno, připomínka byla ze strany VÚV překvalifikována na doporučující. Navrhovaná úprava reaguje na systémové negativní zkušenosti s ovládnutím insolvenčního řízení jedním věřitelem v případě oddlužení.
	K § 36 odst. 3:	Akceptováno.

	S provedenou novelou nesouhlasíme. Není standardní, aby Ministerstvo spravedlnosti mohlo vyhláškou stanovit standardy řádné činnosti výkonu funkce insolvenčního správce. Tato úprava by měla být předmětem zákona. Tato připomínka je zásadní.	Ustanovení bylo v průběhu připomínkového řízení zpřesněno. Vyhláška bude toliko specifikovat již uložené zákonné povinnosti.
	K § 100a: Nesouhlasíme s možností soudu, aby pouze na základě toho, že se domnívá, že podáním insolvenčního návrhu sleduje navrhovatel zneužití svých práv na úkor dlužníka, odmítl insolvenční návrh, a to navíc nejpozději ve lhůtě do konce nejbližší následujícího pracovního dne. Domníváme se, že problematika zjevně bezdůvodných návrhů je řešitelná pomocí ustanovení § 128a. Navíc upozorňujeme na skutečnost, že reálně dochází k prodloužení 2 hodinové lhůty k oznámení vyhlášky na dvě hodiny ze dne následujícího po uplynutí lhůty dle § 100a (např. pokud insolvenční návrh dojde k soudu ve čtvrtek, povinnost zveřejnit vyhlášku nastane až v pondělí dopoledne). Tato připomínka je zásadní.	Akceptováno. Ustanovení § 100a je základním legislativním instrumentem ochrany dlužníka před tzv. šikanózními návrhy. V průběhu připomínkového řízení byla koncepce zákonné úpravy částečně proměna, ale základní účel pravidla zůstal nezměněn. Dle nového znění návrhu bude soud oprávněn při splnění kvalifikovaných okolností rozhodnout v jednodenní lhůtě o nezveřejnění insolvenčního návrhu v insolvenčním rejstříku, a to až po 7 dní od podání insolvenčního návrhu. V této lhůtě může insolvenční soud návrh odmítnout pro zjevnou bezdůvodnost dle ustanovení § 128a. Insolvenční návrh se zveřejní po uplynutí jednodenní lhůty k předběžnému posouzení, nejdéle však do 7 dní od podání insolvenčního návrhu (bude-li tato možnost soudem využita). Účinky zahájení insolvenčního řízení podáním insolvenčního návrhu (dle § 109 i 111 IZ) však zůstávají zachovány.
	K § 108 odst. 5: Nechápeme smysl změny. Z uvedeného vyplývá, že insolvenční soud nemůže přikročit k vymáhání zálohy spojené s návrhem na povolení oddlužení. Požadujeme změnu blíže vysvětlit. Tato připomínka je zásadní.	Akceptováno. Od zavedení institutu zálohy spojené s návrhem na povolení oddlužení bylo upuštěno.
	K § 177: Z ustanovení není zřejmé, kdo je osobou, jejíž skutečný majitel má být doložen. Není dále zřejmé, zda se má jednat o	Neakceptováno, připomínka byla ze strany VÚV překvalifikována na doporučující.

	skutečného majitele pohledávky, nebo o skutečného majitele věřitele. Dále z ustanovení neplyne, jakým způsobem se v insolvenčním řízení má skutečný majitel dokládat. Zákon č. 253/2008 Sb. proces kontroly klienta blíže neupravuje. Navíc nám ustanovení přijde nesmyslně tvrdé. Nelze očekávat, že bude ve všech případech možné věrohodně doložit skutečného majitele pro účely insolvenčního řízení, které se uskutečňuje v ČR. Tato připomínka je zásadní.	Vyjasnění pojmu „skutečný majitel“ nepovažujeme za nutné. Podle našeho názoru je z kontextu zřejmé, že jde o tzv. skutečného majitele věřitele. Je to právě věřitel, kdo má znát skutečného majitele např. podílů obchodní korporace. Tento obrat však z důvodů teoretické nepřesnosti nechceme užívat, jelikož nejde o majitele věřitele, ale o majitele určitých podílů věřitele. Je pravdou, že způsob doložení skutečného majitele není v zákoně č. 253/2008 Sb. jednoznačně předepsán. Proto lze vyhovět požadavku na upřesnění a lepší provázání důvodové zprávy s návrhem, a to včetně zapracování širšího odkazu na chystanou právní úpravu týkající se veřejného rejstříku, který by měl rozhodné údaje obsahovat. Je též třeba připomenout, že povinnost zkoumat skutečného majitele se neuplatní ve všech případech, na které se vztahují výjimky z povinnosti provést kontrolu dle citovaného zákona, a to včetně pohledávek, při jejichž vzniku by tato povinnost neexistovala, jelikož se nejedná o obchod (např. pohledávky zaměstnanců či pohledávky z titulu náhrady škody).
--	--	--

	K § 390a odst. 1: Nesouhlasíme s tím, aby bylo umožněno podat návrh na povolení oddlužení pouze zákonem stanoveným okruhu osob. Úprava jde proti původnímu konceptu oddlužení, které bylo chápáno jako spotřebitelská forma řešení úpadku. Profesionalizace podávání návrhu na povolení oddlužení v zásadě znamená omezení přístupu k této formě řešení úpadku. Dále považujeme za diskriminační skutečnost, že akreditovanou osobou může být pouze právnická osoba. Tato připomínka je zásadní.	Neakceptováno, připomínka byla ze strany VÚV překvalifikována na doporučující. Navrhovaná úprava sleduje ochranu dlužníků před nekalými praktikami některých tzv. oddlužovacích společností a ve stanoveném okruhu osob, jež budou návrhy oprávněny podávat, shledává garanci kvality podávaných návrhů. Vyjádření VÚV ze dne 15. 7. 2015 S ohledem na to, že byla akceptována naše připomínka ohledně povinné odměny, považujte tuto připomínku nadále za doporučující.
	K § 390a odst. 4: Nesouhlasíme s povinností vyžadovat odměnu za sepsání návrhu na povolení oddlužení. Nevyžadování této odměny je navíc považováno za správní delikt (§ 418i odst. 1 písm. a). Navrhujeme umožnit, aby nebyla stanovena povinnost odměnu uplatňovat v insolvenčním řízení, resp. aby byla upravena možnost osoby sepisující návrh na povolení oddlužení odměnu nevyžadovat. Tato připomínka je zásadní.	Akceptováno. Odměna se omezuje toliko na subjekty podle § 390a odst. 1 písm. a), akreditované osoby nemají dle návrhu na odměnu nárok. Je-li možno odměnu požadovat pravidlo je postaveno na dvou pilířích: fakultativností požadovat odměnu a obligatorností vymáhat odměnu toliko v insolvenčním řízení.
	K § 396: Viz § 390a odst. 4. Tato připomínka je zásadní.	Akceptováno. Viz k vypořádání připomínky k § 390a odst. 4.
	K § 399: Pochybujeme o tom, zda právní úprava může skutečně přinést podstatné zrychlení procesu. Po zveřejnění zprávy o přezkumu a zprávy pro oddlužení je nutné stejně čekat minimálně dalších 15 dní, zda nebude svolána schůze věřitelů. Navíc nesouhlasíme s tím, aby práva věřitelů byla oslabována ve smyslu navrhované právní úpravy, tedy aby věřitelská schůze	Tato připomínka byla vysvětlena. Právo věřitelů hlasovat o způsobu oddlužení je součástí návrhu i dosavadního zákonného textu (k tomu viz § 136 odst. 2 písm. i) a § 400).

	v případě řešení úpadku oddlužením byla svolána pouze při dodržení kvóra podle § 47 odst. 1. Právní úprava vede k přílišnému oslabení pozice věřitelů v oddlužení. Z oddlužení se tak stává těžko kontrolovatelný proces, který je pouze v rukou insolvenčního správce a soudu. Tato připomínka je zásadní.	
	K 410 odst. 2: Ustanovení neřeší situaci, kdy dlužník s insolvenčním správcem nekomunikuje, nebo se mu vyhýbá. Navrhujeme právní úpravu v tomto smyslu doplnit. Tato připomínka je zásadní.	Neakceptováno, tato připomínka byla vysvětlena. Platná právní úprava na dotčenou situaci již pamatuje, a to v § 405 + 395 odst. 2.
	K § 418a písm. e): Požadujeme, aby bylo blíže specifikováno, jakým způsobem se bude dokládat naplnění podmínek podle § 146 občanského zákoníku. Zároveň nesouhlasíme s tím, aby byla vázána pouze na status veřejné prospěšnosti. Tato připomínka je zásadní.	Neakceptováno, připomínka byla ze strany VÚV překvalifikována na doporučující. Podmínka veřejné prospěšnosti vyplývá již ze zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku. Veřejně prospěšná je každá právnická osoba, která naplňuje znaky uvedené v ustanovení § 146 OZ. U subjektů, které jsou z povahy věci neziskové (spolky, nadace, ústavy, OPS) by této podmínce měly vyhovět.
	K § 34 odst. 3: Doporučujeme, aby soud neustanovoval jako odděleného správce osobu, která byla odvolána z funkce postupem podle § 29 IZ, ale aby jako odděleného správce jmenoval jiného správce ze seznamu vedeného Ministerstvem spravedlnosti. Předejde se tím případnému střetu zájmů. Tato připomínka je doporučující.	Neakceptováno. Odvolaný oddělený insolvenční správce bude „žalobcem“ pro již popřené pohledávky, ke střetu zájmů zde oproti nově zvolenému insolvenčnímu správci nedochází.
	K § 53: Doporučujeme do stávajícího znění pouze demonstrativním výčtem doplnit, co se rozumí vlastními věcmi podle § 53. Úpravu možnosti insolvenčního soudu povolit, či zakázat hlasovat z důvodu zvláštního zřetele hodných lze pouze doplnit	Neakceptováno.

	jako novou větu v § 53. Tato připomínka je doporučující.	
	K § 80a: Úpravu doporučujeme z insolvenčního zákona vyškrtnout. Jedná se o obecné pravidlo, které by mělo být upraveno v osř. Tato připomínka je doporučující.	Neakceptováno.
	K § 105: Ustanovení nedoporučujeme novelizovat. Povede jednak k prodražení uplatnění pohledávky v insolvenčním řízení a jednak je zjevně diskriminační, když zvláštní podmínky pro přihlášení pohledávky stanoví pouze pro právnickou osobu. Ustanovení též považujeme za nadměrně ochraňující dlužníka. Tato připomínka je doporučující.	Neakceptováno.
	K úpravě insolvenčního rejstříku (§ 419 an.): Dáváme ke zvážení, zda by neměla být přehodnocena úprava vyškrtnutí dlužníka ze seznamu dlužníků a zveřejňování dalších zápisů v insolvenčním rejstříku. Tato připomínka je doporučující.	Neakceptováno.
	K § 5a odst. 4 novely zákona č. 312/2006 Sb.: Doporučujeme vyřešit požadavek fyzické přítomnosti v provozovně v situacích, kdy má insolvenční správce povinnost dostavit se k soudu, nebo v případech, kdy objektivně nemůže být v provozovně přítomen. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno. Povinnost fyzické přítomnosti insolvenčního správce v provozovně byla z návrhu vyjmuta.
Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy Mgr. Martina Postupová	<u>Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů</u> K § 7b odst. 1 Zásadně nelze souhlasit s nově nastaveným kritériem pro určení místní příslušnosti. Jedná se o úpravu zcela se vymykající obvyklému způsobu určení místní příslušnosti, která se neurčuje zpětně k určitému datu, ale naopak se určuje	ROZPOR V průběhu připomínkového řízení byla zúžena působnost ustanovení § 7b odst. 1, který se již vztahuje pouze na dlužníka, který je podnikatelem zapsaným v obchodním rejstříku, u něhož k účelovým přesunům v rámci ČR dochází nejčastěji. Cílem tohoto ustanovení je totiž primárně eliminovat účelové praktiky dlužníků, typicky

martina.postupova@msmt.cz	zásadně ke dni zahájení řízení – viz § 84 a násl. Občanského soudního řádu. Určení místní příslušnosti zpětně rovněž zakládá vazby mezi soudem a dlužníkem (žalovaným), které nejsou ničím odůvodněné, nýbrž naopak, insolvenční soud není obecným soudem dlužníka dle procesních předpisů. Dopadem navrhované nekoncepční změny jsou zvýšené náklady nemajetného dlužníka spojené s uplatňováním jeho procesních práv, tj. v konečném důsledku bránění jeho procesních práv. Úprava je tak v rozporu s právem na spravedlivý proces garantovaným v čl. 36 Listiny základních práv a svobod. Požadujeme celé ustanovení vypustit. Tato připomínka je zásadní.	podnikatelů zapsaných v obchodním rejstříku, v rámci insolvenčního řízení v ČR. Navrhovaná úprava reaguje na případy, kde dlužník formální změnou sídla těsně před zahájením insolvenčního řízení dosáhl změny místně příslušného insolvenčního soudu, přičemž takový postup nelze označit za legitimní, když k reálnému přesunu podnikatelské činnosti dlužníka nedošlo. Výkon práv věřitelů před takto dlužníkem zvoleným soudem může být zásadně ztížen, ať již zvýšením nákladů (řešení prostřednictvím tzv. delegace vhodné dle § 12 odst. 2 občanského soudního řádu je zdoluhavé a důkazně náročné) anebo samotným faktem, že dlužník poměrně jednoduchou operací sám a účelově zvolil soud, který bude rozhodovat o jeho úpadku.
	K § 25 odst. 2 Na tomto místě je nezbytné odkázat na znění čl. 10 odst. 4 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu. S ohledem na skutečnost, že na činnost insolvenčního správce se citovaná směrnice vztahuje, požadujeme, a je nezbytné, aby se předkladatel vypořádal s tím, zda je navrhovaná úprava v souladu s evropským právem. Důsledkem navržené změny je totiž omezení práva na podnikání dle uvedené směrnice a dle čl. 26 Listiny základních práv a svobod, neboť podnikání je tak omezeno pouze na územní obvod jednoho kraje. Tato připomínka je zásadní.	ROZPOR Navrhovaná změna není v rozporu s požadavky směrnice Rady č. 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu. Tato směrnice se sice vztahuje na výkon činnosti insolvenčního správce, nelze však z jejího znění dovozovat, že by omezovala možnosti členských států, jak definovat systém ustanovování insolvenčních správců soudem dle rotačního principu, když v tomto případě nejde o regulaci přístupu k profesi (povolovací režim). Navržená právní úprava je v souladu i s čl. 10 odst. 4 citované směrnice, když nezakazuje insolvenčním správcům zřizovat pobočky ani působit v obvodu jiného insolvenčního soudu. Součástí práva na "výkon činnosti" dle citované směrnice totiž není právo na "zakázky" vůči státu, pouze právo nebýt diskriminovaný (což navrhovaná

		úprava nečiní). Insolvenční správci si tak ve vlastním zájmu a v zájmu svých "zákazníků" – dlužníků – mohou pobočky zřizovat, avšak na tyto již nebude vázaný mechanismus přidělování věcí. Stávající úprava, která motivuje insolvenční správce, aby udržovali pobočky, jejichž účelem není reálně být k dispozici dlužníkům a věřitelům, je nevhodná.
	K § 29 odst. 1 Není zřejmé, z jakého důvodu předkladatel navrhuje omezit právo věřitelů odvolat insolvenčního správce v oddlužení. Tato změna, která výrazným způsobem zasahuje do procesních práv účastníků řízení, není nijak odůvodněna, důvodová zpráva pouze obecným způsobem, který není podložen relevantními údaji, poukazuje na negativní jev „ovládnutí řízení“ některými věřiteli. Nadto zmiňuje sledování cíle zamezit „vytváření úzkých ekonomických vazeb mezi věřitelem a insolvenčním správcem“. Zde je nezbytné zdůraznit, že primární zásadou insolvenčního řízení je uspokojení ekonomických zájmů věřitelů. Tato zásada je vtělena do řady ustanovení, která zajišťují věřitelům možnost svými rozhodnutími činnost insolvenčního správce korigovat s tím, že současná zásada poměrného uspokojení věřitelů je pak vtělena do způsobu rozhodování, tj. prostřednictvím hlasování. Není rovněž zřejmé, jakým způsobem je odůvodněno toto omezení v případě, kdy dojde ke zrušení oddlužení a rozhodnutí o způsobu řešení dlužníkovy úpadku konkursem, tedy v obdobném případě založená nerovnost v procesních právech. Požadujeme relevantní odůvodnění tohoto ustanovení ve shora uvedených souvislostech. Tato připomínka je zásadní.	Akceptováno. Bylo vyhověno v tom smyslu, že bude zmírněn požadavek většiny věřitelů směřující k odvolání insolvenčního správce v oddlužení. Pro odvolání insolvenčního správce se předpokládají dvě většiny všech věřitelů (dle počtu věřitelů a zároveň dle výše jejich pohledávek).

	K § 34 odst. 3 Ustanovení zavádí nedůvodnou „sankci“ vůči věřiteli, který využil svého zákonného práva a hlasoval pro odvolání insolvenčního správce z funkce tím, že tento se stane odděleným insolvenčním správcem ve vztahu k jeho pohledávce. Věřitelům je tak implicitně odpíráno právo zvolit si osobu insolvenčního správce, jehož řádný výkon funkce vede k co nejvyššímu uspokojení jejich pohledávky. K odůvodnění této změny viz předchozí připomínka (neboť tento krok je rovněž obecně odůvodněn snahou zamezit „ovládnutí řízení“ některými věřiteli). Nadto není zřejmé k jakému přezkumu pohledávky je tento oddělený (odvolaný) insolvenční správce povolán, když k odvolání insolvenčního správce může dojít podle § 29 na schůzi věřitelů, která nejbližší následuje po přezkumném jednání, na kterém mají zásadně právo hlasovat věřitelé, jejichž pohledávka byla zjištěna na přezkumném jednání. Požadujeme celé ustanovení vypustit. Tato připomínka je zásadní.	ROZPOR Správa majetku dlužníka bude i po odvolání přirozeně v rukou nově zvoleného insolvenčního správce; dané pravidlo však znemožňuje, aby si touto cestou věřitel zvolil svého „žalobce“, tj. toho kdo má nezávisle posoudit věřitelovu pohledávku. Obavu z absence nezávislosti odvolaného insolvenčního správce nesdílíme, když toto řízení je v rukou insolvenčního soudu. Přezkum se vztahuje již k dříve popřeným pohledávkám, když cílem je zabránit účelovému odvolání insolvenčního správce věřitelem, jehož pohledávka byla správcem popřena. Nejedná se o sankci, ale o pravidlo vylučující střet zájmů nově zvoleného insolvenčního správce a věřitele, který si jej zvolil.
	K § 36 odst. 3 Jedná se o zmocňovací ustanovení, které je v rozporu s Čl. 79 odst. 3 Ústavy, neboť zákon nestanoví žádné meze takové úpravy, zavádí toliko neurčitý a blíže nedefinovaný pojem „standardy řádné činnosti insolvenčního správce“ a „úkon insolvenčního správce“. Uvedená protiústavní neurčitost zmocňovacího ustanovení je neakceptovatelná tím spíše, že rovněž vede k zásahu do práva na podnikání, které je také chráněno ústavním pořádkem. Úprava je rovněž neracionální, činnost insolvenčního správce nelze standardizovat a nelze ji paušalizovat, to by bylo v rozporu s požadavkem na individuální a specifický přístup v konkrétní věci, řádný výkon činnosti insolvenčního správce je již vymezen insolvenčním	ROZPOR Znění ustanovení bylo v průběhu připomínkového řízení upřesněno v tom smyslu, že prováděcí právní předpis bude sloužit pouze pro bližší specifikaci zákonem již uložených povinností (např. úpravu administrativních záležitostí, zálohování dat apod.).

	zákonem, insolvenční správce nese osobní odpovědnost na zajištění řádné činnosti a na tuto dohlíží insolvenční soud, který má procesní nástroje zjednat nápravu. Dále je nezbytné zdůraznit, že žádný právní předpis nestanoví pro jiné obdobné profese seznam úkonů, které by měli představitelé této profese za povinnost vykonávat jen a pouze osobně, tzn. bez možnosti kvalifikovaného zástupu. Požadujeme celé ustanovení vypustit. Tato připomínka je zásadní.	
	K § 100a Úprava je již z podstatné části obsažena v § 128a, kde jsou stanovena kritéria pro postup insolvenčního soudu. Naopak navrhovaný § 100a je založen toliko na tom, že soudu k postupu, který má zásadní dopad na věřitele, postačí pouhá ničím nepodložená domněnka, natož aby k tomuto postupu musel mít určitou míru jistoty. Celá koncepce předběžného posouzení včetně nastavené jednodenní lhůty pro získání domněnky soudu pro odmítnutí návrhu vzbuzuje pochybnost o tom, jaký účel je touto úpravou skutečně sledován a zda je proporcionální k tomu, jaké účinky na práva věřitele odmítnutí návrhu má. Státní moc nemá být realizována pouze na základě domněnky. Snaha o rychlé skončení insolvenčního řízení nemůže vést k bránění uplatňování práv v insolvenčním řízení. Požadujeme ustanovení vypustit, případně jasně odůvodnit účel sledovaný touto úpravou. Tato připomínka je zásadní.	Akceptováno. V průběhu připomínkového řízení byla pozměněna koncepce navrhovaného institutu, když byla blíže semknuta a propojena s již existujícím odmítnutím pro zjevnou bezdůvodnost podle § 128a.
	K § 100a odst. 5 a § 128a odst. 4 Zásadně je třeba odmítnout nastavený zákaz opětovného podání návrhu téhož věřitele vůči témuž dlužníkovi v půlroční lhůtě, neboť se jedná o koncept, který je zcela v rozporu s ústavně garantovaným právem na přístup k soudu. Tím spíš, že k takovému zamezení dochází po odmítnutí návrhu, který není	ROZPOR Vypuštěno v ustanovení § 100a (nová koncepce předvídá odmítnutí tzv. šikanózního insolvenčního návrhu podle §128a). Setrvání na § 128a odst. 4 je pro předkladatele zásadní, když se jedná o jeden z komplexu instrumentů

	věcným přezkumem návrhu. Nadto předkladatel zcela rezignuje na možnost změny skutkových okolností spojených s nároky věřitele (tj. možnost získání vykonatelného titulu, zesplatnění další pohledávky apod.). Požadujeme celé ustanovení vypustit. Tato připomínka je zásadní.	ochrany před podáváním šikanózních insolvenčních návrhů. Považujeme za legitimní a proporcionální omezení stanovení nemožnosti podání insolvenčního návrhu opakovaně poté, co tento byl soudem pro zjevnou bezdůvodnost odmítnut.
	K § 105 Ustanovení má diskriminační povahu, neboť nedůvodně rozlišuje mezi dlužníky, jsou-li fyzickými osobami, a dlužníky, jsou-li právnickými osobami. Nadto není zřejmé, zda by mělo být právo věřitele na uplatnění pohledávky insolvenčním návrhem a její následné uspokojení v insolvenčním řízení vázáno na plnění povinností vyplývajících z účetních předpisů, když tato úprava je zjevně v rozporu s § 1 odst. 1 občanského zákoníku a nemá obdobu při uplatňování stejných práv v jiném civilním řízení. Požadujeme upravit ve shora uvedeném smyslu. Tato připomínka je zásadní.	ROZPOR Pravidlo bylo oproti původnímu záměru zmírněno, když se nadále týká pouze insolvenčních navrhovatelů, jež vedou účetnictví nebo daňovou evidenci. Pouze na tyto věřitele dopadá povinnost pohledávku za dlužníkem doložit jedním z v § 105 odst. 1 uvedených způsobů. Insolvenční navrhovatel není v možnosti podat insolvenční návrh a řádnou přihlášku splatné pohledávky závislý pouze na ochotě dlužníka uznat pohledávku, ani není povinen vyvolat nalézací řízení za účelem získání vykonatelného rozhodnutí; nemá-li je k dispozici, může pohledávku doložit jiným z uvedených způsobů. Výčet alternativ byl rozšířen o notářský zápis se svolením k vykonatelnosti. Pro případ, že je insolvenčním navrhovatelem zahraniční právnická osoba, postačí, doloží-li splatnou pohledávku srovnatelným způsobem, jak uvádí nově zakotvené pravidlo v § 105 odst. 2. Věřitelé, kteří účetnictví nebo daňovou evidenci nevedou, nejsou v možnostech, jak doložit splatnou pohledávku, výčtem způsobů v § 105 odst. 1 věta první omezeni. S ohledem na skutečnost, že by tito věřitelé byli prakticky vyloučeni z možnosti opatřit si potvrzení, že o pohledávce účtují v souladu s příslušnými právními předpisy, není vhodné podmiňovat insolvenční návrh jimi podaný doložením toliko zejména z hlediska časové náročnosti

		méně a složitěji dostupnými způsoby. Ustanovení § 105 odst. 1 věta druhá stanovuje výjimku z povinnosti dokládat pohledávku, jde-li o pohledávky za majetkovou podstatou a pohledávky postavené jim na roveň, včetně pohledávek na daně, poplatky, pojistné na sociální zabezpečení a veřejné zdravotní pojištění a podobně podle § 168 odst. 2 písm. d). V souhrnu s jinými ustanoveními zákona je i institut ustanovení § 105 obranou proti tzv. šikanózním návrhům. Toto ustanovení je pro předkladatele zásadní.
	K § 177 odst. 2 Ustanovení je zcela v rozporu s právem garantovaným v čl. 11 Listiny základních práv a svobod, tedy s právem vlastnit majetek a svobodně s ním nakládat. Postoupení nebo obdobné pozbytí, resp. nabytí pohledávky je takovým nakládáním s majetkem, kterému nelze klást neodůvodněné překážky, které nemají povahu ochrany bezpečnosti, státu, veřejného pořádku, veřejného zdraví, nebo jiných veřejných zájmů. Návrh takové překážky klade tím, že podmiňuje uplatňování práv z takového právního jednání povinnosti vyplývajících z předpisu veřejného práva, který sleduje zcela jiný účel, než insolvenční zákon. Požadujeme celé ustanovení vypustit. Tato připomínka je zásadní.	Neakceptováno, připomínka byla ze strany MŠMT překvalifikována na doporučující. Ustanovení je v souladu s Ústavou garantovaným právem na stejné zacházení se všemi vlastníky. Věřitelé, na které se ustanovení vztahuje, se totiž od ostatních věřitelů odlišují tím, že do postavení věřitele dobrovolně vstupují v situaci, kdy zpravidla vědí, že dlužník čelí finančním potížím. Proto nelze mluvit o tom, že by šlo o diskriminaci, když o existenci navrhovaného pravidla věřitel – postupník – před nabytím pohledávky ví a dobrovolně se pravidlu podřizuje. Takový věřitel, i když nemá transparentní vlastnickou strukturu, má navíc zachované právo uplatňovat svojí pohledávku v běžném soudním řízení. Insolvenční právo však představuje kolektivní řízení, v němž je potřeba zajistit, aby zde byly mechanismy, které umožní prosazení společného zájmu věřitelů. Pokud někteří z věřitelů prosazují zájmy osob, které se nacházejí ve zjevném střetu zájmů, jsou z hlasování v insolvenčním řízení vyloučeni (§ 53). Pokud však dotčené osoby využívají struktury zahraničních

		společností, zpravidla založených v jurisdikcích, které neposkytují dostatečně transparentní informace o vlastnické struktuře společností, nelze takové propojení zjistit a příslušný věřitel by tak mohl hlasovat. Proto se navrhuje pro případy, které skýtají největší riziko takových postupů, tedy pro případ pohledávek postoupených v průběhu insolvenčního řízení anebo těsně před ním, stanovit požadavek, aby věřitel doložil skutečného majitele, tedy osobu skutečně ovládající věřitele – právnickou osobu.
K § 182a Ustanovení je neslučitelné s právem EU. Postavení českých věřitelů a věřitelů ze zemí EU musí být zásadně shodné. Požadujeme celé ustanovení vypustit. Tato připomínka je zásadní.		Tato připomínka byla vysvětlena, připomínka byla ze strany MŠMT překvalifikována na doporučující. Navrhovaná úprava se nevztahuje na občany EU (EHS) ani právnické osoby se sídlem v členském státě EU (EHS). Okruh věřitelů ve vazbě na § 11 ZMPS byl upřesněn výslovnou enumerací v navrhovaném ustanovení.
K § 390a Ustanovení je v rozporu s ústavní zásadou přístupu k soudu. Ačkoli je tento návrh odůvodněn požadavkem na zamezení zneužívání tíživé situace dlužníka nekalými praktikami některých subjektů, je nezbytné zkoumat proporcionalitu takového omezení práv dlužníka, které může být odůvodňováno jeho ochranou. Je nezbytné zdůraznit, že popsanému negativnímu jevu se lze již dnes bránit prostředky veřejného práva (neoprávněné podnikání, trestnost činu). Zavádí se obligatorní zastoupení při sepisování návrhu, které nemá obdoby v civilním právu a není odůvodněno právní složitostí jeho zpracování. Nadto nedostatečný návrh není stížen takovými důsledky jako např. obsah insolvenčního		ROZPOR Platná právní úprava neumí na nekalé praktiky reagovat (motivačně ani represivně); úpravu, jejímž účelem je ochrana dlužníků v tíživých situacích považujeme za proporcionální k případným omezením, jež se s navrhovaným řešením pojí. Prostředky veřejného práva nejsou dle našeho názoru dostatečně účinné. Nová úprava rovněž zajistí vyšší kvalitu podávaných návrhů, řádné poučení dlužníků a odpovědnost zpracovatelů návrhů vůči dlužníkům. Navíc se jedná o prevenci druhotného zadlužování dlužníků. Dle ustanovení § 390a odst. 3 se stanovuje povinnost pro

	návrhu věřitele. Navíc návrh nově neumožňuje soudu v případě odmítnutí návrhu na povolení oddlužení rozhodnout o způsobu řešení úpadku dlužníka konkursem. Dále je nejasné, zda se zastoupení vyčerpává podáním návrhu anebo nikoliv. Rovněž není zřejmý důvod stanoveného okruhu osob oprávněných k sepisování návrhu, resp. není zřejmé, z jakého důvodu nemůže návrh sepsat auditor, daňový poradce nebo exekutor. Požadujeme ustanovení vypustit, případně upravit ve shora uvedeném smyslu. Tato připomínka je zásadní.	tzv. akreditované osoby (tj. zjednodušeně řečeno neziskové organizace) činit tuto službu bezplatně. Osoby oprávněné činit návrhy ze zákona podle § 390a odst. 1 písm. a) mohou požadovat odměnu v maximální výši stanovené zákonem. Celé ustanovení se váže k osobě zpracovatele návrhů, a to pouze pro účely jeho zpracování. Zároveň musí být návrh bez vad, k tomu expressis verbis v § 396.
	K § 390a odst. 4 Toto ustanovení uměle vytváří další dluh dlužníka vůči dalšímu – novému věřiteli. Umělé další zadlužování dlužníka se jeví jako rozporné se smyslem insolvenčního řízení. Nadto se uměle rozšiřují případy úpadku dlužníka, neboť pro možnost zahájení insolvenčního řízení, ve kterém je navrhováno oddlužení, postačí, pokud má dlužník jednoho věřitele a tím druhým se vždy stane zpracovatel insolvenčního návrhu a návrhu na povolení oddlužení. Požadujeme celé ustanovení vypustit. Tato připomínka je zásadní.	ROZPOR Regulace subjektů, jež jsou oprávněny podat návrh podle ustanovení § 390 (zde by se jednalo pouze o osobu dle § 390 odst. 1 písm. a) – viz vypořádání připomínky k § 390a), dohled nad těmito subjekty a povinnost těchto subjektů předcházet situacím, kdy by jejich zaviněním byl návrh odmítnut nebo zamítnut (jednání s odbornou péčí) včetně zneužití práva k „vytvoření“ nového věřitele, jsou dostatečnými zárukami před uvedenými obavami. Ostatně zárukami nesrovnatelnými se současným právním stavem zejména v podobě praxe některých tzv. oddlužovacích společností, jež v některých případech i úmyslně sepisují nekvalitní návrhy, jež jsou soudy odmítnuty, resp. zamítnuty.
	K § 390a odst. 1 písm. b) a k hlavě VI Nová právní úprava „akreditace“ zcela postrádá definici akreditovaných osob, resp. povahy jejich činnosti, tj. co je myšleno pojmem „poskytování služeb v oblasti oddlužení“.	ROZPOR Akreditovaným osobám je udělena akreditace pro poskytování služeb v oblasti oddlužení. Zákon podmínku

	Není tedy zřejmé, k čemu konkrétně je akreditace udělována, s výjimkou úpravy v § 390a. Tím spíše není zřejmé, jakými předpisy se má akreditovaná osoba při poskytování služeb řídit (např. živnostenský zákon). Navrhovaná úprava neobsahuje konkrétní povinnosti akreditovaných osob, jejichž porušení by bylo možné postihnout podle § 418i, což je zcela v rozporu s principy správního trestání. Rovněž je třeba zdůraznit otázku případného obcházení zákona o advokacii, který jednoznačně vymezuje okruh osob, které mohou poskytovat právní služby za úplatu. Požadujeme konkrétní vymezení nově zaváděných pojmů, dopracování právní úpravy v souladu s principy správního trestání ve smyslu uvedeného a vymezení vztahu k zákonu o advokacii. Tato připomínka je zásadní. <u>K návrhu změny zákona č. 312/2006 Sb., o insolvenčních správcích, ve znění pozdějších předpisu:</u> 1) V ustanoveních upravujících provozovny insolvenčních správců absentuje důvodnost přílišné a podnikání omezující regulace, a to s ohledem na změnu § 25. Uvedená regulace, resp. povinnost fyzické přítomnosti insolvenčního správce v provozovně a z toho vyplývající další povinnosti, je v rozporu s ústavně garantovaným právem na podnikání. Požadujeme příslušná ustanovení přepracovat ve shora uvedeném smyslu. Tato připomínka je zásadní. 2) K § 36 a souvisejícím ustanovením Ustanovení jsou zcela v rozporu s ústavní zásadou dělby moci mezi nezávislým insolvenčním soudem a mocí výkonou představovanou ministerstvem, zásadou ochrany daňové mlčenlivosti a principy správního trestání. Nelze připustit, aby	akreditace předpokládá pro možnost výkonu činnosti spočívající v podávání návrhů na povolení oddlužení a insolvenčních návrhů za dlužníka. Jedná se o režim, jež umožňuje detekovat subjekty vstupující do této oblasti a následně efektivním způsobem dohlížet nad výkonem jejich činnosti. Bylo vyhověno v tom smyslu, že byly blíže specifikovány skutkové podstaty správních deliktů podle § 418i, resp. povinnosti, jejichž porušení je jedním z předpokladů správně-právní odpovědnosti. Činnost akreditovaných osob ve vztahu k poskytování právních služeb podle zákona o advokacii chápeme v analogii k obdobné úpravě podle zákona č. 45/2013 Sb., o obětech trestných činů. Neakceptováno, připomínka byla ze strany MŠMT překvalifikována na doporučující. Návrhem je sledováno zvýšení kvality služeb poskytovaných insolvenčními správci a náprava nežádoucího jevu tzv. fiktivních provozoven. ROZPOR Dohled byl celkově přepracován, nově se navrhuje zakotvit dohledové pravomoci ministerstva a v jejich kontextu navázat sankční opatření tak, že pokud bude
--	---	--

	ministerstvo, které je orgánem moci výkonné, posuzovalo činnost insolvenčního správce v konkrétním insolvenčním řízení namísto nebo vedle insolvenčního soudu, neboť dohled nad insolvenčním správcem v konkrétním insolvenčním řízení by mělo příslušet pouze nezávislému soudu, který jediný může insolvenčního správce v tomto řízení za pochybení potrestat. Zdvojování dohledových pravomocí nad insolvenčním správcem v konkrétním řízení může vést k tomu, že insolvenční správce bude za totéž pochybení potrestán dvakrát, tj. důsledkem je porušení čl. 40 odst. 5 Listiny základních práv a svobod, který se vztahuje i na tzv. malé trestní (tj. správní) právo. Pokud jde o principy správního trestání, nelze připustit, aby skutková podstata správního deliktu byla vymezena neurčitě, pokud jde o objektivní stránku deliktu, tj. obecně porušením právních předpisů (§ 36b odst. 1 písm. a) a b)). Rovněž tuto zásadu porušuje zavedený katalog sankcí za konkrétní správní delikt, do něž se nově zařazuje možnost zrušit povolení nebo zvláštní povolení. Sankcí je, a má být, pouze zákaz činnosti na určitou dobu, který je nicméně obvykle ukládán za závažné porušování povinností. Zrušení povolení nemá být trestem v rámci rozhodování o konkrétním deliktu. Požadujeme příslušná ustanovení přepracovat ve shora uvedeném smyslu. Tato připomínka je zásadní.	zjištěno pochybení insolvenčního správce v rámci insolvenčního řízení, bude moci ministr spravedlnosti podat kárnou žalobu, o které bude rozhodovat kárný soud v režimu zákona 7/2002 Sb. Pokud bude zjištěno pochybení mimo konkrétní insolvenční řízení, bude klasifikováno jako správní delikt, kdy skutkové podstaty správních deliktů a sankce za ně byly upraveny v kontextu připomínek ministerstva vnitra. Vyjádření MŠMT ze dne 29.7.2015: Jedná se o podstatnou změnu materiálu, k níž se lze jen obtížně vyjádřit. S ohledem na obsah změn je ale nezbytné konstatovat, že materiál bude muset být zaslán znovu do připomínkového řízení tak, aby se k takto zásadní koncepční změně měly možnost vyjádřit všechny resorty i dotčené osoby. Žádáme o vysvětlení, akceptací či připomínky došlo k takovéto změně materiálu. Se způsobem vypořádání nelze souhlasit. S vyjádřením MŠMT nelze souhlasit, koncepce – nové nastavení parametrů dohledu z hlediska nového vymezení kompetencí MSp zůstalo stejné, jako bylo v době zaslání návrhu do meziresortního připomínkového řízení. Nelze tedy mluvit o koncepční změně. Jediné, co bylo změněno, je způsob postihu, resp. trestání insolvenčního správce, které se nyní rozvádí do dvou větví, a to trestání správní a kárné řízení.
	Podmínkou pro udělení akreditace je kromě jiného vykonání odborné zkoušky (viz § 418a). Doporučujeme tuto podmínku provázat se zákonem č. 179/2006 Sb., o ověřování a uznávání výsledků dalšího vzdělávání a o změně některých zákonů	Neakceptováno.

	(zákon o uznávání výsledků dalšího vzdělávání). Výstupem odborné zkoušky by pak bylo osvědčení o profesní kvalifikaci, které má celostátní působnost. Obsah zkoušky je dle zákona č. 179/2006 Sb. uvedený v hodnotícím standardu, který je právně závazný. (Všechny dosud schválené profesní kvalifikace včetně jejich standardů jsou uvedeny na www.narodnikvalifikace.cz.) Tato připomínka je doporučující.	
Ministerstvo financí JUDr. Stanislava Vosková stanislava.voskova@mfc.cz	K dopadům na státní rozpočet Ministerstvo financí zásadně nesouhlasí se zvyšováním funkčních míst a prostředků na platy v kapitole 336 – Ministerstvo spravedlnosti, která vykazuje dlouhodobě neobsazená funkční místa, konkrétně za 1. čtvrtletí 2015 to bylo 1 550 funkčních míst, tj. 6,28 %. Upozorňujeme, že k těmto neobsazeným místům jsou přiznány prostředky na platy a Ministerstvo spravedlnosti tak disponuje značnými rezervami, které může použít na své priority. Návrh zákona předpokládá vytvoření 30 funkčních míst a s nimi související potřebu prostředků na platy ve výši 17,01 mil. Kč ročně pro kapitolu 336 – Ministerstvo spravedlnosti z důvodu zavedení nové agendy, která se týká výkonu posíleného dohledu nad insolvenčními správci při výkonu jejich funkce či výkonu činností související s udělováním a odebíráním akreditace subjektům oprávněným poskytovat služby související s institutem oddlužení. Požadujeme, aby uvedené potřeby byly pokryty v rámci kapacit kapitoly, a požadujeme doplnit usnesení vlády o úkol pro ministra spravedlnosti, aby všechny změny funkčních míst a výdajů na platy vyplývající z implementace této novely byly realizovány v rámci schválených limitů funkčních míst a prostředků na platy kapitoly 336 – Ministerstvo spravedlnosti. Zároveň požadujeme vypuštění bodu I. 2. návrhu usnesení vlády, ve kterém vláda schvaluje zvýšení 30 funkčních míst a s	Neakceptováno, tato připomínka byla vysvětlena. Resorty byl domluven počet 25 nových míst na Ministerstvu spravedlnosti v tom smyslu, že Ministerstvo financí odsouhlasí finanční prostředky na tato místa a samotná místa si Ministerstvo spravedlnosti vezme z neobsazených míst uvnitř justiční soustavy (<i>Pozn.: Diskuse k projektu zefektivnění justice se povede dále</i>).

	nimi souvisejících mzdových prostředků, a dále bodů II. 2 a II. 3 návrhu usnesení, které se rovněž týkají výše uvedených změn. Rovněž požadujeme, aby náklady na úpravu systému přidělování nových insolvenčních věcí ve výši 370 000 Kč byly hrazeny v rámci schválených rozpočtových prostředků pro kapitolu Ministerstva spravedlnosti. Z důvodové zprávy nevyplývá, jaké budou náklady na zavedení elektronických formulářů. Tato připomínka je zásadní.	
	K doplnění návrhu úpravu týkající se insolvenčního správce finanční instituce Ministerstvo financí navrhuje doplnit zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů o úpravu postupu při ustanovení insolvenčního správce finanční instituce tak, aby do funkce insolvenčního správce soud ustanovil vždy osobu navrženou nebo jmenovanou do funkce likvidátora finanční instituce. Jako finanční instituce se zvláštní úpravou procesu řešení úpadku jsou přitom zákonem vymezeny banky, spořitelní a úvěrní družstva, pojišťovny, zajišťovny a další subjekty určené insolvenčním zákonem. Navrhujeme následující znění: (x) Pokud osoba, která byla jmenována likvidátorem banky nebo spořitelního a úvěrního družstva, splňuje požadavky na insolvenčního správce podle § 21 a 23, ustanoví insolvenční soud insolvenčním správcem banky nebo spořitelního a úvěrního družstva tuto osobu; pro předběžného správce to platí obdobně. Není-li podán soudu návrh České národní banky na jmenování likvidátora banky nebo spořitelního a úvěrního družstva, insolvenční soud bez zbytečného odkladu vyzve Českou národní banku k podání	Akceptováno Navrhovaná úprava byla do znění novely zákona promítnuta.

	takového návrhu. Jinou osobu než osobu, která byla jmenována likvidátorem, insolvenční soud do funkce prvního insolvenčního správce neustanoví. Odstavce 2 a 5 se nepoužijí. (y) Pokud osoba, která byla jmenována likvidátorem tuzemské pojišťovny nebo tuzemské zajišťovny, splňuje požadavky na insolvenčního správce podle § 21 a 23, ustanoví insolvenční soud insolvenčním správcem tuzemské pojišťovny nebo tuzemské zajišťovny tuto osobu; pro předběžného správce to platí obdobně. Jinou osobu než osobu, která byla jmenována likvidátorem, insolvenční soud do funkce prvního insolvenčního správce neustanoví. Odstavce 2 a 5 se nepoužijí. Navrhovanou úpravu by bylo možné doplnit jako nové odstavce 3 a 4 do ustanovení § 25 (popř. do § 372 a 384 insolvenčního zákona tj. do části týkající se úpadku finančních institucí). Rozhodnutí o nejvhodnějším umístění této úpravy ponecháváme na Ministerstvu spravedlnosti. Podle uvedeného návrhu soud ustanoví insolvenčním správcem likvidátora finanční instituce (nebo osobu na tuto funkci teprve navrženou), pokud bude splňovat obecné požadavky na insolvenční správce; bez návrhu ČNB na jmenování likvidátora tedy nebude možné, aby soud insolvenčního správce jmenoval. S ohledem na požadavek vysoké odbornosti likvidátora ČNB osoby, které soudu do funkce likvidátora navrhne, vybírá v případě bank a družstevních záložen ze seznamu zvláštních insolvenčních správců a v případě likvidátorů pojišťoven/zajišťoven jmenovaných a odvolávaných Českou národní bankou ze seznamu likvidátorů vedených ČNB s přihlédnutím k jejich zkušenostem a praxi. Likvidátor, který svou funkci vykonává pod dohledem ČNB, má nejlepší	
--	---	--

	přehled o situaci v dotčené finanční instituci, a pokud vyhodnotí, že byly naplněny podmínky úpadku, je povinen podat insolvenční návrh. Proces vypořádání pohledávek a dluhů finanční instituce ve fázi po zahájení insolvenčního řízení bude kontinuální a likvidátor ustanovený insolvenčním správcem nebude potřebovat dodatečný čas na seznámení s finanční situací úpadce, což usnadní a zefektivní další průběh insolvenčního řízení. Předložený návrh v maximální míře zachovává standardní pravidla insolvence, nepředstavuje zvýhodnění věřitelů se splatnými závazky ale současně brání přerušení činnosti kvalifikovaně vybraného a zpravidla soudem jmenovaného likvidátora v důsledku prohlášení insolvence a umožňuje efektivnější činnost likvidátora i v roli insolvenčního správce. Navržená úprava ponechává možnost následné změny osoby insolvenčního správce podle dosavadních ustanovení příslušných právních předpisů – viz § 28 a násl. insolvenčního zákona. Nemělo by dojít k omezení pravomoci soudu odvolat insolvenčního správce podle § 31 insolvenčního zákona a jmenovat jiného podle obecných pravidel pro výběr insolvenčního správce podle § 25 odst. 2 insolvenčního zákona, rovněž by nemělo být omezeno právo věřitelů odvolat insolvenčního správce a ustanovit nového podle § 29 insolvenčního zákona. Navržená úprava byla konzultována s Českou národní bankou. Tato připomínka je zásadní.	
	<u>K problematice insolvence obcí:</u> Ministerstvo financí upozorňuje, že usnesení vlády č. 540 ze dne 9. 7. 2014, kterým vláda schválila závěry Analýzy řešení platební neschopnosti územních samosprávných celků,	Neakceptováno, tato připomínka byla vysvětlena. Věcný záměr právní úpravy „oddlužení“ obcí Ministerstvo spravedlnosti předloží do poloviny příštího

	předpokládalo zpracování novely insolvenčního zákona, která by umožnila úpadek obce a stanovila způsob jejího úpadku a její předložení vládě do konce června 2015. Nyní předkládaný návrh však úpravu úpadku obce nijak neřeší, i když úprava dané problematiky je velmi žádoucí. Požadujeme v tomto směru materiál doplnit. Tato připomínka je zásadní.	roku (2016). Toto Ministerstvo spravedlnosti zohlední při tvorbě Plánu legislativních prací na rok 2016.
	<u>K Čl. I</u> Chybí uvozující věta, takže není jasné, který zákon se novelizuje. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.
	<u>K bodu 1.</u> Slovo „šest“ vyjádřit číslovkou „6“. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.
	<u>K bodu 2.</u> Na začátek doplňovaného odstavce doplnit jeho číselné označení. Navrhujeme nahradit slova „Insolvenční soud, u něhož insolvenční řízení probíhá,“ slovy „Insolvenční soud, u něhož byl podán insolvenční návrh,“. Máme za to, že tato formulace lépe odpovídá smyslu ustanovení. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.
	<u>K bodu 7.</u> Úpravu týkající se seznamu insolvenčních správců a toho, že je veden zvlášť pro konkursy a zvlášť pro případy návrhu na oddlužení doporučujeme vyčlenit do samostatné věty a nesměšovat s ustanovením insolvenčních správců. V navrženém znění je věta obtížně srozumitelná. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.
	<u>K bodu 10.</u> Máme pochybnosti o tom, zda ustanovení § 431 písm. a) postihuje i zmocnění pro vydání vyhlášky podle § 36 odst. 3.	Akceptováno.

	Tato připomínka je doporučující.	
	<u>K bodu 14.</u> Navrhovaný text doporučujeme vložit jako samostatnou větu, a to ve znění „Je-li způsobem řešení úpadku oddlužení, svolá insolvenční soud schůzi věřitelů...“. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.
	<u>K bodu 20.</u> V § 53 odst. 1 odstranit čárku před slovy "hlasovat může". V § 53 odst. 2 slova „a které“ nahradit slovem „pokud“ (podle našeho názoru lépe postihuje smysl úpravy) a na konci úvodního textu odstranit dvojtečku. V písmenech a) a b) nahradit na konci středník čárkou, v písmeni c) pak nahradit středník spojkou „nebo“ (podle našeho názoru se jedná o alternativní spojení). Poslední větu v odstavci 2 formulačně upravit a uvést jako samostatný odstavec 3 a ostatní následující odstavce přečíslovat. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.
	<u>K bodu 21.</u> V § 58 odst. 3 ve větě „k přijetí rozhodnutí v takovém případě postačí většina hlasů <i>ostatních členů</i> “ není zřejmé, kdo jsou ostatní členové. Pokud má jít o členy výboru, doporučujeme to do textu v zájmu jednoznačnosti doplnit. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.
	<u>K bodu 24.</u> V § 100a odst. 3 větě druhé odstranit slovo „doby“ a vložit slovo „nabytí“ před slova „právní moci“. V odstavci 5 vložit slovo „nabytí“ před slova „právní moci“. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.
	<u>K bodu 27.</u> Vložit mezeru před slova „100a odst. 1“. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.

<u>K bodu 28.</u> V § 105 odst. 1 a 2 upravit terminologii tak, aby došlo ke sjednocení používání pojmů „věřitel“, „insolvenční navrhovatel“, „navrhovatel“, „navrhující věřitel“. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.
<u>K bodu 29., 39., 53., 69., 78., 93. a 96</u> Vyjádřit slova „poslední věta“ slovy „věta poslední“. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.
<u>K bodu 30.</u> Doporučujeme zvážit vztah mezi § 38 odst. 2, podle kterého stát hradí náklady insolvenčního řízení až do výše 100 tis. Kč, a § 108, podle kterého činí maximální výše zálohy na náklady insolvenčního řízení maximálně 50 tis. Kč. Podle našeho názoru by výše zálohy na náklady insolvenčního řízení měla více korespondovat s maximální výší nákladů, které hradí stát, aby se minimalizoval počet případů, kdy bude k hrazení nákladů insolvenčního řízení státem docházet. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.
<u>K bodu 32. a 34.</u> Slovo „vkládá“ nahradit slovem „doplňuje“ Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.
<u>K bodu 34.</u> Před citací odstavce 4 vložit poloviční kulatou závorku před číslovku „4)“ a vložit slovo „nabytí“ před slova „právní moci“. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.
<u>K bodu 42.</u> Vložit mezeru před slova „100a“. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.
<u>K bodu 43.</u> V § 177 odst. 2 slovo „šest“ vyjádřit číslovkou „6“. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.

<u>K bodu 46.</u> Slova „první větu“ vyjádřit slovy „větu první“. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.
<u>K bodu 50. a 52.</u> Vložit slovo „nabytí“ před slova „právní moci“. Tato připomínka je doporučující.	Neakceptováno.
<u>K bodu 60.</u> Spojení „v souvislosti s jejím oceňováním“ v navrhovaném textu vzbuzují dojem, že jde o ocenění prohlídky, nikoliv o ocenění majetku dlužníka (což je podle našeho názoru smyslem navrhované úpravy). Doporučujeme text v zájmu jednoznačnosti formulačně upravit. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.
<u>K bodu 67.</u> V § 390a odst. 1 písm. b) vložit na konci věty písmeno „ch“ a tečku. V § 390a odst. 2 doporučujeme slovo „neplatí“ nahradit slovem „se nepoužije“. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.
<u>K bodu 72. a 74.</u> Ve větě druhé vložit slovo „nabytím“ před slova „právní moci“. Tato připomínka je doporučující.	Neakceptováno.
<u>K bodu 78.</u> V § 398a odst. 7 písm. a) a c) odstranit paragrafovou značku před číslovkou „186“ a „187“. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.
<u>K bodu 79.</u> V § 399 odst. 2 navrhujeme větu druhou vyjádřit takto: „Insolvenční správce je povinen účastnit se schůze věřitelů podle odstavce 1 osobně.“ Tato připomínka je doporučující.	Neakceptováno.

<u>K bodu 82.</u> V § 403 odst. 1 a 2 větě první navrhuje vyjádřit slova „zde jsou skutečnosti“ slovy „existují skutečnosti“. V odstavci 3 odstranit paragrafovou značku před číslovkou „405“. Tato připomínka je doporučující.	Neakceptováno.
<u>K bodu 94.</u> V § 410 odst. 3 odstranit paragrafovou značku před číslovkou „405“. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.
<u>K bodu 101.</u> Větu druhou navrhuje vyjádřit takto: „Řízení v takovém případě insolvenční soud zastaví a současně rozhodne.....“. Tato připomínka je doporučující.	Neakceptováno.
<u>K bodu 104.</u> Na konci uvozující věty vyjádřit slovo „zní“ slovem „znějí“. V § 418a odstranit dvojtečku za slovy „akreditace je“. Doporučujeme zvážit, zda z formulace § 418a písm. e) bude jednoznačně patrné, že se má na mysli veřejně prospěšná právnická osoba ve smyslu § 146 občanského zákoníku, jak uvádí důvodová zpráva. V § 418i odst. 3 písm. b) bodě 1. doporučujeme vložit slovo „nebo“ (případně „a“ podle záměru zákonodárce), aby se odstranila možnost dvojího výkladu. Dále v odstavci 3 písm. b) bodě 2. vložit čárku za slova „podle § 418e odst. 1 písm. b)“. V odstavci 4 vyjádřit slovo „tři“ číslovkou „3“. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.
<u>K bodu 105.</u> Na začátek nově navrhovaného písmene a) je třeba doplnit jeho označení. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.

<u>K bodu 107.</u> V § 431 písm. f) odstranit slova „odst. 1“ neboť § 418a není na odstavce členěn. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.
<u>K Čl. II</u> Domníváme se, že přechodné ustanovení je zbytečné – normovat by bylo třeba to, pokud by předkladatel předpokládal použití dosavadního zákona. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.
<u>K Čl. III</u> Chybí uvozující věta, takže není jasné, který zákon se novelizuje. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.
<u>K bodu 7.</u> V § 13 navrhuje vypustit odstavce 4, neboť máme za to, že postačí zakotvení možnosti zrušit povolení nebo zvláštní povolení jako sankce za správní delikt, která je obsažena v § 36b odst. 3 písm. c) bod 2. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.
<u>K bodu 14.</u> V § 36 odst. 4 písm. c) doporučujeme vložit slova „insolvenčnímu správci“ před slova „pořádkovou pokutu“. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.
<u>K bodu 15.</u> V odstavci 1 doporučujeme z textu písmene b) vypustit buď slova „ve smyslu § 36 insolvenčního zákona, tj. „, nebo slova „ve smyslu § 36 insolvenčního zákona“ nahradit slovy „v souladu § 36 insolvenčního zákona“ a zbývající text vypustit. V odstavci 4 vyjádřit slovo „tři“ číslovkou „3“. Vzhledem k tomu, že dochází k reformulaci ustanovení o správních deliktech, doporučujeme zvážit, zda by nebylo	Akceptováno.

	namísteš doplnit postup pro řízení o deliktech zahájených před účinností zákona (s tím, že by se dokončily podle stávající úpravy). Tato připomínka je doporučující.	
Ministr pro lidská práva, rovné příležitosti a legislativu Mgr. Magda Besedová besedova.magda@vlada.cz JUDr. Jana Macháčková machackova.jana@vlada.cz Mgr. Eva Hrubá hruba.eva@vlada.cz	Obecně Byť rozumíme snaze Ministerstva spravedlnosti o zpřísnění podmínek pro poskytování poradenství v oblasti oddlužení, s navrhovanou koncepcí nesouhlasíme, neboť ve svém důsledku povede ke snížení dostupnosti oddlužení pro velký okruh potenciálních žadatelů. V případě hrazeného poradenství nesouhlasíme s tím, aby se vytvářela nová skupina akreditovaných osob. Navrhujeme proto, aby odborné poradenské služby za přiměřenou odměnu poskytovali pouze advokáti. Zcela nevhodné je pak znemožnění poskytování poradenských služeb bez odměny, žádáme proto, aby tato možnost zůstala zachována. Domníváme se, že úsilí Ministerstva by mělo směřovat zcela opačným směrem, a to zpřístupněním možnosti oddlužit se širšímu okruhu osob. Tímto řešením by mohlo být například zavedení institutu dobrovolného narovnání, tedy dohody mezi dlužníkem a věřiteli s většinovým podílem na míře uspokojení pohledávek, která by byla závazná i pro věřitele, kteří s ní nevyslovili souhlas. Další alternativní řešení lze najít v dokumentu Výstupy a návrhy opatření Pracovní skupiny pro analýzu insolvence a oddlužení (MSp-1041/2014-LO-SP). Podle této alternativy by soud oddlužení jako způsob řešení úpadku dlužníka povolil a až následně při zkoumání podmínek pro osvobození dlužníka od placení pohledávek by se zabýval	ROZPOR Podle naší analýzy by měly akreditované osoby (již dnes ostatně neziskové organizace působí v této oblasti na regionální i celostátní úrovni) spolu s advokáty, insolvenčními správci a notáři dostatečně obsloužit poptávku dlužníků. Není se tak třeba obávat omezení přístupu k oddlužení. Akreditované osoby budou poskytovat služby bezplatně (neziskové organizace již nyní takto postupují), subjektům ex lege podle 390a odst. 1 písm. a) bude stanovena maximální výše odměny. K dalšímu viz vypořádání připomínky k 390a odst. 1.

	otázkou, v jaké míře byli věřitelé reálně uspokojeni. Tato připomínka je zásadní.	
	K § 100a Není zřejmé, jak bude soud posuzovat, zda je podání insolvenčního návrhu zjevným zneužitím práv na úkor dlužníka. Navrhované ustanovení může být velmi snadno zneužito, nesouhlasíme proto s navrhovaným postupem. Tato připomínka je zásadní.	Neakceptováno, tato připomínka byla vysvětlena. Znění ustanovení bylo v průběhu připomínkového řízení změněno, blíže propojeno s konstrukcí odmítnutí pro zjevnou bezdůvodnost podle §128a insolvenčního zákona. Připomínka tak ztratila na relevanci.
	K § 108 odst. 3 Nesouhlasíme se zavedením automatické zálohy ve výši 5.000,- Kč při podání návrhu na povolení oddlužení. Stanovení pevné částky zálohy může v kombinaci s povinností dlužníka podat návrh prostřednictvím oprávněné osoby, která bude mít nárok na úhradu nákladů (i když bez nutnosti okamžitého zaplacení nákladů, ale přihlášením své pohledávky do řízení) snížit dostupnost oddlužení, zejména pro osoby s nízkými příjmy, vč. např. seniorů. V řadě případů je jejich měsíční splátka v oddlužení mnohem nižší než 5.000,- Kč. Dlužníci s nízkými příjmy nebudou schopni zálohu zaplatit z jednoho měsíčního příjmu, ale budou si muset na zálohu několik měsíců šetřit, nebo to povede k jejich dalšímu zadlužování (zejména v případech, kdy jsou jim již z příjmu prováděny srážky a zůstává jim pouze nezabavitelná částka). Navíc v odůvodněných případech je možnost zálohu pouze zvýšit, ale ne snížit. Tato připomínka je zásadní.	Akceptováno. Znění ustanovení bylo v průběhu připomínkového řízení změněno, povinná záloha při podání návrhu na povolení oddlužení byla zrušena.
	K § 390a odst. 1 Návrh vylučuje podání návrhu na povolení oddlužení samotným dlužníkem – fyzickou osobou, pokud není osobou dle odst. 1 písm. a) nebo b), nebo dle odst. 2 ustanovení, čímž se návrh na povolení oddlužení staví nad jiné návrhy na zahájení řízení (žaloby) a přibližuje se dovolání či ústavní	ROZPOR Akreditovanou osobou může být pouze právnická osoba, neboť fyzická osoba nemůže mít status veřejné prospěšnosti, tj. nemůže splnit požadavky, které jsou důležité v obecném zájmu. Nová úprava rovněž zajistí

	stížnosti, kde je povinné zastoupení advokátem, což se domníváme, není správné řešení. Povinným zastoupením totiž dlužníkovi vzrostou náklady, což je neadekvátní. Dle našeho názoru by měla být možnost podání návrhu dlužníkem zachována (v tomto smyslu je nutná také úprava navrhovaného ust. § 391 odst. 3). Tato připomínka je zásadní.	vyšší kvalitu podávaných návrhů, řádné poučení dlužníků a odpovědnost zpracovatelů návrhů vůči dlužníkům. Navíc se jedná o prevenci druhotného zadlužování dlužníků. Platná právní úprava neumí na nekalé praktiky pochybných subjektů (tzv. oddlužovacích společností) reagovat (motivačně ani represivně). Otevření možnosti podávání návrhu samotným dlužníkem by k zamýšlenému cíli nevedla. Tyto důvody shledáváme legitimní a proporcionální k povinnosti zastoupení při sepsání a podání návrhu podle 390 odst. 1. Vyjádření KML ze dne 23. 3. 2015 Nesouhlasíme s návrhem, který vylučuje podání návrhu na povolení oddlužení samotným dlužníkem a v této souvislosti zavádí tzv. akreditované osoby.
	K § 390a odst. 3 a 4 Není znám obsah prováděcího předpisu určujícího výši odměny a není zřejmé, zda budou služby za určitých podmínek poskytovány i zdarma, což by bylo žádoucí. Případná odměna musí být v každém případě stanovena adekvátně, jinak se ze zpracování návrhu na povolení oddlužení stane výhodný byznys. Z Důvodové zprávy přitom jasně vyplývá, že cílem je regulovat komerční subjekty poskytující službu za úplatu, nikoli zamezit poskytování služby bezplatně (viz str. 12 – 13 a 23 Důvodové zprávy). V souladu s naší předchozí připomínkou by pak měla zůstat zachována možnost, aby si fyzická osoba mohla podat návrh sama, čili bez nákladů (a bude na ni, zda si zvolí předražený poradenský komerční subjekt (neboť tato	ROZPOR K možnosti podání návrhu podle 390 odst. 1 samotným dlužníkem viz vypořádání k § 390a odst. 1. Ve zbytku vysvětleno v tom smyslu, že povinnost inkasovat odměnu zákonem založena není. Kdo bude chtít zpracovat návrhy bezplatně, může. Akreditované osoby navíc mohou poskytovat služby toliko bezplatně (ostatně neziskové organizace již nyní takto postupují), subjektům ex lege podle 390a odst. 1 písm. a) bude stanovena maximální výše odměny.

	praktika navrhovaným řešením nevymizí), nebo zvolí odbornou pomoc, u které bude mít jistotu max. výše platby za služby. Tato připomínka je zásadní.	
	K § 393 odst. 3 Nesouhlasíme s tím, aby byl návrh na povolení oddlužení odmítnut proto, že jej nesepsala osoba dle ust. § 390a odst. 1 nebo 2, je to vůči dlužníkům nepřiměřeně přísné. Tato připomínka je zásadní.	ROZPOR Logicky navazuje na § 390a odst. 1, k vypořádání tamtéž.
	K § 418a písm. c) Domníváme se, že není-li stanoveno, v jakém poměru má být k právnické osobě fyzická osoba, která bude garantovat poskytování služby v oblasti oddlužení, lze toto ustanovení snadno obcházet, zejména když fyzické osobě nehrozí žádná sankce. Ta hrozí podle § 418i odst. 1 pouze osobě akreditované, tedy právnické. Tato připomínka je zásadní.	Akceptováno Vyhověno v tom, že bude požadován smluvní vztah k právnické osobě.
	K přechodným ustanovením Chybí stanovení přechodné doby, po kterou by mohlo být poskytováno bezplatné sepisování návrhů na povolení oddlužení i subjekty, které ještě nestačily získat akreditaci (neziskové organizace, které již tuto službu bezplatně poskytují). Tato připomínka je zásadní.	Akceptováno Přechodné ustanovení bylo doplněno.
	Článek I části první a článek III části druhé neobsahují v rozporu s čl. 55 odst. 1 a 2 Legislativních pravidel vlády úvodní větu. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.
	V návrhu novely zmocňovacího ustanovení v části první čl. I bodech 105 až 107 (§ 431) není patrné zmocnění ve vztahu k návrhu uvedenému v části první čl. I bodě 10 (§ 36 odst. 3). Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.

	Vzhledem k rozsahu navrhovaných změn některých ustanovení se doporučuje příslušné novelizační body spojit a v návrhu uvést úplné znění novelou dotčeného ustanovení; tato poznámka se týká části první čl. I bodů 5 až 7 (§ 25 odst. 2), bodů 68 a 69 (§ 391 odst. 3) a části druhé čl. III bodů 5 a 6 (§ 13 odst. 2), bodů 11 až 13 (§ 34). Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.
	Je nezbytné zrevidovat text některých bodů návrhů novely zákona a uvést jej do souladu s požadavky na texty bodů novely uvedenými v čl. 57 a 58 Legislativních pravidel vlády; tato poznámka se týká např. části první čl. I bodů 1, 32, 34, 36, 37, 42, 43, 54 a 104 a části druhé čl. III bodu 7. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.
	Nadpis části třetí je nezbytné podle čl. 30 odst. 4 Legislativních pravidel vlády napsat velkými písmeny. Tato připomínka je doporučující.	Neakceptováno.
	Je třeba odstranit písařské chyby a jiné zřejmé nesprávnosti; tato poznámka se týká např. části první čl. I bodu 2 (doplnit označení odstavce 5), bodu 3 (za slova „§ 18“ doplnit slova „odst. 1“), bodu 41 (slovo „písmenu“ nahradit slovem „písm.“), bodu 63 (slova „podle věty“ nahradit slovy „podle části věty“), bodu 67 (slova „a následující“ za slovy „§ 418a“ nahradit slovy „až 418g“), bodu 78 [v § 398a odst. 7 písm. a) slova „věta druhá“ nahradit slovy „věty druhé“ a v § 398a odst. 7 písm. e) slovo „odstavce“ nahradit slovem „odstavců“] a části druhé čl. III bodu 9 (v odstavci 6 slovo „odstavce“ nahradit slovem „odstavců“). Dále je třeba doplnit tečky na konci některých novelizačních bodů (tato poznámka se týká např. části druhé čl. III bodů 3, 6, 7 a 12) a za poznámkou pod čarou č. 16a v části první čl. I bodě 22. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.

	Poznámku pod čarou č. 26a v části první čl. I bodě 43 je třeba v souladu s čl. 47 odst. 3 větou druhou Legislativních pravidel vlády označit, včetně odkazu na ni, číslem, které bezprostředně navazuje na číslo, které je u dosavadních poznámek pod čarou nejvyšší, a v nově označené poznámce pod čarou slovo „terorizmu“ nahradit slovy „terorismu, ve znění pozdějších předpisů.“. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.
	K § 209 – Povinná prohlídka obydlí insolvenčním správcem bude zvyšovat náklady insolvenčního správce. Domníváme se, že dlužník je dostatečně motivován pro uvedení správných a úplných informací o svém majetku tím, že v případě zatajení může být jeho návrh posouzen jako nepoctivý a oddlužení mu může být zrušeno. Proto nepovažujeme prohlídku obydlí za nezbytnou. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno. Úprava byla z návrhu vypuštěna.
	K § 390a odst. 3 – Je nutné stanovit odměnu adekvátně, jinak se ze zpracování návrhu na povolení oddlužení stane výhodný byznys. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno. Jsou stanoveny adekvátní maximální výše odměn pro subjekty podle § 390a odst. 1 písm. a), bezplatnost ve vztahu k akreditovaným subjektům.
	K § 418a písm. e) – Žádáme o upřesnění, jaký způsobem se bude prokazovat veřejná prospěšnost právnické osoby? Bude nutný zápis statutu veřejné prospěšnosti do veřejného rejstříku, jak předpokládá § 147 OZ? Tato připomínka je doporučující.	K vaší otázce: Podmínka veřejné prospěšnosti bude měřena kritérii, jež vyplývají z ustanovení § 146 zákona č. 89/2012 Sb., není vázána na tzv. status veřejné prospěšnosti.
Ministerstvo obrany legislativa.mo@army.cz	<u>K Čl. 1</u> Za bod 27. žádáme vložit nový bod 28., který zní: „28. V § 102 odst. 1 písm. d) se za slova „příslušnou okresní správu sociálního zabezpečení“ vkládají slova „nebo Odbor sociálního zabezpečení Ministerstva obrany, jde-li o vojáka z povolání“.	Akceptováno Současná úprava předvídá povinnost vyrozumět o zahájení insolvenčního řízení pouze příslušné okresní správy sociálního zabezpečení a tzv. zvláštní orgány sociálního zabezpečení vyplácející důchody nejsou o

	<i>Odůvodnění: Odbor sociálního zabezpečení Ministerstva obrany vykonává funkci orgánu sociálního zabezpečení podle § 9 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a § 142 zákona č. 221/1999 Sb., ve znění zákona č. 479/2008 Sb. Přiznává a vyplácí dávky důchodového pojištění a výsluhové náležitosti vojáků z povolání a ve věcech týkajících se uvedených dávek zastupuje Ministerstvo obrany i při soudním řízení.</i> Tato připomínka je zásadní.	zahájení insolvenčního řízení a o vydání rozhodnutí o úpadku vyrozumívány, což činí v praxi zásadní problémy. Tento nedostatek je v zákonném textu napraven. Připomínka byla v průběhu připomínkového řízení ze strany Ministerstva obrany pozměněna ve stejném duchu jako připomínka Ministerstva vnitra k § 102 odst. 1 písm. d) a v § 139 odst. 1 písm. d) a takto akceptována.
Ministerstvo zemědělství Mgr. Robert Pavloušek robert.pavlousek@mze.cz	K bodům 67 a 104 (§ 390a a Hlava VI): Nově navrhovaná úprava si klade za cíl řešit problematiku tzv. „oddlužovacích společností“. Upozorňujeme, že tento soubor ustanovení trpí podle našeho názoru tak závažnými nedostatky, že sledovaný účel nemůže naplnit a je třeba jej zcela přepracovat. Následující připomínky k jednotlivým ustanovením je třeba považovat pouze za upozornění na podle našeho názoru nejzřetelnější problémy: • Z § 390a vyplývá, že za dlužníka, který nemá právnické vzdělání, by návrh na oddlužení musela vždy podat třetí osoba, což podle našeho názoru není v souladu s deklarovanými cíli předkladatele. • Podle § 418 písm. e) bude podmínkou udělení akreditace veřejná prospěšnost. Je třeba upozornit, že právnická osoba nemá povinnost zapsat si do veřejného rejstříku status veřejné prospěšnosti a není tudíž jednoznačné, jak bude žadatel o udělení akreditace splnění této podmínky prokazovat. Dále je třeba vyjasnit, zda se jedná o podmínku, která již ze své podstaty vylučuje fyzické osoby z možnosti udělení akreditace. • Zmocnění v § 418 písm. f) je podle našeho názoru příliš vágní a neurčité. Zákon by měl okruhy	Neakceptováno, tato připomínka byla vysvětlena. Navrhovaná úprava sleduje ochranu dlužníků před nekalými praktikami některých tzv. oddlužovacích společností a ve stanoveném okruhu osob, jež budou návrhy oprávněny podávat, shledává garanci kvality podávaných návrhů. K odřázkce první: Povinnost zastoupení dlužníka k podání návrhu podle § 390 považujeme za proporcionální a legitimní k výše představenému cíli. K odřázkce druhé: Podmínka veřejné prospěšnosti bude měřena kritérii, jež vyplývají z ustanovení § 146 zákona č. 89/2012 Sb., není vázána na tzv. status veřejné prospěšnosti. K odřázkce třetí: Obsah a další náležitosti odborné zkoušky pro udělení akreditace budou stanoveny vyhláškou. K odřázkce čtvrté: připomínce pod tímto bodem bylo částečně vyhověno, neboť některé správní delikty byly

	odborné zkoušky alespoň v obecné rovině stanovit. • Správní delikty v § 418i nejsou upraveny dostatečně konkrétně. Tato připomínka je zásadní.	v souladu s připomínkami Ministerstva vnitra blíže konkretizovány (např. „rozpor s právními předpisy“ apod.). MZE na připomínce dále netrvá.
	K ČÁSTI PRVNÍ K Čl. I: Doporučujeme pod označením článku I uvést úvodní větu v souladu s čl. 55 Legislativních pravidel vlády. Stejnou připomínku uplatňujeme k Čl. III. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.
	K bodům 5 až 7 (§ 25 odst. 2): S ohledem na množství změn v § 25 odst. 2 doporučujeme z důvodu přehlednosti tyto body spojit a uvést nové znění celého § 25 odst. 2. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.
	K bodu 10 (§ 36 odst. 3): Doporučujeme standardy řádné činnosti insolvenčního správce stanovit nikoliv vyhláškou, ale přímo v zákoně. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno. Vyhláška toliko provádí zákonné povinnosti.
	K bodu 43 (§ 177 odst. 2): Z navrhovaného textu není zcela jednoznačné, co se myslí „skutečným majitelem“. Poznámka pod čarou sice odkazuje na zákon č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorizmu, nicméně takový odkaz nemá normativní povahu. Doporučujeme na tento zákon odkázat tak, aby odkaz byl normativní. Tato připomínka je doporučující.	Neakceptováno.

	K ČÁSTI DRUHÉ K bodu 9 (§ 17 odst. 6): Podle našeho názoru není v důvodové zprávě dostatečně zdůvodněno, z jakého důvodu budou insolvenční správci zapsaní v podobě v.o.s. vedeni v seznamu pro přidělování věcí pouze jednou bez ohledu na počet společníků. Dosud jsou insolvenční správci tvořící v.o.s. zapsaní v seznamu pro přidělování věcí podle počtu společníků. Vazba na počet společníků se jeví jako spravedlivější, a to zvláště za situace, kdy předkladatel v jiné části důvodové zprávy uvádí, že má v úmyslu se v rámci plánovaného posílení dohledu nad insolvenčními správci více zaměřit na jejich osobní výkon některých činností v rámci insolvenčního řízení. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno. Počet bude odpovídat počtu ohlášených společníků (v mezích nové koncepce určování insolvenčních správců).

	DALŠÍ PŘIPOMÍNKY Součástí materiálu jsou Základní teze prováděcích právních předpisů. Připomínka se týká části "Základní teze prováděcího předpisu, kterým se stanoví náležitosti elektronického formuláře pro vybraná podání insolvenčnímu soudu". Státní zemědělský a intervenční fond (SZIF) je platební agenturou, která poskytuje dotace z EU v rámci Společné zemědělské politiky. Z důvodu ochrany finančních zájmů EU by bylo vhodné, aby SZIF měl dálkový přístup k již podaným insolvenčním návrhům tak, aby byl zajištěn přenos dat do informačního systému SZIF. Ministerstvo zemědělství předkládá tuto možnost k diskusi a prověření proveditelnosti. Tato připomínka je doporučující.	Neakceptováno.
Hospodářská komora ČR pripominkovani@komora.cz	Obecné připomínky Ministerstvo spravedlnosti (dále jen „MSP“) předložilo návrh právní úpravy, jehož cílem je odstranit problémy, které se vyskytují v praxi. Hospodářská komora ČR (dále „HK ČR“) oceňuje snahu předkladatele odstranit některé palčivé problémy, které provázejí insolvenční řízení. Předložený materiál se však nezabývá podstatou problémů insolvenčních řízení. V případě přijetí novely a její aplikace nelze očekávat žádný dopad do podnikatelského prostředí. Pro splnění vládního programu boje proti neférovým insolvencím chybí analýza kritických míst insolvenčních řízení a návrh, který by obsahoval koncepční změny. Návrh zákona se zabývá zejména oddlužením a působením insolvenčních správců v těchto řízeních. Cílem návrhu je zamezit masivnímu zřizování provozoven insolvenčních správců a přimět správce k jejich osobnímu výkonu činnosti, a	Tato připomínka byla vysvětlena. Omezením určování případů insolvenčním správcům v oddlužení i požadavkem jejich přítomnosti v provozovně se sleduje systémové zkvalitnění činnosti vykonávané insolvenčními správci. Posílení dohledu nad insolvenčními správci směřuje k efektivní kontrole a vymáhání povinností, jež zákon po insolvenčních správcích požaduje. Navrhovaná úprava sleduje ochranu dlužníků před nekalými praktikami některých tzv. oddlužovacích společností a ve stanoveném okruhu osob, jež budou návrhy oprávněny podávat, shledává garanci kvality podávaných návrhů. Významnou měrou zapojuje v této oblasti neziskové organizace.

to i při prohlídkách majetku dlužníků. Stát zde řeší problém, který sám vyvolal tím, že případy oddlužení měly být řešeny okresními soudy a přidělovány podle poboček správců. Nyní, když si již řada správců pobočky zřídila, požaduje stát, aby v pobočkách insolvenční správci úřadovali osobně. Státu chybí dlouhodobá koncepce, kdy již při přijímání zákona o insolvenčních správcích mělo být definováno jejich postavení, to zda bude realizován princip teritoriality a zda se po správcích požaduje pouze osobní výkon jejich agendy, a v jakém rozsahu. Pro výkon funkce správce v konkursním řízení podnikatelské sféry, tzn. do jisté míry manažerské profese, je osobní výkon všech činností nemyslitelný. S koncepcí dalšího působení insolvenčních správců souvisí i výkon dohledu MSP. Z dosavadního vývoje se zdá, že pracovníci MSP se chtějí soustředit pouze na formální věci – tj. provozovny či spisy. Elektronická podání a vyhodnocování dat lze označit za pozitivní návrh. Přesun administrativy ze soudů na správce bude předmětem diskuzí, zejména v případě přezkumu pohledávek. Na jedné straně se v návrhu zákona objevují tendence velké kontroly insolvenčních správců, na straně druhé by správci dostali významnou pravomoc, kterou mají pouze soudy. Významná část návrhu zákona se zabývá regulací subjektů poskytujících služby související s podáním návrhů na oddlužení. Myšlenka ochrany dlužníků před nekalými praktikami je dobrá. Je však na úvaze, zda uvažovaná právní úprava, kdy se vytváří regulační orgán a formalizuje se podání návrhu na oddlužení, není pro dlužníky spíše komplikací. Dáváme ke zvážení, zdali by nestálo za úvahu, věnovat státní prostředky místo regulačním úředníkům, např. „Poradně při finanční tísní“ a oznámit veřejnosti, že dlužníkům bezplatně	HK ČR již na své připomínce netrvá.
---	---

	s návrhy pomůže (poradna tak již činí a má významné procento podaných návrhů na oddlužení). Návrh změny zákona nijak neřeší nelikvidační způsoby řešení úpadku podnikatele, kdy je věřiteli, často bankám dlužníka, a dokonce některými insolvenčními správci téměř bez výjimky, aplikován konkurs namísto primárního prověření zavedení sanačních opatření, restrukturalizace či v rámci insolvenčního řízení uplatnění řešení úpadku dlužníka reorganizací. Provedení konkursu je sice podstatně jednodušší pro insolvenční správce než sestavení reorganizačního plánu a jeho projednání s věřiteli. V praxi je pro mnohé insolvenční správce řešení úpadku reorganizací bohužel odborně nad jejich síly. Proto podnikatelům pak většinou nezbyvá, než své podnikání v důsledku konkursního řízení ukončit. Tato připomínka je zásadní.	
	Připomínka k § 7b odst. 1 a 5 a k § 97 odst. 1 Navrhujeme text ponechat v původním znění. Navrhujeme změnu § 97 odst. 1 a to, doplnění slov „a místně“ za slovo „věcně“. <u>Odůvodnění:</u> Navržená úprava prolomuje princip zákonného soudce a zvyšuje riziko manipulace s insolventy. Navíc navržené znění odst. 1 řízení znepráhlední, neboť věřitelé jako insolvenční navrhovatelé budou muset dohledávat, který soud bude podle nově navrženého pravidla místně příslušný. Časový test určení místní příslušnosti zkomplikuje a zbytečně tak v řadě případů insolvenční řízení prodlouží, neboť se bude v první fázi o místní příslušnosti složitěji rozhodovat. Nadto je určení místní příslušnosti v rozporu s textem revidovaného návrhu nařízení o úpadku, ve kterém se hovoří pouze o domněnce, a to v délce trvání 3 měsíců. Stejně tak navržené znění odst. 5 znepráhlední řízení. Důraz by	Částečně akceptováno. Ustanovení § 7b IZ se nově vztahuje pouze na dlužníka, jež je podnikatel zapsaným v obchodním rejstříku. Navržená změna § 7b odst. 5 IZ má svůj velký smysl, neboť neodkladná rozhodnutí musí mít možnost v rámci ekonomie procesu či ochrany účastníků insolvenčního řízení učinit i soud, u kterého je návrh podán. Doplnění slova "místně" v § 97 IZ, tj. podmínění zahájení insolvenčního řízení určením místně příslušného soudu, nelze akceptovat, šlo by o úplné rozvrácení stávající koncepce insolvenčního řízení, když by i po několik let mohlo být nejasné, zda vůbec bylo insolvenční řízení zahájeno.

	měl být dán především na co nejrychlejší určení místně příslušného soudu, který řízení převezme a zahájí příslušné úkony. Pokud zahájí některé úkony jiný soud a následně řízení předá místně příslušnému soudu, celé řízení se zkomplikuje. Situaci by mohlo pomoci vyřešit omezení některých účinků souvisejících se zahájením insolvenčního řízení (například omezení oznámení o zahájení insolvenčního řízení u věřitelských návrhů, dokud nejsou předány místně příslušnému soudu). Změna § 97 odst. 1 souvisí s připomínkou k § 7b – místní příslušnost. Bude-li insolvenční řízení zahájeno pouze u věcně a místně příslušného soudu, bude problém, kdy jsou návrhy účelově podávány k nepříslušným soudům, vyřešen a úprava nebude složitá. Problém lze řešit taktéž možností alternativní soudní příslušnosti, a to výběrem příslušnosti v případě, že by dlužník přesunul sídlo v době 3 měsíců před nařízením o úpadku. Tím by tříměsíční lhůta byla v souladu i s textem nařízení o úpadku. Tato připomínka je zásadní.	HK ČR již na své připomínce netrvá.
	Připomínka k § 25 S navrženou novelou souhlasíme. Nad rámec novely navrhuje vypustit odst. 5. <u>Odůvodnění:</u> V praxi bývá toto ustanovení zneužíváno k obcházení rotačního principu. Kontrolní mechanismy, které by zneužití vyloučily, v praxi neexistují. Tato připomínka je zásadní.	Neakceptováno, tato připomínka byla vysvětlena. Současná úprava nezpůsobuje zásadní problémy, jež by vedly k úvahám o její změně. Vysvětleno na osobním jednání na Ministerstvu spravedlnosti dne 9. 7. 2015. HK ČR již na své připomínce netrvá.
	Připomínka k § 52 odst. 2 S navrženou novelou souhlasíme. Nad rámec novely navrhuje v této souvislosti, aby byla stanovena lhůta (například 7 dnů před konáním schůze) i pro povinnost správce předložit seznam pohledávek včetně vyznačení těch popřených.	Neakceptováno, tato připomínka byla vysvětlena. Připomínka směřující nad rámec návrhu. Vysvětleno na osobním jednání na Ministerstvu spravedlnosti dne 9. 7. 2015.

	<u>Odůvodnění:</u> Zákon neřeší situace, kdy správce popře pohledávku těsně před schůzí věřitelů, což může být pro věřitele překvapením. Správce si tímto jednáním může fakticky zajistit neodvolatelnost. Tato připomínka je zásadní.	HK ČR již na své připomínce netrvá.
	Připomínka k § 82 odst. 2 písm. b) Nad rámec novely navrhujeme text tohoto ustanovení doplnit tak, aby se vztahoval i na účinky uvedené v § 109 odst. 1 písm. d). <u>Odůvodnění:</u> Ustanovení § 109 prošlo při poslední novelizaci úpravou, která reagovala na rekodifikaci soukromého práva a domníváme se, že na tuto úpravu by měl § 82 reagovat a uvedené písm. d) zahrnout též. Máme za to, že při zohlednění rekodifikace nebyla provedena provazba na ustanovení § 82, kdy nelze nařídit předběžné opatření v případě, že by dlužník uzavřel dohody o srážkách ze mzdy a následně plnění těchto dohod blokoval účelově podávanými insolvenčními návrhy. Je zde obava z obdobné situace, kdy dlužník účelově podával insolvenční návrhy před tím, než mělo dojít k soupisu majetku v exekuci. Nutno zajistit ochranu věřitelů v případě šikanózních návrhů ze strany dlužníků. Tato připomínka je zásadní.	Tato připomínka byla vysvětlena. Připomínka jdoucí nad rámec návrhu. Vysvětleno na osobním jednání na Ministerstvu spravedlnosti dne 9. 7. 2015. HK ČR již na své připomínce netrvá.
	Připomínka k § 100a - Předběžné posouzení věřitelského návrhu Navrhujeme nové ustanovení zcela vypustit. <u>Odůvodnění:</u> Jde o ustanovení, které nic vzhledem k úpravě dané ustanovením § 128a insolvenčního zákona, zejména jeho odst. 2 písm. c) neřeší, a je proto nadbytečné. Zatěžuje soud a ochranu práv dlužníka nezlepšuje. Současná právní úprava	Neakceptováno. Ustanovení § 100a je základním legislativním instrumentem ochrany dlužníka před tzv. šikanózními návrhy. V průběhu připomínkového řízení byla koncepce zákonné úpravy částečně proměna, ale základní účel pravidla zůstal nezměněn. Dle nového znění návrhu bude soud oprávněn při splnění kvalifikovaných okolností

	soudu umožňuje zjevně bezdůvodný insolvenční návrh odmítnout bezprostředně poté, co byl podán - § 128a odst. 1 insolvenčního zákona, přičemž zároveň soudu ukládá, aby tak učinil neprodleně. Tato připomínka je zásadní.	rozhodnout v jednodenní lhůtě o nezveřejnění insolvenčního návrhu v insolvenčním rejstříku, a to až po 7 dní od podání insolvenčního návrhu. V této lhůtě může insolvenční soud návrh odmítnout pro zjevnou bezdůvodnost dle ustanovení § 128a. Insolvenční návrh se zveřejní po uplynutí jednodenní lhůty k předběžnému posouzení, nejdéle však do 7 dní od podání insolvenčního návrhu (bude-li tato možnost soudem využita). Účinky zahájení insolvenčního řízení podáním insolvenčního návrhu (dle § 109 i 111 IZ) však zůstávají zachovány. HK ČR již na své připomínce netrvá.
	Připomínka k § 101 odst. 1 Navrhujeme ponechat ustanovení beze změn. <u>Odůvodnění:</u> Jde o legislativně technickou změnu v návaznosti na vypuštění § 100a. Tato připomínka je zásadní.	Viz vypořádání výše. HK ČR již na své připomínce netrvá.
	Připomínka k § 102 odst. 1 Navrhujeme ponechat ustanovení beze změn. <u>Odůvodnění:</u> Jde o legislativně technickou změnu v návaznosti na vypuštění § 100a. Tato připomínka je zásadní.	Viz vypořádání výše. HK ČR již na své připomínce netrvá.
	Připomínka k § 105 odst. 1 Navrhujeme ponechat ustanovení beze změn. <u>Odůvodnění:</u> Vyloučí celé segmenty věřitelů z insolvenčního řízení, především menší věřitele. Ustanovení věřitele neúčelně a neúměrně zatěžuje, je-li dlužníkem právnická osoba, avšak přitom nechrání dlužníka před nedůvodnými insolvenčními návrhy. Potvrzení znalce, že	Částečně akceptováno. Působnost ustanovení byla v průběhu insolvenčního řízení omezena toliko na osobu insolvenčního navrhovatele, který vede účetnictví nebo daňovou evidenci. HK ČR již na své připomínce netrvá.

	insolvenční navrhovatel o pohledávce účtuje v souladu s účetními předpisy, neprokazuje existenci tvrzené pohledávky ani její právní titul. Zda je pohledávka oprávněná či nikoliv, může rozhodnout pouze soud. Auditor ani soudní znalec se nemohou vyjadřovat k právním otázkám. Pokud předkladatel zamítne tuto připomínku, navrhuje alternativně změnit část věty první v § 105 odst. 1 za středníkem: <i>„je-li dlužníkem právnická osoba, je insolvenční navrhovatel povinen doložit pohledávku uznáním dlužníka s ověřeným podpisem nebo vykonatelným rozhodnutím nebo potvrzením auditora nebo soudního znalce, že navrhovatel o pohledávce účtuje v souladu s účetními předpisy nebo v souladu s daňovými předpisy. To neplatí pro insolvenčního navrhovatele, který je fyzickou osobou - nepodnikatelem, anebo zaměstnancem dlužníka, jehož pohledávka spočívá pouze v pracovněprávních nárocích.“</i> <u>Odůvodnění:</u> Tato úprava diskriminuje věřitele fyzické osoby, např. fyzické osoby s pohledávkou například ze spotřebitelských nároků či z titulu náhrady újmy a dále například zaměstnance, zaměstnance, kteří tak mohou být vyloučeni z možnosti podat insolvenční návrh. Právě u zaměstnanců může docházet i k rozporu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2008/94/ES ze dne 22. října 2008 o ochraně zaměstnanců v případě platební neschopnosti zaměstnavatele. Drobní podnikatelé mohou vést pouze daňovou evidenci, a pokud nebudou mít pohledávku uznanou, tak nemohou taktéž podat i v důvodných případech insolvenční návrh. Tato připomínka je zásadní.	
--	--	--

	Připomínka k § 108 odst. 2 a 4 Navrhujeme v odst. 2 nahradit částku „50.000,- Kč“ částkou „100.000,- Kč“. Dále navrhujeme text odst. 4 upravit takto: <i>„Je-li podán věřitelský insolvenční návrh proti dlužníkovi, který je právníkou osobou podnikatelem, činí výše zálohy 50 000 100 000 Kč a je splatná spolu s podáním insolvenčního návrhu; to neplatí, je-li insolvenčním navrhovatelem zaměstnanec dlužníka, jehož pohledávka spočívá pouze v pracovněprávních nárocích, nebo insolvenční navrhovatel s vykonatelnou pohledávkou, nebo spotřebitel, jehož pohledávka spočívá v jeho spotřebitelském nároku, nebo není-li současně s věřitelským insolvenčním návrhem podán návrh na povolení reorganizace“.</i> <u>Odůvodnění:</u> 1) Neomezovat věřitelský návrh pouze na dlužníka - právnickou osobu, ale na dlužníka - podnikatele, ať již fyzickou nebo právnickou osobu, aby mohla být pohledávka věřitele řešena vhodným řešením úpadku dlužníka. 2) Neomezovat finančně spotřebitele v podání věřitelského insolvenčního návrhu, pokud bude mít zájem na uplatnění své spotřebitelské pohledávky (např. prodávající při předváděcích akcích jsou častěji právnickými osobami). 3) Zcela zásadní je podpora dlužníka - podnikatele nelikvidačním způsobem, proto by podmínky pro řešení úpadku reorganizací měly být přednostně prověřovány před jednoduchou a věřiteli zneužívanou aplikací konkursu. Máme za to, že zvýšení zálohy pokryje jak případnou odměnu, tak hotové výdaje insolvenčního správce, které by jinak musely být hrazeny státem. Povinnost hrazení vyšší zálohy povede k naplnění účelu insolvenčního zákona, kterým je řešení úpadku. Pro insolvenčního navrhovatele s vykonatelnou	Částečně akceptováno. Fakultativní záloha (dle odstavce 3) byla zvýšena na 100 000,- Kč. Výše obligatorní zálohy (dle odstavce 1) je diverzifikována dle osoby dlužníka (právnická osoba - podnikatel na straně jedné a právnická osoba – nepodnikatel a fyzická osoba na straně druhé), některé skupiny věřitelů – insolvenčních navrhovatelů jsou vyloučeny. HK ČR již na své připomínce netrvá.
--	---	---

	pohledávkou bude zachován stávající režim, kdy výše zálohy bude na uvážení soudu. Insolvenční navrhovatel s pohledávkou jejíž výše nepřesáhne 2.000.000,-Kč, bude motivován se prvně domoci pohledávky soudně a až následně uplatnit insolvenční návrh. Toto řešení považujeme za spravedlivější i vůči drobnějším podnikatelům, pro které by mohla být povinnost úhrady zálohy demotivující, a raději by pohledávku odepsali, než se ji snažili nahradit. Bude tak zachována i poctivost v rámci dodavatelsko-odběratelských vztahů. Tato připomínka je zásadní.	
	Připomínka k §128a odst. 3 Navrhujeme text upravit takto: „(3) <i>V rozhodnutí, jímž odmítá insolvenční návrh pro zjevnou bezdůvodnost, může insolvenční soud uložit insolvenčnímu navrhovateli, aby za jeho podání zaplatil pořádkovou pokutu určenou do výše 50 000 Kč 500 000 Kč se zřetelem ke všem okolnostem věci a u právnických osob až do výše 20% z obratu dlužníka za poslední účetní období.</i>“ <u>Odůvodnění:</u> Máme za to, že částka 500 000,- Kč neodradí navrhovatele šikanózních insolvenčních podání od jejich činnosti, jelikož se zaměřují na dlužníky s velkým obratem. Z tohoto důvodu by měla být sankce koncipována i s ohledem na závažnost jednání a mít tak preventivní i represivní účinek. To v případě dlužníka s miliardovými obraty není u pokuty ve výši 500.000,- Kč dodrženo. Tato připomínka je zásadní.	Částečně akceptováno. Připomínce bylo vyhověno v tom smyslu, že maximální výše pořádkové pokuty byla v návrhu nově stanovena na 500 000 Kč. HK ČR již na své připomínce netrvá.
	Připomínka k § 128a odst. 4 Navrhujeme ponechat ustanovení beze změn. <u>Odůvodnění:</u> Nově zařazený odstavec omezuje insolvenčního navrhovatele v možnosti podat nový insolvenční návrh i v případě, ve kterém	Neakceptováno, tato připomínka byla vysvětlena. Pravidlo směřuje k ochraně dlužníka před tzv. šikanózními věřitelskými návrhy, jež je součástí koncepčnější změny nově navrhované úpravy.

	jsou podle insolvenčního zákona jinak důvody k jeho podání dány. Jde o ustanovení v tomto ohledu směřující proti účelu zákona plynoucím z vymezení předmětu úpravy v § 1 písm. a). Tato připomínka je zásadní.	HK ČR již na své připomínce netrvá.
	Připomínka k § 177 odst. 1 Navrhujeme text nového 1 upravit takto: <i>„(1) K přihlášce pohledávky je nutné připojit listiny, kterých se přihláška dovolává. Vykonatelnost pohledávky se prokazuje veřejnou listinou, na základě které lze provést výkon rozhodnutí nebo nařídit exekuci.“</i> <u>Odůvodnění:</u> Exekučním titulem je rozhodčí nález v návaznosti na ustanovení § 274 odst. 1 písmeno i) zákona č. 99/1964 Sb., občanského soudního řádu, když soudní výkon rozhodčího nálezu připouští zákon. Tímto zákonem, kterým připouští vykonatelnost rozhodčího nálezu je zákon č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a výkonu rozhodčích nálezů, a to v ustanovení § 28 odst. 2, ze kterého vyplývá, že rozhodčí nález nabývá účinku pravomocného soudního rozhodnutí a je soudně vykonatelný. Ačkoliv nejsou pochybnosti o tom, že vykonatelný rozhodčí nález je exekučním titulem, je nutné si současně uvědomit, že v některých směrech nemá vykonatelný rozhodčí nález v právním řádu srovnatelné postavení s vykonatelným rozsudkem, který je vydán soudem. Takovýto rozsudek je považován podle § 134 občanského soudního řádu za tzv. veřejnou listinu. Podle § 177 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení, je nutné k přihlášce pohledávky do insolvenčního řízení připojit listiny, kterých se přihláška dovolává, přičemž vykonatelnost pohledávky se ve smyslu tohoto zákona prokazuje veřejnou	Částečně akceptováno. Návrh se omezuje pouze na rozhodčí nálezy stálých rozhodčích soudů, jež představují určitou procesní garanci rozhodování o právech a povinnostech osob. HK ČR již na své připomínce netrvá.

	listinou. Tato skutečnost znamená, že nestačí pro účely přihlášky pohledávky do insolvenčního řízení, aby pohledávka byla vykonatelná, ale musí být veřejnou listinou. Rozhodčí nález přitom za veřejnou listinu možno považovat není. Zákon sice stanoví, že na základě vykonatelného rozhodčího nálezu lze vést výkon rozhodnutí, avšak nelze směšovat pojmy „<i>exekuční titul</i>“ a „<i>doložení vykonatelnosti pohledávky v insolvenčním řízení</i>“. <u>Z této skutečnosti plyne závěr, že pokud vykonatelnost pohledávky věřitele je dokladována rozhodčím nálezem, tak nemůže být takováto pohledávka do insolvenčního řízení přihlášena jako vykonatelná.</u> <u>Jestliže přitom stát na jedné straně staví rozhodčí nálezy na roveň soudním rozhodnutím pro účely exekuce (výkonu rozhodnutí), neexistuje žádný legitimní důvod, proč by stejnou váhu jako soudní rozhodnutí neměl mít rozhodčí nález i v insolvenčním řízení.</u> Navrhovaná změna posiluje právní jistotu věřitelů v insolvenční řízení, kteří budou přihlašovat rozhodčí nálezy, jimž bude přiznána stejná právní síla v insolvenčním řízení jako pravomocnému a vykonatelnému rozsudku. Z tohoto důvodu věřitelé nebudou muset existenci pohledávek osvědčovat dalšími listinami (např. smlouvami, objednávkami), ale doloží svou pohledávku přímo rozhodčím nálezem. Sníží se tak administrativní zátěž jak věřitelů, tak soudu při přezkumných jednáních. Tato připomínka je zásadní.	
	Připomínka k § 390a odst. 2 Navrhujeme text ustanovení upravit takto: <i>„Odstavec 1 neplatí, a) je-li dlužníkem fyzická osoba, která má právnické nebo ekonomické vzdělání v magisterském studijním programu nebo vykonala zkoušku insolvenčního</i>	Akceptováno.

	<i>správce, nebo b) je-li dlužníkem právnická osoba a jedná-li za ni osoba uvedená v § 21 občanského soudního řádu, která má právnické nebo ekonomické vzdělání v magisterském studijním programu.“</i> <u>Odůvodnění:</u> Stejně jako u povolení a zvláštního povolení fyzické osoby vykonávat činnost insolvenčního správce se vyžaduje pouze vzdělání magisterského stupně, bylo by vhodné toto aplikovat i zde. Na druhou stranu není důvod omezovat jednající pouze na osobu s právnickým vzděláním. Častěji jsou osoby jednající za právnické osoby v těchto oblastech nebo zaměstnanci právnických osob ekonomové (finanční ředitelé, krizoví manažeři, prokuristé atp.). Ani není odůvodnitelné, aby navrhovatel fyzická osoba – dlužník byl pouze právník. V praxi jsou vysokoškolsky vzdělaní dlužníci sami schopni správně sepsat insolvenční návrh, aniž by byli právníci. Je tedy otázkou, není-li takto navrhovaná právní úprava spíše lobbistickým zájmem právnických stavů, omezovat vysokoškolsky vzdělané dlužníky pouze na právníky. Opět je vhodné připomenout, že sami insolvenční správci jsou vysokoškolsky vzdělané osoby bez bližšího zákonného požadavku na obor jejich vzdělání. Kupříkladu podání insolvenčního návrhu nelze jistě srovnávat s podáním k Nejvyššímu soudu, Nejvyššímu správnímu soudu či Ústavnímu soudu. Tato připomínka je zásadní.	
	Připomínka k § 398 odst. 1 Na konci odstavce 1 doplnit větu a změnit navrhovanou úpravu takto: <i>„Pokud dlužník splňuje podmínky pro schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře, lze schválit oddlužení zpeněžením majetkové podstaty jen na základě výslovného prohlášení dlužníka. Na základě výslovného prohlášení</i>	Vysvětleno Sanační forma oddlužení je dle návrhu prioritním způsobem řešení. Vysvětleno na osobním jednání na Ministerstvu spravedlnosti dne 9. 7. 2015. HK ČR již na své připomínce netrvá.

	<i>dlužníka lze k návrhu insolvenčního správce provést oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty nebo její části.“</i> <u>Odůvodnění:</u> Ustanovení řeší nežádoucí případy, kdy byla dlužníkům na základě jednání insolvenčních správců a věřitelů prodána „střecha nad hlavou“ či zpeněžen podíl v družstvu, i když by dlužník splnil podmínky pro schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře. Bude tak posílena sanační forma oddlužení a zachována možnost ponechání vlastnictví nemovitého majetku sloužícího zejména k bydlení dlužníka. Tato připomínka je zásadní.	
	Připomínka k § 418a písm. c) Navrhujeme text ustanovení upravit takto: <i>„c) odborná způsobilost alespoň jedné fyzické osoby, která bude garantovat poskytované služby v oblasti oddlužení; za odborně způsobilou osobu k poskytování služeb v oblasti oddlužení se považuje osoba, která získala úplné vysokoškolské vzdělání v oboru právo nebo ekonomie v magisterském studijním programu.“</i> <u>Odůvodnění:</u> U povolení a zvláštního povolení fyzické osoby vykonávat činnost insolvenčního správce se vyžaduje pouze, co se týče vzdělání, ukončené vysokoškolské vzdělání v magisterském studijním programu, přesněji v § 6 zákona č. 312/2007 Sb.: <i>„...na vysoké škole v členském státě získala nebo jí bylo členským státem uznáno vysokoškolské vzdělání magisterského studijního programu.“</i> a dále odpovídající tříletá praxe a vykonání zkoušky insolvenčního správce. Lze pochopit, že vzdělání osob by mohlo být lépe vymezeno s ohledem na právní a ekonomické souvislosti a situaci dlužníka v úpadku, nicméně není	Akceptováno.

	odůvodnitelné, aby akreditované osoby byly pouze právního vzdělání, pokud mají vysokoškolské vzdělání obdobného směru a jsou schopni vykonat potřebnou zkoušku pro udělení akreditace. Tato připomínka je zásadní.	
	Připomínka k § 38 odst. 6 Navrhujeme ponechat stávající znění zákona, tzn. vypustit z návrhu zákona odst. 6. <u>Odůvodnění:</u> Z navrhovaného znění vyplývá, že insolvenční správce je oprávněn deponovat zálohu na odměnu pro případ oddlužení splátkovým kalendářem kdykoli. Domníváme se, že toto ustanovení je nadbytečné. Tato připomínka je doporučující.	Neakceptováno.
	Připomínka k § 253 odst. 2 Navrhujeme nad rámec novely nahradit znění § 253 odst. 2 takto: <i>„(2) Jestliže se insolvenční správce do 30 dnů od prohlášení konkursu nevyjádří tak, že smlouvu nesplní, platí, že plnění smlouvy zůstává zachováno. Do té doby nemůže druhá strana od smlouvy odstoupit, není-li v ní ujednáno jinak.“</i> <u>Odůvodnění:</u> Navrhujeme upravit stávající ustanovení § 253 odst. 2 tak, aby oproti stávajícímu stavu, kdy insolvenční správce vyjadřuje svůj souhlas se smlouvou, jinak smlouva zaniká, právní úprava naopak zachycovala povinnost vyjádření případného nesouhlasu správce s pokračování správce, jinak smlouva	Neakceptováno.

	pokračuje. Připomínka je podaná s ohledem na zkušenosti z praxe, především pak v otázkách dlouhodobých smluv na energie, kdy insolvenční správci často opomenou vůbec dodavatele energií informovat o pokračování smlouvy a pak následně vyžadují pokračování ve smluvním vztahu, přestože smlouva byla podle daného ustanovení již ukončena. Dodavatel se tak dostává do problematické pozice, protože mu v daném odběrném místě vzniká neoprávněný odběr, jehož vymáhání pak složitě řeší přes insolvenční řízení, a to pouze z důvodu opomenutí insolvenčního správce, oznámit, že ve smlouvě dále setrvává. Proto navrhujeme koncept právní fikce obrátit, aby byla pro insolvenčního správce motivační, a to právě pro případ, kdy skutečně chce danou smlouvu ukončit, ale aby na základě této právní fikce prakticky nedocházelo ještě k prohloubení dluhů subjektu v insolvenci na základě neoprávněných odběrů energií. Návrh by tak měl zavést větší právní jistotu pro obě strany smluvního vztahu a odstranit stávající rizika, kterým často v praxi dochází. Tato připomínka je doporučující.	
	Připomínka k § 391 odst. 1 písm. c) Nad rámec novely navrhujeme zkrácení lhůty na 1 rok. <u>Odůvodnění:</u> Jedná se o zbytečnou formalitu. Zkrácením této lhůty na 1 rok se usnadní nejen příprava návrhu na povolení oddlužení pro dlužníka, ale odpadne i část administrativního zatížení pro soudní úředníky. Požadujeme vysvětlit, z jakého důvodu byla v minulosti nastavena lhůta 3 let, neboť z poznatků z praxe je	Neakceptováno.

	lhůta 1 rok naprosto dostačující. Tato připomínka je doporučující.	
	Připomínka k § 405 odst. 2 a 3 Máme za to, že zde dochází k nechtěné duplicitě v právní úpravě, kdy jsou ve dvou odstavcích upraveny stejné otázky. Jedno odkazem na § 396, podruhé pak slovně v odst. 3. Tato připomínka je doporučující.	Neakceptováno.
	Připomínka k odměnám insolvenčních správců – sazba DPH Nad rámec novely navrhujeme ke zvážení, zda neosvobodit odměny insolvenčním správcům v oddlužení od DPH. <u>Odůvodnění:</u> Tímto krokem by se dosáhlo nejen vyššího plnění pro věřitele, ale zejména i vyššího počtu osob, jež by o oddlužení mohli úspěšně požádat. Tato připomínka je doporučující.	Neakceptováno.
ÚV – KOM Mgr. Tomáš Chudý, LL.M. chudy.tomas@vlada.cz Mgr. Bohumil Peterka Peterka.Bohumil@vlada.cz	K § 182a Požadujeme jednoznačně stanovit, že navrhovaná úprava se nevztahuje na občany EU (EHS) ani právnické osoby se sídlem v členském státě EU (EHS), popř. zvláště vysvětlit v důvodové zprávě, že toto plyne z odkazu na § 11 zákona o mezinárodním právu soukromém. Tato připomínka je zásadní.	Akceptováno. Navrhovaná úprava se nevztahuje na občany EU (EHS) ani právnické osoby se sídlem v členském státě EU (EHS). Okruh věřitelů ve vazbě na § 11 ZMPS byl upřesněn výslovnou enumerací v navrhovaném ustanovení.

JUDr. Markéta Whelanová whelanova.marketa@vlada.cz	<u>K § 390a:</u> Vyhrazením určitého úkonu v insolvenčním řízení (sepsat návrh na oddlužení) pouze vybraným skupinám osob uměle vzniká trh určitých služeb, na který navíc (viz dále) není umožněn transparentní přístup. U tohoto vyhrazení daného úkonu je sporné, zda splňuje podmínky vhodnosti a přiměřenosti kladené na zavedení každého nového povolovacího režimu dle čl. 15 a 39 směrnice 2006/123/ES o službách na vnitřním trhu. Tento nový povolovací režim bude muset být, společně se zdůvodněním jeho nezbytnosti, oznámen Evropské komisi. Již nyní však zejména není zřejmé, proč problém spočívající v poskytování „nekvalifikovaných služeb“ nelze řešit např. v rámci posouzení a zamítnutí (nekvalitně sepsaného) oddlužení soudy, ale pouze vytvořením speciálního trhu a povolovacího režimu. Požadujeme lépe zdůvodnit zavedení regulace tohoto specifického úkonu, případně celé revidovat. Tato připomínka je zásadní.	Částečně akceptováno, částečně byla tato připomínka vysvětlena. Navrhovaná úprava sleduje ochranu dlužníků před nekalými praktikami některých tzv. oddlužovacích společností a ve stanoveném okruhu osob, jež budou návrhy oprávněny podávat, shledává garanci kvality podávaných návrhů. Platná právní úprava neumí na nekalé praktiky pochybných subjektů (tzv. oddlužovacích společností) reagovat (motivačně ani represivně). Otevření možnosti podávání návrhu samotným dlužníkem by k zamýšlenému cíli nevedla. Tyto důvody shledáváme legitimní a proporcionální k povinnosti zastoupení při sepsání a podání návrhu podle 390 odst. 1. Druhé části připomínky bude vyhověno v tom smyslu, že dojde k pregnantnějšímu vysvětlení zaváděného režimu v důvodové zprávě, a to tak, že bude více rozepsáno, proč je třeba vytvořit „speciální trh akreditovaných subjektů“ a proč nestačí řešit problém formou posouzení a odmítnutí návrhu na povolení oddlužení soudem. ÚV - KOM již na své připomínce netrvá.
	<u>K § 418a písm. e):</u> Navrhovaný zákon o zápisu statusu veřejné prospěšnosti nebyl dosud přijat, a status veřejné prospěšnosti plynoucí z NOZ je	Akceptováno. Do důvodové zprávy bude doplněno vysvětlení, proč

	v závislosti na tom nejasný a je předmětem debat. Nejsou zejména sjednoceny názory na to, zda navrhovaný prováděcí zákon je pro prokázání statusu nezbytným, nebo akcesorickým, a tato otázka se opakuje ve vztahu k orgánům veřejné moci. Dle Důvodové zprávy (s. 85) postačuje „pouze samotné naplnění podmínek dle občanského zákoníku“. Vedle již zmíněného nejednoznačného prokazování to však obnáší také ten důsledek, že status se v průběhu existence právnické osoby může měnit. Dále jde o nerovnost podmínek, spočívající v tom, že na rozdíl od advokátů (a insolvenčních správců) akreditované osoby musí být obecně prospěšnými osobami. Toto omezení je tak z více důvodů v daném podobě problematické. Požadujeme zdůvodnit nezbytnost tohoto omezení, anebo je vypustit. Tato připomínka je zásadní.	může být akreditovaným subjektem pouze právnická osoba, která splňuje podmínku veřejné prospěšnosti, a dále, že není navrhovaná právní úprava vázána na přijetí zvláštního zákona o veřejné prospěšnosti (existenci veřejné prospěšnosti bude posuzovat ad hoc Ministerstvo spravedlnosti v rámci řízení o udělení akreditace). V případě, že by právnická osoba přestala splňovat některou z podmínek pro udělení akreditace (tj. také podmínku veřejné prospěšnosti), rozhodne Ministerstvo spravedlnosti o zrušení akreditace této osoby. Podmínka veřejné prospěšnosti bude měřena kritérii, jež vyplývají z ustanovení § 146 zákona č. 89/2012 Sb., není vázána na tzv. status veřejné prospěšnosti.
	<u>K § 418a písm. f):</u> Není stanoveno, kdo má zkoušku vykonávat. To je třeba jednoznačně říci, jde o ukládání povinností a zde není jasné, komu. Tato připomínka je zásadní.	Akceptováno. Ustanovení bylo v průběhu připomínkového řízení pozměněno v tom smyslu, že blíže a konkrétněji specifikuje vztah fyzické osoby k akreditované osobě.
	<u>K § 390a odst. 1 písm. b) a § 418b odst. 1 písm. a):</u> Identifikační číslo (§ 418b odst. 1 písm. a)) nemusí mít přiděleny osoby z jiných členských států EU. Požadujeme standardním způsobem zahrnout tuto možnost, např. dovětkem „bylo-li přiděleno“. Není dále jasné, proč o akreditaci nemůže dle § 390a žádat i fyzická osoba, zejména je-li připuštěno poskytování stejných služeb advokáty – fyzickými osobami. Dle čl. 15 citované směrnice o službách jde o požadavek	Částečně akceptováno, částečně byla tato připomínka vysvětlena. Připomínka byla akceptována ve vztahu k ustanovení § 418b odst. 1 písm. a) návrhu – celé písmeno bylo vypuštěno. Připomínku však nelze akceptovat ve vztahu k rozšíření okruhu žadatelů (§ 390a odst. 1 písm. b) návrhu) o

	omezení právní formy, podléhající hodnocení. Vzhledem k nepřesvědčivosti hodnocení vhodnosti a přiměřenosti požadujeme upravit také možnost poskytovat tuto službu pro fyzické osoby. Tato připomínka je zásadní.	udělení akreditace o fyzické osoby. Smysl tohoto ustanovení, který vychází z preference neziskových subjektů v pozici žadatelů o udělení akreditace, však bude lépe vysvětlen v důvodové zprávě k návrhu. Viz též k vypořádání připomínky k § 418a písm. e). ÚV - KOM již na své připomínce netrvá.
	<u>K § 418c odst. 1:</u> „Poskytování služeb“ v oblasti oddlužení nepochybně spadá do oblasti působnosti čl. 49 a násl., 56 a násl. SFEU včetně jeho výkladu podaného judikaturou SD EU a také citované směrnice o službách. Oba tyto prameny práva požadují, aby povolovací režimy obsahovaly pouze transparentní podmínky. Takovou podmínkou zcela jistě není absence právního nároku, a z toho plynoucí možnost pro osoby z jiných členských států EU ucházet se o možnost tyto služby poskytovat, byť jde o dílčí činnost.¹ I v takových případech judikatura vyžaduje, aby bylo možné transparentně posoudit, zda např. daný uchazeč splňuje kvalifikační kritéria atd. Požadujeme poslední větu odst. 1 vypustit. ¹ Paradoxně je „cílem nové právní úpravy v této oblasti...učinit trh těchto komerčních subjektů transparentní“ (DZ, s. 23). Tato připomínka je zásadní.	Akceptováno. Požadavku na vypuštění věty: „Na udělení akreditace není právní nárok.“ bylo vyhověno.
	<u>K § 7b odst. 1</u> Je nutno upravit důvodovou zprávu k novelizaci § 7b. Formulace „v souladu s“ u unijního předpisu naznačuje, že je dané ustanovení implementační, což v tomto případě není. Dále předkladatel správně uvádí, že v případě přesunu dlužníka dle nařízení 2015/848 pouze přestává platit domněnka sídla, resp. místa pobytu. Z dikce čl. 3 nařízení neplyne, že v případě	Částečně akceptováno (bude upravena důvodová zpráva dle požadavku), částečně byla tato připomínka vysvětlena (v otázce přesunu dlužníka) - V souladu s připomínkou je možné upravit důvodovou zprávu tak, aby bylo zřejmé, že se

	takového přesunu je příslušným soudem soud země původu. Ustanovení nařízení je tak „měkčí“ než navrhovaný § 7b odst. 1. Tato připomínka je doporučující.	navrhovaná právní úprava v tomto ustanovení nikterak nedostává do rozporu s právem EU (konkrétně s novým nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2015/848, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1346/2000 o úpadkovém řízení), tzn., upravit formulaci „v souladu s“. - K druhé části připomínky: byla zúžena působnost ustanovení § 7b odst. 1, který se již vztahuje pouze na dlužníka, který je podnikatelem zapsaným v obchodním rejstříku, u něhož k účelovým přesunům v rámci ČR dochází nejčastěji. Cílem tohoto ustanovení je totiž primárně eliminovat účelové praktiky dlužníků, typicky podnikatelů zapsaných v obchodním rejstříku, v rámci insolvenčního řízení v ČR. Vzhledem k tomu, že se jedná o problematiku českého insolvenčního řízení (byť v řadě hlavních argumentačních aspektů obdobnou s problematikou určování otázky COMI v přeshraničních insolvenčních řízeních), není podle našeho názoru na místě doslovně porovnávat ustanovení § 7b odst. 1 IZ se zněním čl. 3 nařízení č. 2015/848 o insolvenčním řízení z hlediska jejich „přísnosti“, tím spíše, byla-li osoba dlužníka, na kterou má navrhované ustanovení dopadat, blíže specifikována, čímž došlo k faktickému zúžení okruhu dlužníků, u nichž se bude kritérium ust. §
--	---	---

		7b odst. 1 posuzovat, oproti zmíněnému nařízení.
Ministerstvo vnitra Mgr. Petra Jelínková petra.jelinkova@mvcz.cz	Obecně k insolvenčnímu zákonu: Navrhovaná novela insolvenčního zákona opomíjí otázku řešení platební neschopnosti územních samosprávných celků (tj. oddlužení obcí), ačkoli je tato otázka předmětem jednání pracovní skupiny (složené především ze zástupců Ministerstva vnitra, Ministerstva financí a Ministerstva spravedlnosti). Blíže odkazujeme na usnesení vlády č. 540/2014 ze dne 9. července 2014, jímž vláda schválila Analýzu řešení platebních neschopností územních samosprávných celků, zpracovanou Ministerstvem financí, a uložila Ministerstvu spravedlnosti, aby ve spolupráci s Ministerstvem financí předložilo návrh novely insolvenčního zákona. Z tohoto důvodu považujeme za nutné doplnit návrh včetně důvodové zprávy o úpravu problematiky úpadku územně samosprávných celků. Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.	Neakceptováno. Věcný záměr právní úpravy „oddlužení“ obcí Ministerstvo spravedlnosti předloží do poloviny příštího roku (2016). Toto Ministerstvo spravedlnosti zohlední při tvorbě Plánu legislativních prací na rok 2016. MV na připomínce dále netrvá.
	K čl. I bodu 10 – k § 36 odst. 3 insolvenčního zákona: Navržené zmocňovací ustanovení považujeme za neurčité a zejména je mu třeba vytknout absenci nezbytných zákonných mantinelů podzákoné normotvorby. Připomínáme s ohledem na čl. 4 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, že primární povinnosti lze ukládat pouze zákonem. Vazba na předchozí dva odstavce § 36 je nejasná a tedy zůstává otázkou, zda „standarty řádné činnosti insolvenčního správce“ budou sumarizací či rozvinutím povinností obsažených v těchto odstavcích či v dalších ustanoveních insolvenčního zákona nebo zda půjde o novou právní úpravu rozšiřující okruh povinností. Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.	Akceptováno. Prováděcí právní předpis bude sloužit pouze pro bližší specifikaci zákonem již uložených povinností. MV na připomínce dále netrvá.

K čl. I bodu 24 – k § 100a insolvenčního zákona: Navržené řešení předběžného posouzení věřitelského návrhu považujeme za problematické a z legislativního hlediska nevhodně koncipované. Proto, aniž bychom zpochybňovali potřebu rozšíření okruhu nástrojů sloužících k ochraně před tzv. šikanózními insolvenčními návrhy, považujeme za nezbytné navrhovaný koncept hlouběji dopracovat. V důvodové zprávě postrádáme rozbor možných důsledků pro průběh insolvenčního řízení, tedy porovnání přínosů v oblasti ochrany před šikanózními návrhy s riziky spojenými s prodloužením doby mezi podáním insolvenčního návrhu a nástupem účinnosti omezení dlužníka. Oproti dvěma hodinám obsaženým v § 101 odst. 1 je přitom prodloužení značné. První věta v odst. 1 je nejasná ve formulaci hypotézy, neboť slovní spojení „Má-li insolvenční soud důvod se domnívat“ je dle našeho mínění velmi neurčité a umožňuje soudu rozhodnout na základě v podstatě pouhé „domněnky“. Navrhovaná formulace není v dosavadním textu insolvenčního zákona použita, připomínáme, že např. v § 128a se hovoří o zjevné bezdůvodnosti. Pokud soud insolvenční návrh odmítne, přičemž nastává dle našeho názoru poměrně nezvyklá situace týkající se omezení dlužníka podle § 111. Dlužník totiž tímto způsobem bude omezen na základě rozhodnutí soudu, kterým byl insolvenční návrh odmítnut. Tedy rozhodnutí „ve prospěch dlužníka“ pro něj bude mít negativní důsledky. V komentáři k tomuto ustanovení ve zvláštní části důvodové zprávy se hovoří o tom, že opakovaným podáním se stejným obsahem zabrání „omezení možnosti podat insolvenční návrh, který byl takto odmítnut, opakovaně“. Navržená dikce odst. 5 však zapovídá v dané šestiměsíční lhůtě jakýkoli	Akceptováno. Ustanovení § 100a je základním legislativním instrumentem ochrany dlužníka před tzv. šikanózními návrhy. V průběhu připomínkového řízení byla koncepce zákonné úpravy částečně proměna, ale základní účel pravidla zůstal nezměněn. Dle nového znění návrhu bude soud oprávněn při splnění kvalifikovaných okolností rozhodnout v jednodenní lhůtě o nezveřejnění insolvenčního návrhu v insolvenčním rejstříku, a to až po 7 dní od podání insolvenčního návrhu. V této lhůtě může insolvenční soud návrh odmítnout pro zjevnou bezdůvodnost dle ustanovení § 128a. Insolvenční návrh se zveřejní po uplynutí jednodenní lhůty k předběžnému posouzení, nejdéle však do 7 dní od podání insolvenčního návrhu (bude-li tato možnost soudem využita). Účinky zahájení insolvenčního řízení podáním insolvenčního návrhu (dle § 109 i 111 IZ) však zůstávají zachovány. MV na připomínce dále netrvá.
--	---

	insolvenční návrh téhož insolvenčního navrhovatele proti témuž dlužníkovi. Tento rozpor mezi navrženým normativním textem a důvodovou zprávou je třeba vysvětlit a odstranit. Zároveň dle našeho názoru není zcela dopracována vazba na § 101 odst. 1. Lhůta v § 100a odst. 1 je stanovena pro případné odmítnutí insolvenčního návrhu, z navržené dikce není zcela patrné, zda umožňuje insolvenčnímu soudu i v průběhu této lhůty, tedy neprodleně, vyhodnotit situaci tak, že je třeba zahájit insolvenční řízení a vydat vyhlášku, či zda je lhůta „do konce nejbližší následujícího pracovního dne“ ve skutečnosti vyhrazena pro vyhodnocení, zda insolvenční návrh opravdu není šikanózní. Ostatně v § 101 odst. 1 chybí konstatování, že jde o marné uplynutí lhůty, tedy že soud insolvenční návrh neodmítne. Zejména pak § 101 odst. 1 odkazující na uplynutí lhůty podle § 100a odst. 1 nepamatuje na možnost podání odvolání, které pochopitelně proces předběžného posouzení věřitelského návrhu výrazně prodlouží. Pokud má po doručení insolvenčního návrhu proběhnout nově zaváděné předběžné posouzení věřitelského návrhu, domníváme se, že již není nezbytné stanovit pro vydání vyhlášky oznamující zahájení insolvenčního řízení dvouhodinovou lhůtu. Také úpravu pro případ, že byl insolvenční návrh doručen mimo úřední hodiny, již považujeme za nadbytečnou, neboť vydání vyhlášky vždy musí předcházet postup soudu v rámci předběžného posouzení věřitelského návrhu. Proto bychom považovali za vhodnější návětí § 101 odst. 1 přepracovat do podoby, v níž by bylo pouze konstatováno, že pokud insolvenční soud insolvenční návrh neodmítne podle § 100a, oznámí zahájení insolvenčního řízení vyhláškou, která obsahuje dále stanovené náležitosti.	
--	---	--

	Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní. K čl. I bodu 43 – k § 177 odst. 1 insolvenčního zákona: Požadujeme druhou větu v § 177 odst. 1 upravit následujícím způsobem: „<i>Vykonatelnost pohledávky se prokazuje veřejnou listinou, na základě které lze provést výkon rozhodnutí anebo nařídit exekuci.</i>“. Cílem navrhované změny je posílit právní jistotu věřitelů v insolvenční řízení, kteří budou přihlašovat rozhodčí nálezy, jimž bude přiznána stejná právní síla v insolvenčním řízení jako pravomocnému a vykonatelnému rozsudku. Z tohoto důvodu věřitelé nebudou muset existenci pohledávek osvědčovat dalšími listinami (např. smlouvami, objednávkami), ale doloží svou pohledávku přímo rozhodčím nálezem. Sníží se tak administrativní zátěž jak věřitelů, tak soudu při přezkumných jednáních. Zatímco v případě posuzování exekučního titulu má rozhodčí nález stejnou váhu jako soudní rozhodnutí, v případě insolvenčního řízení takovou váhu nemá, protože není považován za veřejnou listinu. Pakliže jsou rozhodčí nálezy stavěny na roveň soudním rozhodnutím pro účely exekuce (výkonu rozhodnutí), neexistuje žádný legitimní důvod, proč by stejnou váhu jako soudní rozhodnutí neměl mít rozhodčí nález i v insolvenčním řízení. Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.	Částečně akceptováno, částečně byla tato připomínka vysvětlena. Návrh se omezuje pouze na rozhodčí nálezy stálých rozhodčích soudů, jež představují určitou procesní garanci rozhodování o právech a povinnostech osob. MV na připomínce dále netrvá.
	Nad rámec návrhu k § 102 odst. 1 písm. d) a k § 139 odst. 1 písm. d) insolvenčního zákona: Upozorňujeme, že pokud je o zahájení insolvenčního řízení a o vydání rozhodnutí o úpadku vyrozumívána jen okresní správa sociálního zabezpečení, jsou nedůvodně opomíjeny ostatní orgány sociálního zabezpečení. Z tohoto důvodu požadujeme, aby vyrozumění o zahájení insolvenčního řízení nebylo zasíláno jen příslušné okresní správě sociálního	Akceptováno. Současná úprava předvídá povinnost vyrozumět o zahájení insolvenčního řízení pouze příslušné okresní správy sociálního zabezpečení a tzv. zvláštní orgány sociálního zabezpečení vyplácející důchody nejsou o zahájení insolvenčního řízení a o vydání rozhodnutí o úpadku vyrozumívány, což činí v praxi zásadní

	zabezpečení, ale i příslušným dalším orgánům sociálního zabezpečení, tj. i Ministerstvu vnitra, Ministerstvu obrany či Ministerstvu spravedlnosti. Za tímto účelem navrhuje v § 102 odst. 1 písm. d) a k § 139 odst. 1 písm. d) nahradit slova „příslušnou okresní správu sociálního zabezpečení“ souslovím „příslušný orgán sociálního zabezpečení^{x)}“ (poznámka pod čarou by odkazovala na § 9 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů). Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.	problémy. Tento nedostatek je v zákonném textu napraven. Připomínka byla v průběhu připomínkového řízení ze strany Ministerstva obrany pozměněna ve stejném duchu jako připomínka Ministerstva vnitra k § 102 odst. 1 písm. d) a v § 139 odst. 1 písm. d) a takto akceptována.
	K čl. I bodu 104 - k § 418b odst. 1 písm. a) insolvenčního zákona: Požadujeme upřesnit, či identifikační údaje mají být v žádosti obsaženy. Pokud je osobou myšlen žadatel, upozorňujeme, že takové ustanovení je nadbytečné vzhledem k § 37 odst. 2 správního řádu, jelikož žádost je zvláštním typem podání vůči správnímu orgánu. Pokud se má jednat o identifikační údaje jiné osoby, je nutné ji v ustanovení blíže specifikovat. Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.	Akceptováno. Původní požadavek na identifikační číslo byl vypuštěn (subsidiárně se užije správní řád).
	K čl. I bodu 104 – k § 418c odst. 1 insolvenčního zákona: Podle důvodové zprávy má být v tomto ustanovení najisto stanoveno, jakým okamžikem vzniká akreditace. Podle našeho názoru není ovšem formulace, že „akreditace vzniká rozhodnutím“ dostatečně určitá (akreditace vznikne vydáním rozhodnutí, právní mocí či jinak?). Podle obecných pravidel vznikne akreditace právní mocí rozhodnutí o udělení akreditace, pokud nebude v rozhodnutí stanoven jiný okamžik. Pokud byl tento postup úmyslem předkladatele, požadujeme první větu z ustanovení zcela vypustit. Dále navrhuje vypustit sousloví „ve správním řízení“, neboť skutečnost, že se jedná o správní řízení, plyne	Akceptováno. Ustanovení bylo upřesněno ve smyslu připomínky.

	z povahy věci, resp. z kontextu. Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.	
	K čl. I bodu 104 - k § 418c odst. 2 písm. a) insolvenčního zákona: Skutečnost, že označení akreditované osoby bude součástí rozhodnutí, vyplývá z § 68 správního řádu, jelikož žadatel je účastník podle § 27 odst. 1 správního řádu. Ustanovení je tedy nadbytečné a požadujeme jej vypustit. Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.	Akceptováno. Ustanovení bylo upřesněno ve smyslu připomínky.
	K čl. I bodu 104 - k § 418e insolvenčního zákona: Z důvodové zprávy vyplývá, že o zrušení akreditace by mělo ministerstvo rozhodovat v rámci řízení o správním deliktu. Požadujeme tuto konstrukci změnit, neboť zrušení akreditace je sankcí netrestního charakteru, která má být ukládána jako opatření k nápravě při výkonu kontroly. Jejím účelem není represe, ale reakce na nedostatky v činnosti fyzických nebo právnických osob. Dochází k nápravě škodlivých následků protiprávního jednání a zamezení jeho pokračování. Požadujeme, aby ke zrušení akreditace docházelo v rámci kontroly, popř. zvláštního řízení, nikoliv aby byla tato sankce ukládána jako trest za správní delikt. Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.	Akceptováno. Důvodová zpráva byla upřesněna.
	Na základě koordinační úlohy Ministerstva vnitra v oblasti správního trestání dle § 12 odst. 2 kompetenčního zákona uplatňujeme následující připomínky, které vychází ze Zásad právní úpravy přestupků a jiných správních deliktů v zákonech upravujících výkon veřejné správy, jejichž cílem je sjednocení právní úpravy v souladu s koncepcí současné reformy správního trestání. K čl. I bodu 104 - k § 418i insolvenčního zákona: 1. V nadpisu by bylo vhodné užít množné číslo „správní	Akceptováno. Zákonná úprava byla pozměněna podle připomínky MV.

	delikty“, což jednak odpovídá legislativní technice správního trestání a za druhé ustanovení upravuje více správních deliktů. Dále je vhodné specifikovat, že subjektem těchto správních deliktů jsou právnické osoby. Nadpis by tedy měl znít: <i>„Správní delikty právnických osob“</i>. 2. Upozorňujeme, že skutková podstata uvedená v odst. 1 písm. a) je velmi neurčitá. Sankcionovat „jednání v rozporu s právními předpisy“ je obecným účelem správního trestání. Předmětem jednotlivých skutkových podstat má být naopak porušení konkrétního jednání, které je zpravidla ve zvláštních veřejnoprávních zákonech zakotveno. S ohledem na to, že další skutkové podstaty postihují porušení konkrétních zákonných povinností, není jasné, porušení jakých dalších povinností má zakládat odpovědnost za správní delikt podle tohoto ustanovení. Požadujeme tedy skutkovou podstatu zpřesnit, a to alespoň druhovým výčtem povinností, jejichž porušení má být trestáno, anebo skutkovou podstatu zcela vypustit. 3. V souladu s legislativní technikou tvorby ustanovení upravujících správní trestání je nutné přepracovat skutkové podstaty v odst. 1 písm. b) a c), a to zejména zpřesněním povinností, jejichž porušení je sankcionováno. Navrhujeme následující znění: <i>„b) nesplní některou z povinností podle § 418f, nebo c) v rozporu s § 418d odst. 1 neoznámí ministerstvu všechny změny týkající se údajů obsažených v rozhodnutí o udělení akreditace nebo v žádost o akreditaci anebo v dokladech přikládaných k žádosti o akreditaci nebo tyto změny nedoloží příslušnými doklady.“</i> 4. V odstavci 2 je nutné vypustit fyzickou osobu jakožto subjekt správního deliktu. Odpovědnost fyzické osoby je odpovědností za přestupek, proto je nutné vytvořit zvláštní ustanovení (paragraf) o přestupku fyzické osoby, ve kterém	
--	---	--

	bude samostatně upravena rovněž sankce za tento přestupek. Sankce za správní delikt právnické osoby a přestupek fyzické osoby by měla být stejná, neboť jde o totožné protiprávní jednání. 5. Obecně u odstavce 3 navrhujeme uvedenou předložku „dle“ pod písm. a), b) a c) nahradit předložkou „podle“. 6. V souladu s připomínkou k § 418e požadujeme vypustit sankci ve formě zrušení akreditace [odstavec 3 písm. b)] a ponechat tento institut pouze jako opatření uložené v rámci kontroly či zvláštního správního řízení. V rámci řízení o správním deliktu navrhujeme předkladateli nahradit tento institut sankcí zákazu činnosti. V takovém případě by bylo nutné stanovit maximální dobu, na kterou by bylo možné tento trest uložit, a specifikovat, jaká činnost by byla předmětem zákazu (činnost spočívající v poskytování služeb v oblasti oddlužení). Dále požadujeme vložit na konec odstavce 3 písm. a) bodu 1 spojku „nebo“. Požadované je takto provedeno v ustanovení § 36b odst. 3, písm. c) zákona o insolvenčních správcích. 7. V souladu s legislativní technikou požadujeme nahradit spojku „až“ v odstavci 3 písm. c) spojkou „do“. 8. Je nutné doplnit společná ustanovení ke správním deliktům, která budou obsahovat ustanovení o zproštění odpovědnosti právnické osoby za správní delikt, kritéria pro určení druhu a výměry sankce, příslušnost k projednání správního deliktu, ustanovení o vybírání a vymáhání pokut, popřípadě též ustanovení o rozpočtovém určení příjmů z pokut (viz zákon o insolvenčních správcích, kde tato společná ustanovení jsou zakotvena v § 36c). Součástí společného ustanovení bude též ustanovení o lhůtách pro zánik odpovědnosti za správní delikt. V předloženém návrhu	
--	--	--

	(odstavec 4) byla zvolena objektivní lhůta pro uložení pokuty, resp. pro projednání správního deliktu. Takto stanovená lhůta je však v rozporu s koncepcí reformy správního trestání - podle koncepce jsou lhůty pro zánik odpovědnosti konstruovány jako kombinace subjektivní a objektivní lhůty pro zahájení řízení. Požadujeme proto ustanovení odstavce 4 vypustit a nahradit jej ustanovením o lhůtách pro zahájení řízení, které bude součástí společných ustanovení ke správním deliktům. Tyto připomínky považuje ministerstvo za zásadní.	
	K čl. III bodu 7 - k § 13 odst. 4 zákona o insolvenčních správcích: Požadujeme tato ustanovení vypustit. Sankce ve formě zrušení povolení nebo zániku práva nemůže být pro svou povahu ukládána jako postih za spáchání správního deliktu. Požadujeme návrh v tomto smyslu upravit (viz připomínka k § 418e insolvenčního zákona a k § 36b tohoto zákona). Obdobné navrhuje k bodu 13 – k § 34 odst. 3 zákona o insolvenčních správcích. Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.	Akceptováno.
	K čl. III bodu 14 – k § 36 zákona o insolvenčních správcích: Z předmětného ustanovení je zřejmé, že se jedná o výkon kontroly nad insolvenčními správci a hostujícími insolvenčními správci. S ohledem na tuto skutečnost doporučujeme výslovně stanovit, zda uvedená právní úprava představuje lex specialis ve vztahu k zákonu č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád). Je tak třeba učinit za účelem zamezení vzniku možné „dvoukolejnosti“ právní úpravy, neboť kontrolní řád obsahuje obdobnou úpravu práv a povinností kontrolujícího a kontrolované osoby, a poskytování vzájemné součinnosti, za něž lze uložit pokutu. Ukládání pořádkových pokut, jako je tomu v § 36 odst. 4 písm. c) zákona o insolvenčních správcích, není v režimu kontrolního řádu možné.	Částečně akceptováno a částečně byla tato připomínka vysvětlena. Byl vymezen vztah dohledu a kontroly v režimu kontrolního řádu.

	Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní. K čl. III bodu 15 – k § 36b zákona o insolvenčních správcích: 1. Požadujeme upravit nebo vypustit velmi neurčitou skutkovou podstatu uvedenou v odstavci 1 písm. a) - viz připomínky k § 418i insolvenčního zákona. 2. Požadujeme sloučit a upravit skutkové podstaty uvedené v odst. 1 písm. a) a b), jelikož se týkají porušení povinností při výkonu funkce a není důvod je dělit do písmen, ale spíše do bodů. Současně bude nutné upravit označení následujících odstavců. Navrhujeme následující úpravu: <i>„a) při výkonu své funkce</i> <i>1. ...</i> <i>2. nepostupuje s odbornou péčí</i> <i>3. poruší zákonný postup insolvenčního správce nebo plynulost insolvenčního řízení.“</i> 3. Požadujeme upravit skutkovou podstatu v odstavci 1 pod písmenem d). Jelikož se jedná o porušení dvou různých povinností v jednom ustanovení, slova „v rozporu s ...“ musí být uvedena na začátku skutkové podstaty: <i>„d) v rozporu s § 14 odst. 2 neinformuje ministerstvo o změně údaje zapsaného v seznamu nebo nepředloží doklad o změně tohoto údaje,“</i> 4. Skutková podstata v odstavci 1 písm. g) má několik subjektů. Je proto nutné vytvořit nový odstavec se skutkovou podstatou těchto subjektů, jelikož návěť odstavce 1 označuje za subjekt pouze insolvenčního správce. Odkaz uvedený ve skutkové podstatě je současně možné vypustit, neboť v ustanovení není uložena povinnost, ale jen definice provozovny. Navrhujeme následující znění: <i>„(X) Insolvenční správce nebo ohlášený společník insolvenčního správce, je-li insolvenčním správcem veřejná</i>	Částečně akceptováno Dohled byl celkově přepracován, nově se navrhuje zakotvit dohledové pravomoci ministerstva a v jejich kontextu navázat sankční opatření tak, že pokud bude zjištěno pochybení insolvenčního správce v rámci insolvenčního řízení, bude moci ministr spravedlnosti podat kárnou žalobu, o které bude rozhodovat kárný soud v režimu zákona 7/2002 Sb. Pokud bude zjištěno pochybení mimo konkrétní insolvenční řízení, bude klasifikováno jako správní delikt, kdy skutkové podstaty správních deliktů a sankce za ně byly upraveny v kontextu připomínky ministerstva vnitra.
--	---	---

	<i>obchodní společnost, se dopustí správního deliktu tím, že fakticky nevykonává činnost v úředních hodinách provozovny insolvenčního správce.“</i> 5. Ke skutkové podstatě v písmenu h) odstavce 1 uvádíme, že pokud se má vztahovat jen na insolvenčního správce, a nikoliv též na ohlášeného společníka apod. jako skutková podstata v předchozím odstavci, lze ji ponechat ve stávajícím odstavci. V opačném případě je nutné tuto skutkovou podstatu zařadit do ustanovení, které bude upravovat skutkovou podstatu podle stávajícího písmene g). V každém případě požadujeme následující úpravu: <i>„h) nezajistí, aby se provozovna insolvenčního správce nacházela na místě způsobilém pro výkon činností stanovených insolvenčním zákonem, nebo aby se nacházela na místě, které insolvenční správce uvádí.“</i> 6. Požadujeme upravit skutkové podstaty v odstavci 2 písm. a), b) a d) po vzoru připomínek k obdobným skutkovým podstatám v odstavci 1 (body 1., 2. a 3.). 7. Upozorňujeme, že sankce v podobě zrušení povolení k výkonu činnosti [odst. 3 písm. c)], zániku práva [odst. 3 písm. d)] a zrušení provozovny [odst. 3 písm. f)] nemají povahu sankce trestního charakteru, a nelze je tedy ukládat za spáchání správního deliktu. Požadujeme tyto sankce z odstavce 3 zcela vypustit. Navrhujeme předkladateli nahradit tento institut sankcí zákazu činnosti. V takovém případě by bylo nutné stanovit maximální dobu, na kterou by bylo možné tento trest uložit, a specifikovat, jaká činnost by byla předmětem zákazu. 8. V platném znění jsou lhůty pro zánik odpovědnosti upraveny v § 36c odst. 3, tedy ve společných ustanovení ke správním deliktům. Stávající lhůty jsou zcela v souladu s koncepcí reformy správního trestání. Požadujeme tedy odstavec 4 zcela vypustit	
--	--	--

	a ponechat úpravu obsaženou ve společných ustanoveních. Tyto připomínky považuje ministerstvo za zásadní.	
	K čl. I bodu 9 – k § 34 odst. 3 insolvenčního zákona: V důvodové zprávě postrádáme vysvětlení navrženého řešení, které podle našeho názoru nezohledňuje možnost, že insolvenční správce byl postupem podle § 29 odvolán důvodně. V takovém případě by jeho zachování jako odděleného insolvenčního správce pro problematiku nároků věřitelů, kteří hlasovali pro jeho odvolání, mohlo být kontraproduktivní z hlediska zdárného průběhu insolvenčního řízení. Tato připomínka je doporučující.	Neakceptováno.
	K čl. I bodu 14 – k § 47 odst. 1 insolvenčního zákona: Z navržené podoby novelizace předmětného ustanovení není zřejmé, vůči které části věty první před středníkem je nově doplňovaná pasáž za středníkem speciální. Běžná interpretační pravidla napovídají, že vůči celé větě, resp. výčtu možností svolání. Z povahy věci však spíše dovozujeme, byť komentář ve zvláštní části důvodové zprávy konkrétní vysvětlení nenabízí, že cílem je možnosti svolání schůze věřitelů uvedené před doplňovanými slovy „není-li způsobem řešení úpadku oddlužení“ ponechat pro všechny případy. Pokud je to opravdu záměrem předkladatele, je třeba tomu text ustanovení patřičným způsobem přizpůsobit. Tato připomínka je doporučující.	Neakceptováno.
	K čl. I bodu 22 – k § 80a odst. 1 insolvenčního zákona: Dáváme ke zvážení, zda slova „podle zvláštního předpisu ^{16a)} “ včetně poznámky pod čarou pro nadbytečnost nevypustit a slova „bez žádosti“ nenahradit z hlediska právní terminologie vhodnějším spojením „z moci úřední“. Dále vyslovujeme pochybnost o vhodnosti formulací užitých ve větě druhé, neboť není zřejmé, jaký je rozdíl mezi „odůvodněnými případy“ a „výjimečnými případy“. Otázkou	Neakceptováno.

	rovněž je, jak bude soud posuzovat splnění některé z těchto podmínek. Z navržené formulace lze eventuálně dovodit, že při zasílání podání prostřednictvím datové schránky není nutné v žádném případě užít uznávaný elektronický podpis. To však neodpovídá konstrukci fikce podpisu podle § 18 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, která je podmíněna tím, že úkon provede přímo držitel datové schránky nebo osoba, která byla k provedení úkonu pověřena. V ostatních případech (např. společný úkon více osob) je nutno datovou zprávu zaslanou prostřednictvím datové schránky podepsat uznávaným elektronickým podpisem. Explicitní požadavek na podepsání podání uznávaným elektronickým podpisem nadto podle našeho názoru není nutný, neboť obecný požadavek na podepsání podání vyplývá z § 42 odst. 4 zákona č. 99/1963, občanský soudní řád, konkrétní typ elektronického podpisu, není-li užito jiné elektronické alternativy vlastnoručního podpisu (např. již zmíněné fikce ve smyslu § 18 zákona č. 300/2008 Sb.) pak z § 11 odst. 1 zákona č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů (zákon o elektronickém podpisu). Občanský soudní řád ostatně ve svém § 42 odst. 3 obsahuje zvláštní ustanovení o podáních v elektronické podobě. S ohledem na uvedené doporučujeme slova „podepsané uznávaným elektronickým podpisem“ vypustit. Tato připomínka je doporučující.	
	K čl. I bodu 28 – k § 105 odst. 1 insolvenčního zákona: Navržená podoba ustanovení dle našeho mínění neodůvodněně zavádí odlišný přístup ve vztahu k dlužníkům, kteří jsou fyzickými osobami a dlužníkům, kteří jsou právnickými osobám. Pokud na tomto záměru předkladatel	Neakceptováno.

	trvá, je třeba důvody pro takový postup náležitě objasnit v důvodové zprávě. Tato připomínka je doporučující.	
	K čl. I bodu 33 – k § 128a odst. 3 insolvenčního zákona: V důvodové zprávě postrádáme vysvětlení důvodů vedoucích předkladatele k návrhu zvýšit stávající výši pořádkové pokuty na desetinásobek. Doporučujeme proto příslušnou pasáž důvodové zprávy dopracovat. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.
	K čl. I bodu 62 – k § 289 odst. 3 insolvenčního zákona: Navržené doplnění druhé věty vyvolává dle našeho názoru otázku, co je touto větou vlastně popíráno, tedy zda 3 měsíční lhůta či celá možnost podat žalobu. Ostatně vázat možnost podat žalobu na otázku, zda je třetí osoba v dobré víře, považujeme za problematické z hlediska budoucí aplikační praxe. Tato připomínka je doporučující.	Neakceptováno.
	K čl. I bodu 67 - k § 390a odst. 1, 3 a 4 insolvenčního zákona: Přestože rozumíme záměru předkladatele omezit činnost tzv. oddlužovacích společností, která má často negativní dopady na žadatele o oddlužení, je však třeba upozornit, že navržené řešení bude možné relativně snadno obejít, pokud bude osoba v § 390a odst. 1 písm. a) zapojena do tohoto podnikání a bude jej formálně zastiťovat. Zároveň je však navrhováno zavést určitý druh „přímusu“ a služeb osob podle odstavce 1 budou muset využít i osoby, které jsou schopny návrh na povolení oddlužení podat samy. Výjimku upravenou v odstavci 2 pokládáme za příliš úzkou. Tato připomínka je doporučující.	Neakceptováno.

	K čl. I bodu 68 – k § 391 odst. 3 insolvenčního zákona: Úkon učiněný prostřednictvím datové schránky má z povahy věci vždy elektronickou podobu, tj. podobu datové zprávy. Doporučujeme tedy slova „do datové schránky soudu“ pro nadbytečnost vypustit. Tato připomínka je doporučující.	Neakceptováno.
	K čl. I bodu 72 - k § 394 odst. 2 insolvenčního zákona: Doporučujeme výraz „podala“ uvedený ve větě druhé nahradit výrazem „sepsala“, neboť je to vhodnější vzhledem k ustanovení § 389 odst. 3 a § 390a odst. 3 insolvenčního zákona. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.
	K čl. I bodu 86 – k § 405 odst. 2 insolvenčního zákona: Dáváme ke zvážení, zda vzhledem ke znění následujícího nově vkládaného odstavce 3 není nově doplňovaný dovětek za středníkem „§ 396 se použije obdobně“ nadbytečným. Ustanovení § 405 odst. 3 se nám jeví jako vůči § 396 speciální. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.
	K čl. I bodu 104 - k § 418e odst. 2 insolvenčního zákona: Jelikož předmětné ustanovení upravuje důvod zániku akreditace ex lege, navrhuje doplnit vedle zániku právnické osoby také důvod spočívající v uplynutí doby, na kterou byla akreditace poskytnuta, tj. uplynutím 5 let. Tato připomínka je doporučující.	Neakceptováno.
	K čl. I bodu 104 – k § 418g insolvenčního zákona: Slova „způsobem umožňujícím dálkový přístup“ doporučujeme nahradit slovy „na svých internetových stránkách“. Dojede tak k přesnému vymezení místa uveřejnění na internetu, neboť slova „způsobem umožňujícím dálkový přístup“ znamenají kdekoli na internetu.	Neakceptováno.

	Tato připomínka je doporučující. K čl. I bodu 104 – k § 418i odst. 3 písm. b) bod 1 insolvenčního zákona: Odstavec 3 stanoví výši pokut. Jsme toho názoru, že není proporcionální, aby jednou byla sazba stanovena s horní i dolní hranicí, a podruhé pouze s horní hranicí, zvláště pokud je dolní hranice poměrně vysoká. Doporučujeme proto ustanovení sjednotit. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.
	K čl. I bodu 106 – k § 431 písm. e) insolvenčního zákona: Slova „způsobem umožňujícím dálkový přístup“ doporučujeme z obdobných důvodů jako u připomínky k § 418g nahradit slovy „na svých internetových stránkách“. Dále dáváme ke zvážení, zda slova „tato služba není zpoplatněna“ pro nadbytečnost nevypustit. Jsme toho názoru, že explicitně by s ohledem na ústavní zásadu, že daně a poplatky lze ukládat toliko na základě zákona, bylo naopak nutno uvést případné zpoplatnění. Explicitní deklarace o bezplatnosti navíc u právních laiků může vyvolat dojem, že v obdobných případech, kdy tato deklarace absentuje, je zpoplatnění možné. Tato připomínka je doporučující.	Neakceptováno.
	K čl. III bodu 14 – k § 36b zákona o insolvenčních správcích: Odstavec 3 stanoví výši pokut. Není proporcionální, aby jednou byla sazba stanovena s horní i dolní hranicí, a podruhé pouze s horní hranicí, zvláště pokud je dolní hranice poměrně vysoká. Doporučujeme proto nastavení sazeb pokut sjednotit. Tato připomínka je doporučující.	Neakceptováno.
	K čl. III bodu 15 – k § 36b odst. 1 písm. b) a § 36b odst. 2 písm. b) zákona o insolvenčních správcích: Doporučujeme odkaz na ustanovení § 36 zákona o	Neakceptováno.

	insolvenčních správcích nahradit odkazem na ustanovení § 36 odst. 2 zákona o insolvenčních správcích, neboť to považujeme za přesnější. Zároveň by mělo být z ustanovení patrné, zda je skutková podstata správního deliktu naplněna tehdy, jsou-li všechny povinnosti porušeny kumulativně, resp. zda postačuje porušení alespoň jedné z nich. Tato připomínka je doporučující.	
	K důvodové zprávě – návrh variant řešení 2. 4. 2., varianta 1: V prvním odstavci se uvádí, že akreditace bude poskytována pouze neziskovým subjektům, což však z textu návrhu zákona nevyplývá. V § 418b odst. 2 písm. b) se uvádí jako jeden z možných dokladů, které je třeba připojit k žádosti o poskytnutí akreditace, výpis z obchodního rejstříku, tedy veřejné evidence, do níž jsou zapisovány podnikatelské subjekty. Doporučujeme tento nesoulad důvodové zprávy a normativního textu odstranit. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.
	K čl. I bodu 104 - nadpisu hlavy VI zákona o insolvenčním zákonu: Domníváme se, že by bylo vhodné specifikovat, jaká akreditace je v hlavě VI upravena. Navrhujeme proto doplnit nadpis např. takto: „<i>Akreditace pro poskytování služeb v oblasti oddlužení</i>“. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.
	K čl. II: Doporučujeme přechodné ustanovení formulačně upravit a uvést do souladu s běžnou legislativní praxí, tedy slovo „platí“ nahradit slovy „se použije“. Tato připomínka je doporučující.	Neakceptováno.

Ministerstvo průmyslu a obchodu Mgr. Dana Kaslová kaslova@mpo.cz	Požadujeme omezit výkon rozhodnutí srážkami ze mzdy jen na pohledávky, které jsou přednostní (§ 279 odst. 2 občanského soudního řádu). <u>Odůvodnění:</u> Spolupráce s insolvenčními správci nebo soudy v rámci výkonu rozhodnutí zatěžuje zaměstnavatele více než jiné subjekty (např. banky), jejichž asistence je podstatně omezenější než činnosti zaměstnavatele. Ten příslušnou částku sráží každý měsíc a každý měsíc musí v této souvislosti kontrolovat celkovou výši srážek i jednotlivé prováděné srážky. Na zaměstnavatele je de facto přenášén výkon veřejné služby, aniž by ovšem tato činnost byla jakkoli kompenzována. Podnikatel je zde "sekundárně" povinen sledovat insolvenční rejstřík před každým výplatním termínem, přitom data jsou do insolvenčního rejstříku zapracovávána do 2 hodin. MPO v této věci jednalo s Ministerstvem spravedlnosti v roce 2014, a bylo přislíbeno, že se MSp bude touto záležitostí zabývat při přípravě novely v následujícím roce. Tato připomínka je zásadní.	Neakceptováno, od této připomínky bylo ze strany MPO upuštěno. Připomínka jde nad rámec návrhu, přičemž není zřejmý smysl připomínky. Faktem totiž zůstává, že v souladu s § 406 odst. 5 IZ je rozhodnutí o schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře, na něhož se připomínka zřejmě vztahuje, doručeno insolvenčním soudem do vlastních rukou také plátcí mzdy dlužníka, a dále, že příjmy dlužníka v souladu s § 207 odst. 2 IZ náleží do majetkové podstaty ve stejném rozsahu, v jakém z nich mohou být při výkonu rozhodnutí nebo při exekuci uspokojeny přednostní pohledávky (tj. postupuje se dle § 279 odst. 2 o.s.ř.).
	K § 109 odst. písm. c) Nejednoznačná právní úprava v insolvenčním zákoně způsobuje nejasnosti, týkající se povinností plátce mzdy v době od zahájení insolvenčního řízení do obdržení usnesení soudu o schválení oddlužení. Jde zejména o nejasné ustanovení § 109 odst. 1 písm. c) insolvenčního zákona, že po zahájení insolvenčního řízení lze výkon rozhodnutí či exekuci nařídit nebo zahájit, nelze ji však provést. <u>Odůvodnění:</u> Zaměstnavatele (mzdové účtárny) velmi zatěžuje rozdílně uplatňovaný výklad tohoto ustanovení (otázka, zda je třeba zcela tyto srážky přestat provádět nebo je	Tato připomínka byla vysvětlena. Na připomínku již reaguje ust. § 409 odst. 2 insolvenčního zákona. Dispoziční oprávnění k majetku dlužníka, který náleží do majetkové podstaty v době schválení oddlužení (a to včetně majetku, se kterým dlužník v důsledku účinků nařízení nebo zahájení výkonu rozhodnutí nebo exekuce nemohl nakládat), má od právní moci rozhodnutí o schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře dlužník (ledaže by se jednalo o majetek, který slouží k zajištění). Zaměstnavatelem deponovaná částka proto náleží dlužníkovi.

	deponovat), což by změna zákona měla vyjasnit. Novela zákona, provedená zákonem č. 294/2013 Sb. problém vyřešila jen částečně, novým písmenem d) v ustanovení § 109 odst. 1. Často se stává, že exekutor zaměstnavateli nesdělí, že v důsledku zahájení insolvenčního řízení dochází ke změnám při provádění srážek ze mzdy povinného, a tento je v právní nejistotě ohledně správného postupu nakládání s prostředky jiného subjektu – dlužníka. Navíc osoba, která disponuje s příjmy dlužníka (zaměstnavatel) není ani účastníkem insolvenčního řízení. Za vhodné řešení považujeme doplnění právní úpravy v tom smyslu, že plátce mzdy, jakmile se dozví o zahájení insolvenčního řízení, je povinen nadále srážky ze mzdy provádět k zajištění dlužníkova majetku, tedy sražené částky deponovat. MPO v této věci jednalo na Ministerstvu spravedlnosti v roce 2014, kde bylo přislíbeno, že se budou touto záležitostí zabývat při přípravě novely v následujícím roce. Tato připomínka je zásadní.	MPO na této připomínce dále netrvá.
	K povinnosti zaměstnavatele sledovat insolvenční rejstřík Nepřijatelné je zákon interpretovat tak, že zaměstnavatel má povinnost sledovat insolvenční rejstřík, zda se v něm neobjevilo podání insolvenčního návrhu některým jeho zaměstnancům. <u>Odůvodnění:</u> Má-li být povinnost pro zaměstnavatele jako plátce mzdy založena zahájením insolvenčního řízení, mělo by to být vázáno na splnění oznamovací povinnosti dlužníkem či insolvenčním správcem. Insolvenční zákon výslovně nestanoví povinnost plátců mzdy kontrolovat insolvenční rejstřík. Je možné uvažovat o zvláštním způsobu doručení ve smyslu ustanovení § 75 insolvenčního zákona, a to nejen ve vztahu k zahájení insolvenčního řízení, ale rovněž k dalším	Tato připomínka byla vysvětlena. K této připomínce lze uvést, že se v souladu s obecnými principy, na nichž je insolvenční řízení založeno, písemnosti doručují primárně vyhláškou. Rozhodnutí o schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře však insolvenční soud doručuje také do vlastních rukou plátce mzdy dlužníka, a to z toho důvodu, že je mu tímto rozhodnutím uložena povinnost provádět pravidelné insolvenční srážky. Celkovou míru uspokojení věřitelů však má v řízení primárně hlídat ustanovený insolvenční správce, a to pod dohledem insolvenčního soudu. Insolvenční správce by

	procesním úkonům, jakými jsou rozhodnutí o splnění oddlužení či o osvobození dlužníka od placení pohledávek. MPO v této věci jednalo na Ministerstvu spravedlnosti v roce 2014, kde bylo přislíbeno, že se budou touto záležitostí zabývat při přípravě novely v následujícím roce. Tato připomínka je zásadní.	proto měl v případě 100% uspokojení všech v řízení uspokojovaných věřitelů plátce příjmu obratem o této skutečnosti informovat, neboť to vyplývá z jeho povinnosti vykonávat svoji funkci s odbornou péčí. Na druhou stranu to neznámá, že by se měl plátce příjmu dlužníka spoléhat pouze na to, co mu řekne/neřekne insolvenční správce. Insolvenční rejstřík je veřejně přístupný a každý má právo do něj nahlížet a pořizovat si z něho kopie a výpisy. Jestliže tohoto práva plátce příjmu dlužníka nevyužije, jedná se čistě o jeho zodpovědnost. Navíc v dnešní době již existuje řada aplikací, které umožňují nepřetržité sledování insolvenčního rejstříku a všech úkonů, k nimž v průběhu řízení dochází. MPO na této připomínce dále netrvá.
	K dokládání příjmů dlužníkem za poslední 3 roky při podávání návrhu na povolení oddlužení. Požadujeme zkrácení na 1 rok. <u>Odůvodnění:</u> Jedná se o zbytečnou formalitu. Zkrácením této lhůty na 1 rok se usnadní nejen příprava návrhu na povolení oddlužení pro dlužníka, ale odpadá i část administrativního zatížení pro soudní úředníky. Není zřejmé, z jakého důvodu byla v minulosti nastavena lhůta 3 let, neboť z poznatků z praxe je lhůta 1 rok naprosto dostačující. Tato připomínka je zásadní.	Neakceptováno, připomínka byla ze strany MPO překvalifikována na doporučující. Otázka zkrácení období, za které se posuzují dlužníkovy příjmy, je stále aktivně vyhodnocována. V návrhu zákona, k němuž však tuto připomínku uplatňujete, se tato problematika zatím neřeší. Není však vyloučeno, že se v budoucnu přikročí k dalším dílčím úpravám insolvenčního zákona, resp. institutu oddlužení jako takového. Pak by zcela jistě byla tato otázka velmi aktuální a souvisela by též s problematikou posuzování podmínek pro rozhodnutí o schválení oddlužení a následnou diskusí o možnostech schválit oddlužení co nejširšímu okruhu osob (tj. bez ohledu na očekávanou míru uspokojení přihlášených věřitelů). Na závěr lze uvést, že je obecně doba tří let považována

		za přiměřené období, v němž lze objektivně vyhodnotit jakousi „míru zodpovědného způsobu života dlužníka“ a jeho snahu včas řešit prodlení při plnění svých závazků, resp. obstarat si například lépe ohodnocené zaměstnání.
	K bodu 35 (§ 136 odst. 3 insolvenčního zákona) Lhůta pro přihlášení pohledávky je dle zákona stanovena na 30 dní. Požadujeme prodloužení této lhůty alespoň na 60 dní. <u>Odůvodnění:</u> Lhůta pro přihlášení pohledávek 30 dní je velmi krátká. Z praxe vyplývá, že věřitelé mají problém v takto krátké době i jenom zaznamenat, že byl podán návrh na insolvenční řízení. Tato připomínka je zásadní.	Neakceptováno, připomínka byla ze strany MPO překvalifikována na doporučující. Ministerstvo spravedlnosti skutečně tuto připomínku nemůže akceptovat, a to z toho důvodu, že je vedeno snahou insolvenční řízení, v němž je úpadek dlužníka řešen formou oddlužení, co nejvíce urychlit za současného respektování zásady hospodárního a co nejvyššího uspokojení věřitelů. Z praxe je ministerstvu známo, že naprostá většina věřitelů, jejichž dlužníkovi bylo povoleno oddlužení, má o svých pohledávkách (typicky ze spotřebitelských úvěrů) velmi dobrý přehled. Z toho důvodu se jeví zájem na preferenci rychlého a hospodárního vedení řízení, v němž je rozhodováno o povolení oddlužení, jako důležitější, než zájem na poměrně spekulativním výsledku, kterého by mohlo být dosaženo v případě vyhovění Vaší připomínce.
	K bodu 104 (§ 418a písm. e)) - podmínky pro udělení akreditace Navrhujeme vypustit z podmínek pro akreditaci subjektů poskytujících služby související s insolvenčním řízením podmínku „veřejné prospěšnosti právnické osoby“. <u>Odůvodnění:</u> Navrhovaná právní úprava znamená faktickou eliminaci většiny podnikatelských subjektů působících	Neakceptováno, připomínka byla ze strany MPO překvalifikována na doporučující. Podmínka veřejné prospěšnosti vyplývá již ze zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku. Veřejně prospěšná je každá právnická osoba, která naplňuje znaky uvedené v ustanovení § 146 OZ. U subjektů, které jsou z povahy věci neziskové (spolky, nadace, ústavy, OPS) by této

	v předmětu právní úpravy. Byť je tato úprava navenek prezentována jako regulace komerčních subjektů působících v oddlužení, znamená ve svém důsledku jejich absolutní zákaz. Službami v oddlužení se živí cca 2 tis. osob v ČR, které z více než 160000 dosud podaných návrhů na povolení oddlužení zpracovaly minimálně 65%. Navrhovaná úprava jednoznačně způsobí vyšší zatížení státního rozpočtu na výdaje pro uvedené neziskové subjekty. Navrhované ustanovení je ve své podstatě diskriminační a zvýhodňuje některé právnické osoby oproti ostatním. Souhlasíme se zavedením akreditace, ale nelze zcela eliminovat podnikatelské subjekty, které také v mnoha případech poskytují poradenskou činnost dlužníkům, kteří se na ně obracejí s žádostí o pomoc a radu jak postupovat. Jít cestou advokátů a notářů, kteří si již v dnešní době touto problematikou zabývají zcela okrajově a nemají příliš zájem se insolvenčnímu řízení věnovat by znamenalo další prodloužení lhůt v oblasti insolvenčního řízení. Tato připomínka je zásadní.	podmínce měly vyhovět.
	K bodu 2 (§ 7 b odst. 1) - místní příslušnost Navrhujeme text novelizovat pro insolvenční řízení podnikatelů (řešených konkurzem) a pro oddlužení ponechat dosavadní znění zákona. <u>Odůvodnění:</u> Navrhovaná úprava odstavce 1 je způsobilá způsobit výrazné potíže v rozhodovací praxi soudů u oddlužení fyzických osob, kdy může být více než sporné, kde daná osoba měla před 6 měsíci místo pobytu. V praxi může být daná rozhodná okolnost předmětem sporů mezi jednotlivými soudy a může tak výrazně negativně ovlivnit	Akceptováno.

	nejen oddlužení dlužníka, ale i uspokojení pohledávek věřitelů. Tato připomínka je doporučující.	
	K bodu 30 (§ 108 odst. 3) Navrhovaná změna, tj. povinnost dlužníka uhradit při návrhu na povolení oddlužení vždy zálohu 5 000 Kč, je výrazným zvýšením tvrdosti zákona oproti dosavadní praxi, kdy se v drtivé většině případů návrhů na povolení oddlužení nestanovovala záloha žádná. Navíc není v důvodové zprávě zavedení této zálohy adekvátně zdůvodněno. <u>Odůvodnění:</u> Dlužník při podání návrhu na povolení oddlužení neví, zda splňuje podmínky pro povolení oddlužení či nikoli a tudíž povinnost složit zálohu 5000 Kč může dlužníka zbytečně zatěžovat. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.
	K bodu 67 (§ 390a) - podání insolvenčního návrhu Nové ustanovení ve své podstatě zamezuje dlužníkovi – fyzické osobě, aby si návrh na povolení oddlužení (až na výjimku, kdy má právní vzdělání) připravil a podal sám. Doporučujeme přehodnotit stávající znění návrhu zákona. <u>Odůvodnění:</u> Ve spojení s povinností uhradit zálohu na náklady insolvenčního řízení toto znamená výrazné zhoršení jeho dosavadního postavení i přístupnosti oddlužení dle	Neakceptováno.

	insolvenčního zákona pro širokou veřejnost. Tato připomínka je doporučující.	
	K bodu 76 (§ 398) Navrhované doplnění současného znění považujeme za nadbytečné, navrhuje ponechat současné znění. <u>Odůvodnění:</u> V praxi téměř nikdy neexistují situace, kdy dlužník žádá o současné zpeněžení majetku a splátkový kalendář. Naopak daná novelizace může způsobit řadu rozporných soudních rozhodnutí a může přispět ke zvýšení tlaku správce na dlužníka, kterému tento často právně neznalý velice snadno podlehne. Novelizace může přispět ke zneužití institutu oddlužení, může být prostorem pro nekalé praktiky. Tato připomínka je doporučující.	Neakceptováno.
	K bodům 86 a 87 (§ 405 odst. 2 a 3) Máme za to, že zde dochází k nechtěné duplicitě v právní úpravě, kdy jsou ve dvou odstavcích upraveny stejné otázky. Jedno odkazem na § 396, podruhé pak slovně v odst. 3. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.
	K ustanovení o výlučnosti forem oddlužení V právní úpravě oddlužení chybí výslovné ustanovení, které by jednoznačně popisovalo úmysl zákonodárce i současnou praxi, tedy skutečnost, že oddlužení může být realizováno výlučně jednou ze dvou forem oddlužení.	Neakceptováno.

	<u>Odůvodnění:</u> Praxe ukázala, že takové ustanovení je potřeba, neboť dochází v rozhodování soudů i k tomu, že jsou obě formy oddlužení kombinovány. Toto neposiluje právní jistotu dlužníků ani věřitelů, navíc je to v rozporu se smyslem zákona. Tato připomínka je doporučující.	
	Odměny insolvenčních správců – sazba DPH Dáváme ke zvážení, zda neosvobodit odměny insolvenčním správcům v oddlužení od DPH. <u>Odůvodnění:</u> Tímto krokem by se dosáhlo nejen vyššího plnění pro věřitele, ale zejména i vyššího počtu osob, jež by mohli o oddlužení úspěšně požádat. Tato připomínka je doporučující.	Neakceptováno.
	V části první a druhé návrhu zákona je třeba v souladu s čl. 55 odst. 2 Legislativních pravidel vlády doplnit úvodní věty: „Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění zákona č. 108/2007 Sb., zákona č. 312/2006 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 362/2007 Sb., zákona č. 458/2008 Sb., zákona č. 163/2009 Sb., zákona č. 301/2008 Sb., zákona č. 7/2009 Sb., zákona č. 217/2009 Sb., zákona č. 285/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 260/2010 Sb., zákona č. 409/2010 Sb., zákona č. 69/2011 Sb., zákona č. 241/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 139/2011 Sb., zákona č. 188/2011 Sb., zákona č. 466/2011 Sb., zákona č. 217/2009 Sb., zákona č. 167/2012 Sb., zákona č. 334/2012 Sb., zákona č. 396/2012 Sb., zákona č. 399/2012	Akceptováno.

	Sb., zákona č. 45/2013 Sb., zákona č. 185/2013 Sb. a zákona č. 294/2013 Sb. se mění takto:“ a „Zákon č. 312/2006 Sb., o insolvenčních správcích, ve znění zákona č. 108/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 223/2009 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 420/2011 Sb., zákona č. 428/2011 Sb., zákona č. 185/2013 Sb. a zákona č. 294/2013 Sb. se mění takto:“. Tato připomínka je doporučující.	
	Za bod 7 (k § 25 odst. 2) je třeba doplnit nový novelizační bod: „8. V § 25 odst. 2 se písmena a) a b) se zrušují.“. Další novelizační body je třeba v návaznosti na uvedené přechíslovat. Tato připomínka je doporučující.	Neakceptováno.
	V části druhé je třeba na konci textu bodu 7 doplnit tečku za větou. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.
Úřad vlády ČR – místopředseda vlády pro vědu, výzkum a inovace Jan Málek malek.jan@vlad a.cz	K § 25 odst. 5 Požadujeme doplnit možnost ustanovit insolvenčním správcem osobu s provozovnou v daném obvodu krajského soudu. <u>Odůvodnění:</u> Zatímco zákon o insolvenčních správcích s provozovny počítá a přímo upravuje jejich existenci, zákon o úpadku a způsobech jeho řešení prakticky vylučuje jejich fungování. Samotná existence provozoven je zbytečná v situaci, kdy nebudou moci insolvenční soudy ustanovit insolvenčním správcem osobu s provozovnou v daném obvodu krajského soudu. Vyloučení provozoven vede k deprofesionalizaci	ROZPOR Insolvenční správci si i nadále mohou ve vlastním zájmu a v zájmu dlužníků zřizovat pobočky, avšak na tyto již nebude vázaný mechanismus přidělování věcí. Stávající úprava motivuje insolvenční správce, aby udržovali pobočky, jejichž účelem není reálně být k dispozici dlužníkům a věřitelům (tzv. fiktivní provozovny). Nad to je třeba striktně rozlišovat regionalizaci a klientelismus. Klientelismus může vznikat i ve vztazích s insolvenčním správcem, který má provozovny. Vzhledem k tomu, že

	insolvenčních řízení a posiluje jejich regionalizaci spojenou s případnými místními klientelistickými vazbami. Tato připomínka je zásadní.	zůstane zachováno přidělování věcí „kolečkem“ (dle § 25 odst. 2) a počítačem, nelze o žádném podhoubí klientelismu ve vztahu k přidělování věcí podle sídla insolvenčního správce hovořit. Úprava byla navíc od původního návrhu zmírněna v tom smyslu, že je ponecháno na vůli každého insolvenčního správce (resp. ohlášeného společníka insolvenčního správce), zda přidělování věcí insolvenčním soudem bude probíhat dle jeho sídla nebo provozovny (přičemž toto rozhodnutí může insolvenční správce po určitém čase změnit). Vyjádření RVV ze dne 22. 7. 2015: Novela má za cíl zkvalitnění insolvenčního řízení, mimo jiné prostřednictvím posílení dohledu nad výkonem funkce insolvenčního správce a stanovením zásad činnosti insolvenčních správců při řádném plnění jejich povinností. Pokud insolvenční správce vyhoví všem zákonem i podzákonným předpisem stanoveným požadavkům a dokáže tak řádně a poctivě plnit požadované povinnosti spojené s výkonem své činnosti, nevidíme důvod (stejně jako MŠMT a Nejvyšší soud), proč by takovou činnost vyhovující jakosti nemohl vykonávat i v dalším kraji. Vyšší kvality insolvenčního řízení lze dosáhnout důslednějšími kontrolami insolvenčních správců, vyššími sankcemi při nedodržení stanovených podmínek a například přísnějšími nároky na podobu a personální obsazení provozoven.
	K § 36 odst. 3 Požadujeme standardy řádné činnosti insolvenčního správce a úkony, které je insolvenční správce povinen vykonávat osobně, stanovit přímo v zákoně.	Akceptováno Znění ustanovení bylo v průběhu připomínkového řízení zpřesněno. Prováděcí právní předpis bude sloužit pouze

	<u>Odůvodnění:</u> Zákon zde ponechává úpravu řádné činnosti výkonu funkce insolvenčního správce na vyhlášce Ministerstva spravedlnosti. Tato úprava je nesystémová a v rámci právnických profesí ojedinělá. Pokud by měla existovat norma obsahující úpravu řádné činnosti výkonu funkce insolvenčního správce, měla by mít podobu zákona. Povinnost osobního výkonu určitých úkonů v jednotlivých překrývajících se insolvenčních řízeních bude mít bezesporu za následek zpomalení celého řízení. Tato připomínka je zásadní.	pro bližší specifikaci zákonem uložených povinností.
	K § 47 odst. 1 Požadujeme při svolávání schůze věřitelů zohledňovat i výši jejich pohledávky. <u>Odůvodnění:</u> Uvedené ustanovení může způsobit problémy při svolávání schůze věřitelů v oddlužení, protože je zohledňován pouze počet věřitelů, nikoliv však výše jejich pohledávky. Tato připomínka je zásadní.	Neakceptováno, RVV od této připomínky ustoupil. Blíže bylo vysvětleno, že pro svolání schůze věřitelů se předpokládají tzv. dvě většiny, tj. nejen počet věřitelů, ale zároveň výše pohledávek věřitelů.
	K § 5a odst. 4 návrhu zákona č. 312/2006 sb., o insolvenčních správcích, ve znění pozdějších předpisů (v návaznosti na § 36) Požadujeme vypustit z ustanovení povinnost fyzické přítomnosti správce v provozovně. <u>Odůvodnění:</u> Povinnost fyzické přítomnosti v provozovně koliduje s dalšími povinnostmi insolvenčního správce, mezi které patří například povinnost účasti insolvenčního správce u některých úkonů soudu či jiné činnosti, kdy za účelem řádného výkonu funkce insolvenčního správce nebude moci být přítomen v provozovně. Tato připomínka je zásadní.	Akceptováno. Povinnost fyzické přítomnosti insolvenčního správce v provozovně byla z návrhu vyjmuta.
	V1. K § 177 odst. 2 Doporučujeme ve znění nového odstavce upřesnit pojem „skutečný majitel“.	Neakceptováno.

	Tato připomínka je doporučující. K § 418a písm. e) Doporučujeme specifikovat, jakým způsobem se bude veřejná prospěšnost prokazovat. Upozorňujeme v této souvislosti, že dle § 147 občanského zákoníku má právnická osoba právo, nikoli však povinnost status veřejné prospěšnosti zapsat do veřejného rejstříku. Tato připomínka je doporučující.	Neakceptováno. Podmínka veřejné prospěšnosti vyplývá již ze zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku. Veřejně prospěšná je každá právnická osoba, která naplňuje znaky uvedené v ustanovení § 146 OZ. U subjektů, které jsou z povahy věci neziskové (spolky, nadace, ústavy, OPS) by této podmínce měly vyhovět.
Česká národní banka Mgr. Ing. Daniel Tyraj daniel.tyraj@cnb.cz	K bodu 9., § 34 odst. 3 InsZ [přezkum pohledávky odvolaným insolvenčním správcem] Nesouhlasíme s navrhovaným řešením a navrhuje bod 9. zrušit bez náhrady nebo na místo úpravy paušálního postihu věřitele, který hlasoval pro odvolání insolvenčního správce tím, že jeho pohledávku bude tento správce přezkoumávat, je nutné diskutovat jiné řešení (např. kvalifikovaná většina pro odvolání správce). Tato připomínka je zásadní. Odůvodnění: Podle nově navrhovaného ustanovení „Byl-li insolvenční správce odvolán postupem podle § 29 z funkce, ustanoví jej soud odděleným insolvenčním správcem k přezkumu pohledávky, vedení incidenčních sporů a uplatňování majetkových práv vůči věřiteli, který hlasoval pro jeho odvolání z funkce, nestanoví-li insolvenční soud jinak.“ Podle důvodové zprávy se navrhuje upravit podmínky pro odvolávání insolvenčních správců tak, aby bylo zamezeno jejich odvolávání za účelem ovládnutí insolvenčního řízení jedním věřitelem obvykle úzce spolupracujícím s konkrétním insolvenčním správcem či úzkou skupinou insolvenčních správců.	Tato připomínka byla vysvětlena. Správa majetku dlužníka bude i po odvolání přirozeně v rukou nově zvoleného insolvenčního správce; dané pravidlo však znemožňuje, aby si touto cestou věřitel zvolil svého „žalobce“, tj. toho kdo má nezávisle posoudit věřitelovu pohledávku. Obavu z absence nezávislosti odvolaného insolvenčního správce nesdílíme, když toto řízení je v rukou insolvenčního soudu. Vyjádření ČNB ze dne 28. 7. 2015 po jednání na úrovni náměstků. Na jednání za účasti pana náměstka Rýdla a náměstka Fraňka dne 23. 7. 2015 bylo dohodnuto upřesnění § 34 odst. 3 InsZ, tak aby z něj plynulo, že přezkum se vztahuje již k dříve popřeným pohledávkám, že nejde o nový přezkum, resp. sankci (largo sensu) pro věřitele, který hlasoval pro odvolání insolvenčního správce ale o to, aby bylo zabráněno účelovému odvolání insolvenčního správce věřitelem, jehož pohledávka byla správcem popřena (obdobně je uvedeno ve vypořádání). Toto vysvětlení bylo akceptováno, nicméně ke změně dikce nedošlo. Pokud zůstane původní návrh, není

	Předkladatel, veden dobrým úmyslem, navrhuje řešení, které není dostatečně promyšlené, je principiálně špatně (přezkum pohledávky věřitele bude činit osoba, která byla tímto věřitelem odvolána z funkce, odvolaný insolvenční správce je tak v trvalém střetu zájmu k věřiteli, který hlasoval pro jeho odvolání) a může činit v praxi problémy. Máme za to, že navrhované ustanovení popírá smysl odvolání soudem ustanoveného insolvenčního správce dle § 29 InsZ. Věřitel v podstatě nemá možnost zbavit se ustanoveného insolvenčního správce, vůči kterému má jakékoli - i odůvodněné - výhrady bez toho, aby se vystavoval riziku popření pohledávky a vedení incidenčních sporů. Lze si představit i situaci, kdy by pro odvolání soudem ustanoveného insolvenčního správce hlasovali všichni věřitelé, pak takové odvolání ale nemá prakticky žádný smysl, protože odvolaný insolvenční správce bude nadále z pozice odděleného správce rozhodovat o majetkových právech všech věřitelů. Velmi těžko je možné považovat insolvenčního správce, který byl odvolán věřitelem, za nestranného a nepodjatého vůči tomuto věřiteli. Rozumíme snaze předkladatelů předcházet ovládnutí insolvenčního řízení jedním věřitelem a zamezení vytváření úzkých ekonomických vazeb mezi věřitelem a insolvenčním správcem, nicméně máme za to, že zvolené řešení není správné. Současně pojistka spočívající v možném odlišném rozhodnutí soudu není dostatečná (pokud má být bráněno střetu zájmů, pak by soud musel vždy návrhu věřitele vyhovět, pak ale úprava nedává smysl a je zbytečná).	zřejmé, jak bude v praxi vykládáno a soudy aplikováno (jazykové znění neodpovídá vysvětlení důvodu pro přijetí úpravy). Do novely insolvenčního zákona bylo zařazeno ustanovení § 34 odst. 3 s jazykovým upřesněním vycházejícím z výsledku jednání na úrovni náměstků. ČNB na připomínce dále netrvá.
	K bodu 28., § 105 [náležitosti insolvenčního návrhu] Navrhujeme zrušit bez náhrady novou úpravu o dokládání pohledávky uznáním dlužníka nebo potvrzením, že se o ní	ROZPOR Předkládané ustanovení je jedním z komplexu institutů,

účtuje, nebo řešit jinak. Podle našeho názoru navrhovaná úprava oslabuje ochranu věřitelů, je neproporcionální sledovanému účelu a diskriminační vůči osobám nevedoucí účetnictví. Návrh bude znamenat neodůvodněné náklady pro poctivé věřitele, včetně státu. Pokud úprava v navrhované podobě bude přijata, pak je nutné analyzovat a v důvodové zprávě vyčíslit dopady do práv poctivých věřitelů. Tato připomínka je zásadní. Odůvodnění: Nově navrhované znění § 105 InsZ zní: „(1) <i>Podá-li insolvenční návrh věřitel, je povinen doložit, že má proti dlužníkovi splatnou pohledávku, a k návrhu připojit její přihlášku; je-li dlužníkem právnická osoba, je insolvenční návrhovatel povinen doložit pohledávku uznáním dlužníka s ověřeným podpisem nebo vykonatelným rozhodnutím nebo potvrzením auditora nebo soudního znalce, že návrhovatel o pohledávce účtuje v souladu s účetními předpisy. Jde-li v případě pohledávky podle věty první o pohledávku, která se do insolvenčního řízení jinak nepřihlašuje, považuje se po rozhodnutí o úpadku za uplatněnou podle § 203. (2) Nesplní-li navrhuující věřitel povinnost podle § 177 odst. 2, platí, že pohledávku vůči dlužníkovi neosvědčil.</i>“. Domníváme se, že znění nově navrhovaného § 105 <i>de facto</i> neumožňuje podat insolvenční návrh ze strany věřitele - fyzické osoby nepodnikatele vůči právnické osobě, pokud nemá tato fyzická osoba exekuční titul nebo uznání závazku. Fyzická osoba - podnikatel nebude účtovat o pohledávce vůbec. I pro podnikatele může být nákladné (ve vztahu k hodnotě pohledávky) zajištění potvrzení auditora nebo soudního znalce o tom, že o této pohledávce účtuje. Není jasné, jak uvedené ustanovení vykládat u zaměstnanců (bývalých zaměstnanců) dlužníka, nebo zda bude muset potvrzení auditora nebo	jejichž účelem je čelit negativním jevům spojených s tzv. šikanózními insolvenčními návrhy. Připomínka byla akceptována v tom smyslu, že se bude týkat toliko insolvenčního návrhovatele, jež vede účetnictví nebo daňovou evidenci, dále byla úprava doplněna ve vztahu k zahraničním věřitelům a byla doplněna o notářský zápis se svolením k přímé vykonatelnosti. Z vyjádření ČNB ze dne 29. 7. 2015 Navrhovaná změna § 105 InsZ je ale neproporcionální sledovanému účelu (zasáhne zřejmě několik tisíc věřitelských návrhů, přitom je šikanózních návrhů méně než 1 %) a současně nemá potenciál šikanózním návrhům zabránit. To, že je pohledávka vedena v účetnictví nevypovídá nic o tom, zda je oprávněná, či nikoli. Auditor, soudní znalec nebo daňový poradce nemůže přezkoumávat, zda bylo např. řádně odstoupeno od smlouvy, bylo plněno podle smlouvy (ale nebylo zapláceno) apod. Dokládat pohledávku vykonatelným rozhodnutím soudu je nákladné a v praxi takto pohledávky v insolvenčním řízení obvykle dokládány nejsou a nebudou (čemuž svědčí také slovenské zkušenosti s obdobnou úpravou). Současně doplňujeme, že návrh zákona předpokládá řadu dalších opatření s efektivnějším dopadem na šikanózní návrhy (např. předběžné posouzení podle § 100a InsZ, odmítnutí návrhu podle § 128a InsZ, záloha na náklady ve výši 50 000 Kč, kterou soud může zvýšit na 100 000 Kč, pořádková pokuta za bezdůvodný návrh do výše 500 000 Kč atd.). Podání šikanózního návrh může být považováno
---	--

	soudního znalce dokládat i stát (např. pohledávka spočívající v nezaplacení daně, pojistného). Toto se zdá být nepřiměřeným zásahem do možnosti věřitele podat insolvenční návrh a hájit a vymáhat svoje práva. Důvodová zpráva toto dostatečně neodůvodňuje (ve zvláštní části pak vůbec). Není jasné, o jakého auditora v návrhu zákona jde, zda o auditora podle zákona o auditorech, nebo takové potvrzení může vystavit např. také vnitřní auditor, pokud jen statutární auditor, je nutné doplnit za slovo „auditor“ slova „podle zákona o auditorech“. V návrhu zákona se tímto ustanovením má řešit problém šikanózních návrhů, aniž by ale byly řádně analyzovány dopady do práv poctivých věřitelů (ne každý, naopak spíše menšina insolvenčních návrhů bude vedeno nepoctivým úmyslem).	za trestný čin. Podle platné právní úpravy je možné požadovat náhradu škody za podaný šikanózní návrh. Naše odpověď: Pravidlo bylo oproti původnímu záměru zmírněno, když se nadále týká pouze insolvenčních navrhovatelů, jež vedou účetnictví nebo daňovou evidenci. Pouze na tyto věřitelé dopadá povinnost pohledávku za dlužníkem doložit jedním z v § 105 odst. 1 uvedených způsobů. Insolvenční navrhovatel není v možnosti podat insolvenční návrh a řádnou přihlášku splatné pohledávky závislý pouze na ochotě dlužníka uznat pohledávku, ani není povinen vyvolat nalézací řízení za účelem získání vykonatelného rozhodnutí; nemá-li je k dispozici, může pohledávku doložit jiným z uvedených způsobů. Výčet alternativ byl rozšířen o notářský zápis se svolením k vykonatelnosti. Pro případ, že je insolvenčním navrhovatelem zahraniční právnická osoba, postačí, doloží-li splatnou pohledávku srovnatelným způsobem, jak uvádí nově zakotvené pravidlo v § 105 odst. 2. Věřitelé, kteří účetnictví nebo daňovou evidenci nevedou, nejsou v možnostech, jak doložit splatnou pohledávku, výčtem způsobů v § 105 odst. 1 věta první omezeni. S ohledem na skutečnost, že by tito věřitelé byli prakticky vyloučeni z možnosti opatřit si potvrzení, že o pohledávce účtují v souladu s příslušnými právními předpisy, není vhodné podmiňovat insolvenční návrh jimi podaný doložením toliko zejména z hlediska časové náročnosti
--	---	---

		méně a složitěji dostupnými způsoby. Ustanovení § 105 odst. 1 věta druhá stanovuje výjimku z povinnosti dokládat pohledávku, jde-li o pohledávky za majetkovou podstatou a pohledávky postavené jim na roveň, včetně pohledávek na daně, poplatky, pojistné na sociální zabezpečení a veřejné zdravotní pojištění a podobně podle § 168 odst. 2 písm. d). Zakotvení dalších výjimek z povinnosti doložit pohledávku věřitelem, kterým je stát (prostřednictvím své organizační složky), jiná veřejnoprávní korporace nebo zákonem zřízená právnická osoba, by bez vážného důvodu zvýhodnilo jejich postavení ve srovnání s jinými věřiteli – právnickými osobami. Nadto dodáváme, že tyto osoby zpravidla neinicují insolvenční řízení, a tedy nevystupují jako nositelé povinnosti doložit svoji pohledávku způsobem podle § 105 odst. 1 věta první za středníkem; lze tak přepokládat, že dopady uvedeného pravidla na veřejné rozpočty budou zanedbatelné. V souhrnu s jinými ustanoveními zákona je i institut ustanovení § 105 obranou proti tzv. šikanózním návrhům. Toto ustanovení je pro předkladatele zásadní.
	K bodu 43, § 177 InsZ [prokazování skutečného majitele a dalších skutečností pro účely AML] 1. Navrhujeme upřesnění textu, aby bylo zřejmé, či skutečný majitel má být doložen, a dále upřesnění způsobu ověřování skutečného majitele. Podle našeho názoru jde současně o nepřímou, a proto nepřipustnou novelu zákona č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních	Částečně akceptováno, ve zbytku byla tato připomínka vysvětlena. Lze vyhovět požadavku na upřesnění a lepší provázání důvodové zprávy s návrhem, a to včetně zapracování širšího odkazu na chystanou právní úpravu týkající se veřejného rejstříku, který by měl rozhodné údaje

	proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu. Je nutné diskutovat vhodné legislativní řešení. Tato připomínka je zásadní. 2. Doporučujeme doplnění důvodové zprávy. 3. Není jasný způsob aplikace věty druhé, když původní pohledávka za dlužníkem nevznikla v důsledku obchodu (např. pohledávky zaměstnanců apod.) Odůvodnění: V § 177 InsZ se doplňuje nový odstavec 2, který zní: „(2) <i>Věřitel, který nabyl pohledávku postoupením nebo obdobným způsobem po zahájení insolvenčního řízení anebo v posledních šesti měsících před zahájením insolvenčního řízení, v příloze přihlášky pohledávky doloží skutečného majitele způsobem, který vyžaduje pro účely kontroly klienta zvláštní právní předpis^{26a)}. To neplatí v případech, kdy se na obchod, z něhož pohledávka věřitele vznikla, uzavřeným mezi povinnou osobou podle zvláštního právního předpisu a věřitelem, nevztahuje povinnost provést kontrolu klienta podle zvláštního právního předpisu. Dokud věřitel povinnost stanovenou v tomto odstavci nesplní, hledí se na jeho pohledávku jako na podřízenou.</i>“. K první větě § 177 odst. 2 InsZ uvádíme, že pokud jde o doložení skutečného majitele, není zřejmé, či skutečný majitel má být doložen, zda skutečný majitel věřitele či skutečný majitel osoby, od které věřitel pohledávku nabyl. Logicky se zřejmě jedná o skutečného majitele věřitele, doporučujeme toto však v textu uvést explicitně. Z jazykového hlediska zřejmě nemá jít o „doložení skutečného majitele“, ale spíše o „doložení informace o skutečném majiteli“. K formulaci „<i>způsobem, který vyžaduje pro účely kontroly</i>	obsahovat. Dále lze z tohoto ustanovení vyčlenit pohledávky, které jsou podloženy pravomocným rozhodnutím soudu, a vztáhnout toto ustanovení pouze na insolvenčního navrhovatele. Vyjasnění pojmu „skutečný majitel“ nepovažujeme za nutné. Podle našeho názoru je z kontextu zřejmé, že jde o tzv. skutečného majitele věřitele. Je to právě věřitel, kdo má znát skutečného majitele např. podílů obchodní korporace.
--	--	--

	<i>klienta zvláštní právní předpis^{26a)}</i>“ uvádíme, že zákon č. 253/2008 Sb. způsob doložení informací o skutečném majiteli nijak podrobně neupravuje. Nevyplývá z něj tedy například, zda klient (v tomto případě věřitel) musí poskytnout například úředně ověřený výpis z obchodního rejstříku nebo z obdobné zahraniční evidence. Způsob ověřování skutečného majitele je tzv. <i>risk-based</i> postupem, viz § 9 odst. 3 zákona č. 253/2008 Sb. Pro povinné osoby podléhající dohledu ČNB existuje k plnění této povinnosti určité vodítko obsažené v § 3 odst. 1 vyhlášky České národní banky č. 281/2008 Sb., ve znění vyhlášky č. 129/2014 Sb. Avšak ani tak není způsob doložení skutečného majitele jednoznačně předepsán. Lze tedy očekávat, že věřitelé, kteří nejsou povinnými osobami podle zákona č. 253/2008 Sb., nebudou vědět, jak tuto povinnost mají splnit. K druhé větě § 177 odst. 2 uvádíme, že formulace „... <i>obchod, z něhož pohledávka věřitele vznikla, uzavřený mezi povinnou osobou podle zvláštního právního předpisu a věřitelem ...</i>“ nenaplňuje záměr, který je popsán v důvodové zprávě (s. 71 a 72). Důvodová zpráva uvádí: „<i>Při posuzování, zda by bylo provedení kontroly povinné, se nepřihlíží k tomu, že dlužník není povinnou osobou, a posuzuje se, zda by bylo provedení kontroly povinné, pokud by dotčený obchod s původním věřitelem pohledávky činila povinná osoba dle citovaného zákona.</i>“ Navržený text § 177 odst. 2 InsZ však postihuje jen situace, kdy původním věřitelem skutečně byl subjekt, který je povinnou osobou podle zákona č. 253/2008 Sb. Domníváme se, že navrhovaná dikce zákona „<i>[t]o neplatí v případech, kdy se na obchod, [...] nevztahuje povinnost provést kontrolu klienta podle zvláštního právního předpisu.</i>“ bude v praxi působit potíže. Text zde zřejmě odkazuje na situaci, kdy není splněna některá z podmínek uvedených v § 9 odst. 1 zákona č. 253/2008 Sb. nebo jsou splněny podmínky uvedené v §	
--	---	--

	13 zákona č. 253/2008 Sb. Upozorňujeme, že společně s § 13 odst. 1 a 2 zákona č. 253/2008 Sb. je nutno aplikovat i jeho § 13 odst. 3. Výjimka z povinnosti kontroly klienta uvedená v § 13 odst. 1 a 2 je tedy podmíněná. Z textu zákona není zřejmé, kdo vyhodnotí, zda byla splněna podmínka uvedená v § 13 odst. 3, a tedy zda existovala povinnost provést kontrolu klienta či nikoliv. Slovo „uzavřeným“ by mělo být nahrazeno slovem „uzavřený“. Na zvážení dáváme doplnit v důvodové zprávě, v části týkající se nově vkládaného § 177 odst. 2, také vysvětlení smyslu této nové povinnosti, zejména kdo a jak bude informace o skutečném majiteli vyhodnocovat. Současně upozorňujeme, že návrh předkladatele je nepřímou novelizací zákona č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, ve znění pozdějších předpisů, a rozšiřuje okruh osob, které budou muset provádět identifikaci skutečného majitele. Výjimka ve větě druhé nepamatuje na případy pohledávky vzniklé jiným způsobem než obchodem, např. pohledávky zaměstnanců, pohledávky přiznané soudem z titulu bezdůvodného obohacení nebo náhrady škody.	
	K bodu 44., § 182a InsZ [jistota skládaná zahraniční osobou] Navrhujeme zrušit bez náhrady nebo vysvětlit v důvodové zprávě potřebnost změny a řádně se vypořádat s námitkou možného nerovného zacházení (diskriminací) se zahraničními věřiteli a možným porušením práva EU. Tato připomínka je zásadní. Odůvodnění: Navrhované ustanovení umožňuje insolvenčnímu	Částečně akceptováno, ve zbytku byla tato připomínka vysvětlena. Okruh věřitelů ve vazbě na § 11 ZMPS byl upřesněn výslovnou enumerací v navrhovaném ustanovení, jež v této věci odstranilo rozpor.

	soudu na návrh uložit věřiteli, který je cizincem s obvyklým pobytem v cizině anebo zahraniční právnickou osobou, aby složil jistotu určenou soudem na náklady řízení anebo škodu, která může vzniknout účastí věřitele v insolvenčním řízení jiným účastníkům řízení. O potřebnosti a odůvodněnosti této změny máme pochybnosti. Jde o to, že navrhované ustanovení je dle názoru České národní banky diskriminační povahy, když složení odpovídající jistoty „českým“ věřitelům zákon nepředpokládá, resp. předpokládá v užším rozsahu (zákon na jistotu pamatuje v případě insolvenčního navrhovatele podle § 82, u navrhovatelů předběžných opatření podle § 82 a dále u věřitele, který popírá pohledávku podle § 202). Důvodová zpráva se odkazuje v té souvislosti na § 11 zákona o mezinárodním právu soukromém (ZMPS). Ustanovení § 11 ZMPS stanoví, že cizinci, který má obvyklý pobyt v cizině, a zahraniční právnické osobě, kteří se domáhají rozhodnutí o majetkovém právu, může soud uložit na návrh žalovaného, aby složili jistotu určenou soudem na náklady řízení. Nicméně § 11 odst. 2 a 3 ZMPS výslovně zakazují ukládat jistotu, jestliže ve státě, jehož je žalobce občanem, se v podobných případech od státního občana České republiky nebo české právnické osoby jistota nežadá, a dále že povinnost složit jistotu nelze uložit občanům členských států Evropské unie nebo dalších států tvořících Evropský hospodářský prostor.	
--	--	--

	K § 372 a 384 InsZ [ustanovení likvidátora jmenovaného Českou národní bankou na místo prvního insolvenčního správce] Požadujeme doplnit § 372 a § 384 InsZ o úpravu způsobu ustanovování insolvenčního správce, včetně předběžného insolvenčního správce u vybraných finančních institucí tak, aby insolvenční soud ustanovil (prvním) insolvenčním správcem vždy likvidátora úvěrové instituce, resp. likvidátora tuzemské pojišťovny nebo zajišťovny jmenovaného Českou národní bankou nebo soudem na její návrh (nebo osobu na tuto funkci teprve navrženou), ledaže by ten nesplňoval požadavky na insolvenčního správce se zvláštním povolením podle zákona o insolvenčních správcích. Tato připomínka je zásadní. Připomínka nad rámec návrhu. Odůvodnění: Česká národní banka požaduje, aby byla do zákona doplněna úprava, dle které insolvenční soud ustanoví insolvenčním správcem vždy likvidátora úvěrové instituce, tuzemské pojišťovny nebo zajišťovny jmenovaného Českou národní bankou nebo soudem na její návrh (nebo osobu na tuto funkci teprve navrženou, dále společně „likvidátor“), pokud by ten splňoval požadavky na insolvenčního správce se zvláštním povolením podle zákona o insolvenčních správcích. Úpadek uvedených finančních institucí nelze podle platného insolvenčního zákona prohlásit před odnětím podnikatelského oprávnění. Po odnětí oprávnění u banky, spořitelního a úvěrního družstva, tuzemské pojišťovny a zajišťovny automaticky nastupuje zrušení a likvidace, přičemž zákon určuje, že likvidátora jmenuje buď soud na návrh České	Akceptováno Navrhovaná úprava byla do znění novely zákona promítnuta.
--	---	--

	národní banky, případně sama Česká národní banka. Podstatou návrhu České národní banky není posílení jejího vlivu na osobu, které bylo odebráno povolení k činnosti, ale efektivní ukončení činnosti takové osoby. S ohledem na požadavek vysoké odbornosti likvidátora vybírá Česká národní banka osoby, které soudu do funkce likvidátora navrhne, v případě bank a družstevních záložen ze zvláštní části seznamu insolvenčních správců (v případě likvidátorů pojišťoven/zajišťoven jmenovaných a odvolávaných Českou národní bankou ze seznamu likvidátorů vedeného Českou národní bankou předpokládaného zákonem) s přihlédnutím k jejich zkušenostem a praxi využitelné pro konkrétní likvidaci. Likvidátor, který byl jmenován a svou funkci již vykonává, a to pod dohledem České národní banky, má již přehled o situaci v dotčené finanční instituci. Nový insolvenční správce odlišný od osoby likvidátora, bude potřebovat čas na seznámení se se situací finanční instituce v úpadku, což bude představovat nežádoucí zdržení. Pokud bude do funkce insolvenčního správce ustanoven likvidátor, nebude docházet k průtahům spojeným se vstupem nové osoby a potřebou nové osoby seznámit se s fungováním a situací úpadce (což je stejný proces, kterým často krátce předtím prošel likvidátor). Českou národní bankou předložený návrh v maximální míře zachovává standardní pravidla insolvence, nepředstavuje zvýhodnění věřitelů se splatnými závazky, současně však brání přerušení činnosti kvalifikovaně vybraného a zpravidla soudem jmenovaného likvidátora v důsledku prohlášení insolvence a umožňuje efektivní činnost osoby likvidátora i v roli insolvenčního správce. <u>Návrh legislativního řešení:</u> „Insolvenční soud ustanoví do funkce prvního insolvenčního	
--	--	--

	správce banky nebo spořitelního a úvěrního družstva [tuzemské pojišťovny nebo tuzemské zajišťovny] osobu, která byla jmenována nebo Českou národní bankou navržena do funkce likvidátora této banky nebo spořitelního a úvěrního družstva [této pojišťovny nebo zajišťovny], pokud je současně insolvenčním správcem se zvláštním povolením a má uzavřeno pojištění podle § 23.“.	
--	--	--

	OBECNÉ PŘÍPOMÍNKY Česká národní banka konstatuje, že se zájem předkladatele razantním způsobem obrátil z ochrany a posilování práv věřitelů k ochraně a posilování práv dlužníků. Česká národní banka nepovažuje důvody pro takový intenzivní obrat za dostatečně doložené a varuje před přístupem na bázi „kolektivní viny“ (tj. dělat z výskytu určitých nepoctivců na jedné či druhé straně paušální závěry, které nepřispívají ani principům právní jistoty a předvídatelnosti práva). Terminologie zákona a rekodifikace soukromého práva Navrhujeme zvážit v § 36 odst. 1 a 3 InsZ nahrazení, případně doplnění pojmu „úkony“ termínem „jednání“ a dále doporučujeme provést celkovou revizi zákona za účelem zajištění jednotnosti pojmosloví s novým občanským zákoníkem. Odůvodnění: Nový občanský zákoník vznik volních práv a povinností spojuje s „právním jednáním“ (namísto dřívějšího pojmu „právní úkony“). V souvislosti s tím také nad rámec aktuálního návrhu upozorňujeme, že insolvenční zákon v dnes účinném znění stále obsahuje řadu jiných ustanovení, které terminologicky dosud nezohledňují rekodifikaci soukromého práva (za zmínku stojí např. pojem „dluh“ vs „závazek“). Standardy řádné činnosti insolvenčního správce Doporučujeme zvážit v zákoně revizi standardů řádné činnosti insolvenčního správce, případně vysvětlit v důvodové zprávě rozdíl mezi povinností vykonávat činnost řádně v souladu se standardy stanovenými v prováděcím právním předpise a povinností vykonávat činnost v souladu se standardem odborné péče (zda je odborná péče pojem širší, další otázkou je, zda každé porušení standardů ve vyhlášce znamená i porušení	Částečně akceptováno. K § 36 uvádíme: znění ustanovení bylo v průběhu připomínkového řízení upřesněno v tom smyslu, že prováděcí právní předpis bude sloužit pouze pro bližší specifikaci zákonem již uložených povinností (např. úpravu administrativních záležitostí, zálohování dat apod.). Dolní hranice správních pokut v § 418i byla vypuštěna.
--	---	---

	odborné péče apod.). Odůvodnění: V § 36 InsZ se doplňuje odstavec 3, který zní: „<i>Standardy řádné činnosti insolvenčního správce a úkony, které je insolvenční správce povinen vykonávat osobně, stanoví prováděcí právní předpis.</i>“ V uvedeném ustanovení je použit termín „řádné činnosti“, jejíž standardy by měly být stanoveny prováděcím právním předpisem. Tento pojem se liší od běžně užívaného pojmu „odborné péče“, který je obsažen přímo v § 36 odst. 1 InsZ. Doporučujeme, aby § 36 odst. 3 InsZ byl terminologicky konzistentní s návrhem nového § 36 odst. 3 InsZ, nebo aby byl v důvodové zprávě objasněn důvod odklonu od pojmu odborné péče, resp. aby nedošlo ke zmírnění požadavků na odbornost a odpovědnost insolvenčních správců použitím nového pojmu „řádná činnost“, oproti pojmu „odborná péče“. Správní trestání Doporučujeme nestanovovat dolní hranice správních pokut. Taková úprava neumožňuje dostatečně zohlednit skutkové okolnosti a rozdíly mezi případy, zejména pokud je současně stanovena relativně nízká horní hranice pokuty (např. 50 000 a 200 000 Kč). Navíc bude na samotném předkladateli, aby jako orgán dozoru ukládal pokuty, tj. není potřeba si stanovovat zákonem dolní hranici. To by mohlo v některých případech znamenat nepřiměřenou tvrdost zákona, zejména pokud by se například občanská poradna nebo veřejně prospěšná organizace dopustila u oddlužení malého, ryze formálního pochybení zákona. Tato připomínka je doporučující.	
--	--	--

	K bodu 1, § 7b odst. 1 InsZ [nová úprava příslušnosti soudu] Doporučujeme doplnit odůvodnění, a to o náklady, která nová úprava přinese pro dlužníky, kteří přemístěním sídla, resp. bydliště nesledovali nepoctivý úmysl, tj. se přestěhovali v dobré víře a bez záměru poškodit věřitele, a dále, zda navrhovaná úprava může skutečně naplnit očekávaný účel. Nadto nemusí být některým věřitelům zřejmé, kde byl obecný soud dlužníka před půl rokem. Doporučujeme vyjasnit vztah k § 12 o.s.ř. (delegace). Odůvodnění: V § 7b odst. 1 InsZ se věta první nahrazuje větou „<i>Pro insolvenční řízení je příslušný soud, v jehož obvodu byl obecný soud dlužníka ke dni, který předchází o šest měsíců okamžik zahájení insolvenčního řízení; není-li takový soud, je příslušný soud, v jehož obvodu je obecný soud dlužníka v době zahájení řízení.</i>“. Účelem návrhu uvedeného ustanovení je dle důvodové zprávy mj. snaha zabránit tzv. „forum shopping“ v rámci národní jurisdikce, a to po vzoru návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1346/2000 o úpadkovém řízení. Nicméně nařízení stanoví domněnku pro sporné případy, nikoli fikci. Pak ne všechny změny sídla právnické osoby nebo bydliště člověka (fyzické osoby) jako dlužníka lze <i>a priori</i> považovat za zneužití práva (volbu místní příslušnosti). V důvodové zprávě chybí analýza počtu případů, kdy došlo ve lhůtě 6 měsíců před zahájením insolvenčního řízení k přesunům sídla nebo bydliště a v kolika případech mohlo jít o zneužití práva. Ke zvážení je např. i rozdílná úprava pro fyzické osoby a pro právnické osoby (kde lze očekávat právě ony případy zneužití, na které novela míří). Nesouhlasíme také s odůvodněním návrhu, kdy se má dle	Akceptováno.

	předkladatele zabránit přesunu „<i>dlužníků směrem k soudům, kde bude výkon práv věřitelů obtížnější</i>“. To je pochybné tvrzení, když stát deklaruje v důvodové zprávě občanům, že u některých soudů se jim dostane větší ochrany práv (lépe se domohou spravedlnosti) než u soudů jiných. Tuto větu se doporučuje upravit. Problémy s nekvalitními, závažných pochybení se dopouštějících soudců by bylo vhodnější řešit opatřeními v rámci soudní soustavy (např. kárné řízení), nikoli změnou příslušnosti. Z návrhu první věty § 7b odst. 1 InsZ ani z ostatních ustanovení § 7b InsZ upravujících místní příslušnost není zřejmé, zda připadá v úvahu též v těchto případech tzv. delegace vhodná ve smyslu § 12 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů. Vztah insolvenčního zákona a občanského soudního řádu, resp. zákona o zvláštních řízeních soudních je upraven v § 7 insolvenčního zákona s tím, že nestanoví-li insolvenční zákon jinak nebo není-li takový postup v rozporu se zásadami, na kterých spočívá insolvenční řízení, použijí se pro insolvenční řízení a pro incidenční spory přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu týkající se sporného řízení a, není-li to možné, ustanovení zákona o zvláštních řízeních soudních. Vzhledem k navrhované úpravě obecné úpravy místní příslušnosti v insolvenčním zákonu, která často může představovat místní příslušnost soudu odlišnou od skutečného (pocitivého) bydliště nebo sídla dlužníka (a s tím spojené náklady), doporučujeme vyjasnit tuto otázku alespoň v důvodové zprávě. Tato připomínka je doporučující.	
	K bodu 2, § 7b odst. 5 InsZ [opatření před rozhodnutím o místní příslušnosti] 1. Doporučujeme zvážit a případně revidovat okruh	Neakceptováno.

	pravomocí insolvenčního soudu před rozhodnutím o místní příslušnosti. Odůvodnění: V § 7b InsZ se doplňuje odstavec 5, který zní: „<i>Insolvenční soud, u něhož insolvenční řízení probíhá, učiní i před konečným rozhodnutím o místní příslušnosti opatření, která nesnesou odkladu, a rozhodne o jmenování prozatímního věřitelského výboru, jmenování předběžného správce, odmítnutí insolvenčního návrhu a odmítnutí insolvenčního návrhu pro zjevnou bezdůvodnost.</i>“. Byť nelze zpochybňovat zájem na rychlém rozhodování v insolvenčním řízení, některá z vyjmenovaných rozhodnutí, zejména rozhodnutí o odmítnutí insolvenčního návrhu nebo rozhodnutí o odmítnutí insolvenčního návrhu pro zjevnou bezdůvodnost, mohou mít kvazimeritorní povahu, neboť v téže věci nelze z důvodu časového testu 6 měsíců podat návrh nový. Místně nepřislušný soud tak v uvedených případech <i>de facto</i> může rozhodovat s účinky pro dalších 6 měsíců. Současně se sleduje jiná logika než u § 7b odst. 1 InsZ. Řečeno triviálně, nepoctivý dlužník nebude měnit sídlo, ale podá na sebe insolvenční návrh u nepřislušného soudu, aby zajistil odmítnutí návrhu, nebo jmenování prozatímního věřitelského výboru určitého složení. 2. V příslušné pasáži důvodové zprávy by mělo být uvedeno, že „<i>dle judikatury nemůže místně nepřislušný soud v insolvenčním řízení vydat nemeritorní rozhodnutí</i>“. Jde o zřejmou chybu. Tato připomínka je doporučující.	
	K bodu 11. a 12., § 38 odst. 1 a 6 InsZ [výše odměny při oddlužení] Doporučujeme zvážit aktuálně navrhovanou podobu odměny při oddlužení, jakož i rozložení úpravy odměňování mezi zákon	Neakceptováno.

	a vyhlášku č. 313/2007 Sb. (bude-li přijat zákon v navrhované podobě, připravit na to reagující novelu vyhlášky a vysvětlit navrhované změny v důvodové zprávě k zákonu). Dále doporučujeme zajistit konsistenci zákonné a podzákonné úpravy. Předložená novela, důvodová zpráva, ani zpráva RIA otázku parametrů odměňování insolvenčních správců neřeší (řeší jen dílčí aspekty). Odůvodnění: V § 38 odst. 1 InsZ se za větu druhou vkládá věta: „[v] případě oddlužení činí výše odměny z počtu přezkoumaných přihlášek pohledávek 25 % výše stanovené prováděcím právním předpisem pro odměnu z počtu přezkoumaných přihlášených pohledávek v konkursu.“. Návrh zákona dále stanoví, insolvenční správce (jako procesní subjekt) deponuje až po dobu 6 měsíců z měsíčních splátek dlužníka částku na svoji odměnu a náhradu hotových výdajů. Není zřejmé, proč uvedená ustanovení mají být obsahem zákonné úpravy, když úprava odměn je podrobně stanovena vyhláškou. Účelem zřejmě může být snaha o zdůraznění uvedeného pravidla a jeho zákonná (nikoli podzákonná) úprava. V souvislosti s těmito změnami však není s předkládanou novelou insolvenčního zákona navrhována jakákoli změna vyhlášky č. 313/2007 Sb., o odměně insolvenčního správce, o náhradách jeho hotových výdajů, o odměně členů a náhradníků věřitelského výboru a o náhradách jejich nutných výdajů, ve znění pozdějších předpisů. V důvodové zprávě (s. 81) je pouze uvedeno, že „<i>komerční subjekty nabízí „možnost oddlužení“ za neúměrně vysokou úplatu, zejména pokud jde o sepsání návrhu na povolení oddlužení...</i>“. Návrh předkládané novely však toto neřeší a stanoví, že jedním ze subjektů majících výlučné oprávnění sepsovat a podávat insolvenční návrhy na povolení oddlužení budou insolvenční správci. Návrh, pokud jde o úpravu odměňování, dostatečně nereaguje na skutečnost, že	
--	--	--

	v daném řízení tak mohou <i>de facto</i> vystupovat dva insolvenční správci, jeden jako procesní subjekt a druhý jako zástupce dlužníka. Odměna a náhrada hotových výdajů „zastupujícího“ insolvenčního správce není předmětem navrhovaných změn (a pochopitelně není ani v platné vyhlášce). Vzhledem k aktuálně účinnému znění vyhlášky doporučujeme provést odpovídající úpravy odměňování též nebo hlavně ve vyhlášce, a tyto změny vysvětlit v důvodové zprávě. Upozorňujeme, že výše stanovené odměny dle aktuálně účinné vyhlášky navíc může být ve struktuře a výši, která brání celkovému účelu řešení insolvencí a dopadů na finanční situaci dlužníků, a může poměrně významně zasahovat do celkového fungování insolvencí v České republice, zejména do celkových dopadů na dlužníky, a tím dopadů na finanční trh. Tato připomínka je doporučující.	
	K bodu 22., § 80a InsZ [způsob doručování] 1. Doporučujeme blíže upřesnit (alespoň v důvodové zprávě), co se má na mysli zmiňovanými „výjimečnými případy“, ve kterých má být nadále akceptována listinná podoba. 2. Upozorňujeme, že by bylo na místě, aby bylo zváženo zvětšení kapacity datových zpráv, které soudy budou přijímat, v současnosti je to pouze 10 MB. Odůvodnění: Do zákona se vkládá nový § 80a, který zní: <i>„(1) Osoby, kterým se podle zvláštního právního předpisu^{16a)} zřizuje datová schránka bez žádosti, činí podání včetně příloh v elektronické podobě pouze do datové schránky soudu. Není-li možné v odůvodněných případech učinit podání tímto způsobem, činí se podání v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem nebo ve výjimečných</i>	Částečně akceptováno.

	<i>případech v listinné podobě. (2) Není-li podání učiněno elektronicky na stanoveném formuláři, ve stanoveném formátu nebo stanoveným způsobem, postupuje soud podle § 43 občanského soudního řádu.</i>“ Za účelem předcházení obcházení institutu doručování do datových schránek, resp. pomocí uznávaného elektronického podpisu (záměrného nebo jen z nepochopení) doporučujeme, aby bylo alespoň v důvodové zprávě blíže vymezeno, co se typově bude považovat za výjimečné případy, kdy se akceptuje doručení v listinné podobě (např. rozsáhlé přílohy, které není možné doručovat do datové schránky jiné). Mělo by být zváženo zvětšení kapacity datových zpráv, které soudy budou ochotny přijímat. V současnosti i při podání běžné žaloby s přílohami může být maximální dovolená velikost datové zprávy nedostačující. Je absurdní právní normou požadovat podání datovou schránkou, když v praxi je to nemožné. Soudy přijímají maximální celkovou velikost datové zprávy 10 MB (cit. dle www.justice.cz), s tím, že překročí-li datová zpráva včetně vložených dokumentů velikost 10 MB, nebude taková datová zpráva vůbec doručena. Přitom platí pravidla koncentrace řízení a podle insolvenčního zákona se vyžaduje návrh dostatečně doložit. Tato připomínka je doporučující.	
	K bodu 24., § 100a [nemožnost podat nový insolvenční návrh] Požadujeme v důvodové zprávě vymežit vztah ust. § 100a k ust. § 128a odst. 2 písm. c) InsZ a důvodovou zprávu upravit, tak aby odpovídala návrhu. Odůvodnění: Není jasný vztah k § 128a InsZ (upravuje odmítnutí pro zjevnou bezdůvodnost). Podle důvodové zprávy a	Akceptováno. Ustanovení § 100a bylo v průběhu připomínkového řízení blíže provázáno s ustanovením § 128a.

	rubriky § 100a InsZ se zdá, že smyslem právní úpravy má být zavedení „obligatorního předběžného posouzení věřitelského nároku“. Dikce navrhované právní normy tomu však neodpovídá, když v § 100a InsZ je uvedeno, že k odmítnutí návrhu dojde jen „má-li soud se důvod domnívat“, že návrh je nepoctivý, žádný obligatorní přezkum se tedy ve skutečnosti nezavádí. Tato připomínka je doporučující.	
	K bodům 25 a 26, § 101 odst. 1 [oznámení o zahájení insolvenčního řízení] Doporučujeme upřesnit počítání lhůt, aby ustanovení bylo srozumitelné a naplňovalo sledovaný účel. Odůvodnění: V § 101 odst. 1 se slova „<i>poté, kdy mu došel insolvenční návrh</i>“ nahrazují slovy „<i>po uplynutí lhůty podle § 100a odst. 1</i>“. Dále v § 101 odst. 1 se slova „<i>insolvenční návrh dojde insolvenčnímu soudu v době</i>“ nahrazují slovy „<i>konec lhůty podle § 100a odst. 1 připadá na dobu</i>“. Uvedené ustanovení není ve vazbě na novou úpravu § 100a InsZ zcela srozumitelné. Lhůta podle § 100a InsZ by měla uplynout koncem nejbližší následujícího pracovního dne. Lze předpokládat, že v tu dobu již skončí úřední hodiny insolvenčního soudu. Doporučujeme upravit, aby bylo srozumitelné a naplňovalo sledovaný účel. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.
	K bodu 30., § 108 odst. 4 [záloha] Doporučujeme ustanovení zrušit bez náhrady pro nedůvodnost a případně upravit výjimku pro stát a osoby veřejného práva a doplnit do důvodové zprávy o analýzu souladnosti s Ústavou České republiky.	Neakceptováno.

	Odůvodnění: Návrh jako jedno z opatření před šikanózními návrhy stanoví věřiteli povinnost složit spolu s podáním insolvenčního návrhu zálohu 50 000,- Kč. Stejného cíle však jde dosáhnout i využíváním platné právní úpravy, aniž bychom nevhodným způsobem uplatňovali toto pravidlo paušálně na všechny. Nepředpokládáme, že šikanózní návrhy jsou podávány státem, resp. organizačními složkami státu, kraji, obcemi, či jinými osobami veřejného práva. Ukládat paušálně, např. správám sociálního zabezpečení, skládat zálohu 50 000,- Kč před podáním návrhu by mohlo být nadmíru zatěžující. Opatření může být neproporcionální sledovanému účelu a odrazovat od podání insolvenčních návrhů věřitele s menšími pohledávkami. Je vhodné připomenout, že podle § 128a odst. 3 InsZ může být uložena navrhovateli zjevně bezdůvodného návrhu pořádková pokuta nově ve výši 500 000,- Kč. Chybí odůvodnění, proč toto opatření a dosavadní právní úprava záloh nejsou dostačující a musí být zaveden mandatorní institut zálohy. Lze se domnívat, že navrhovatele s nepoctivým úmyslem při tom záloha sama o sobě od podání šikanózního insolvenčního návrhu neodradí. Důvodová zpráva obsahuje odůvodnění zálohy 5 000,- Kč u oddlužení, jinak bližší analýza a důvody absentují. Tato připomínka je doporučující.	
	K bodu 20, § 53 InsZ [leg.-technická připomínka] Doporučujeme větu druhou v § 53 odst. 2 upravit jako samostatný odstavec, následně upravit odkazy v § 54 odst. 3 a 4 a odstavce 3 až 5 označit nově jako odstavce 4 až 6. Odůvodnění: Návrh není zpracován v souladu s Legislativními pravidly vlády. Tato připomínka je doporučující.	Neakceptováno.

	K bodu 49., § 190 InsZ [absence přezkumného jednání při řešení úpadku oddlužením] Doporučujeme zvážit změnu, pokud jde o přezkumné jednání v případě oddlužení (přezkum bude nově provádět insolvenční správce, nebude jednání nařízeno soudem), případně lépe vysvětlit důvody a analyzovat důsledky této změny v důvodové zprávě. Odůvodnění: V § 190 odst. 1 InsZ se za první větu vkládá věta: „, <i>není-li způsobem řešení úpadku oddlužení</i>, “. Navržené ustanovení souvisí s jinými ustanoveními týkajícími se převedení role insolvenčního soudu při přezkoumání přihlášených pohledávek na insolvenčního správce při řešení úpadku dlužníka oddlužením. V důvodové zprávě není navrhované řešení dostatečně odůvodněno. Vezme-li se v úvahu, že insolvenční správce (lze předpokládat, že jiný insolvenční správce než ten, který bude ustanoveným insolvenčním správcem pro dané insolvenční řízení) je též jedním z výlučných subjektů oprávněných sepsat a za dlužníka podat návrh na povolení oddlužení (k tomu viz samostatná připomínka níže), existuje zde určitá obava o tom, aby se insolvenční řízení řešené formou oddlužení nedostalo v nežádoucím směru mimo působnost insolvenčního soudu. Současně se mohou dostat do kolize dva insolvenční správci, jeden sepisující návrh, jiný ustavený pro dané řízení. Možné rozdílné názory a konflikty mezi nimi mohou přinést spory, které bude ve výsledku řešit soud, při poklesu důvěry ve správce a právo a při snížení efektivity oddlužení. Vyvážené nastavení vztahů mezi jednotlivými aktéry (soud, správce, dlužník, věřitelé, věřitelský výbor) úpadkového řízení, včetně oddlužení, je klíčové pro jeho funkčnost. Může se zdát, že se regulací (přenesení agendy soudů na insolvenční správce)	Částečně akceptováno.
--	--	------------------------------

	řeší spíše kapacitní možnosti soudů než striktně vzato efektivita insolvenčního řízení, resp. oddlužení. Upozorňujeme, že právní úprava by se měla vyznačovat určitou stabilitou a předvídatelností, to pro úpravu oddlužení přestává platit. To je při tom primárně určeno laikům, fyzickým osobám - nepodnikatelům v úpadku. Tato připomínka je doporučující.	
	K bodům 66. a 75., § 389 odst. 2 písm. a) InsZ a § 397 odst. 2 InsZ [nesouhlas věřitele podnikatele s řešením úpadku dlužníka oddlužením] 1. Doporučujeme alespoň v důvodové zprávě vysvětlit požadavky na „odůvodnění“ nesouhlasu věřitele nebo souhlasu vyjádřeného s podmínkou. 2. Doporučujeme upřesnit dikci § 389 odst. 2 písm. a) v návaznosti na dikci § 397 odst. 2. 3. Doporučujeme vysvětlit v důvodové zprávě obsah přezkumné činnosti insolvenčního soudu k stanovisku věřitele a odůvodnění stanoviska věřitele podle § 389 odst. 2. Není jasné, v čem spočívá požadavek na „vypořádání se“ dle navrhovaného § 397 odst. 2. Odůvodnění: V § 389 odst. 2 písm. a) InsZ se za slovo „jde“ vkládají slova „; má se za to, že věřitel souhlasí, pokud nejpozději spolu s přihláškou své pohledávky výslovně nesdělí, že s řešením úpadku oddlužením nesouhlasí nebo souhlasí s podmínkou, a toto své stanovisko odůvodní“. V případě dluhů z podnikání se předpokládá souhlas věřitele s dlužníkovým oddlužením. Výjimkou je situace, kdy věřitel výslovně souhlas nedá nebo souhlasí s podmínkou, přičemž obojí musí odůvodnit. V § 397 odst. 2 InsZ se uvádí, že se insolvenční soud musí s těmito výhradami věřitele vypořádat. Není	Částečně akceptováno.

	jednotná terminologie, když § 389 odst. 2 InsZ odkazuje na „stanovisko“ věřitele, zatímco § 397 odst. 2 na „výhradu“ věřitele. Není však zejména jasné, jak by měl insolvenční soud ve věci nesouhlasu nebo souhlasu s podmínkou postupovat, resp. jak se s uvedeným vypořádat, zda má např. možnost přezkoumávat dostatečnost odůvodnění stanoviska, zda vyzývat věřitele k doplnění odůvodnění, pokud se bude zdát nedostatečné nebo nedostatečně doložené, apod. Tato připomínka je doporučující.	
	K bodu 67., § 390a InsZ [povinné využití profesionála k sepsání návrhu] 1. Doporučujeme zvážit záměr, aby návrh na oddlužení musel sepisovat profesionál podle § 390 odst. 1 písm. a) InsZ nebo akreditovaná osoba. 2. V případě ponechání návrhu, doporučujeme lépe vysvětlit v důvodové zprávě odůvodněnost nákladů a dopady, které nová právní úprava přinese (náklady na odborné zkoušky, náklady spojené s akreditací, pozn. předkladatel odhaduje vznik 15 systematizovaných míst s tím spojených, zda nedojde k odepření přístupu nemajetným občanům ke službám charitativních organizací po dobu, než si ty zajistí akreditaci apod., není zřejmé, proč musí veřejně prospěšná akreditovaná osoba vždy žádat odměnu, viz § 390a odst. 4 InsZ). Odůvodnění: Povinné využití služeb placeného profesionála může být značnou překážkou pro některé dlužníky. Právě těm by nicméně možnost oddlužení neměla být odepřena. Řada dlužníků, včetně neprávnicků, je přitom schopna dle vzoru si návrh úspěšně sepsat. Rovněž nevidíme důvod zakázat dlužníkům využít bezplatných služeb různých	Částečně akceptováno.

	charitativních/občanských poraden. Ustanovení je zřejmě reakcí na vládní koncepci zmiňovanou existenci desítek subjektů, které za úplatu poskytují „službu oddlužení“, přestože nejsou advokáti, čemuž také odpovídá úroveň jejich služeb (časté zamítání takto sepsaných návrhů významně ztěžuje situaci dlužníka i zbytečně zatěžuje soudy). Tyto subjekty však již dnes porušují zákon o advokacii a dopouštějí se tak nedovoleného podnikání a měly by tedy být postihovány jinou cestou než navrhovanou regulací v insolvenčním zákoně. Tato připomínka je doporučující.	
	K bodu 68., § 391 odst. 3 InsZ [k doručování datovou schránkou] Doporučujeme nahradit slova „§ 390a odst. 2 písm. a)“ slovy „§ 390a odst. 1 písm. a)“ nebo vysvětlit tuto úpravu v důvodové zprávě. Odůvodnění: Podle § 391 odst. 3 InsZ <i>„Návrh na povolení oddlužení lze podat pouze na formuláři do datové schránky soudu nebo v elektronické podobě, jde-li o osobu podle § 390a odst. 2 písm. a); náležitosti formuláře stanoví prováděcí právní předpis.“</i> Podle našeho názoru povinné podávání návrhu prostřednictvím datové schránky by mělo být stanoveno jako povinnost pro profesionály (advokáty, notáře, akreditované osoby, insolvenční správce), nikoli pro dlužníky - fyzické osoby. Je nutno počítat s tím, že dlužník s právnickým vzděláním - nepodnikatel nemusí mít zřízenou datovou schránku, ani zaručený elektronický podpis, přičemž by bylo problematické (i vzhledem k jeho finanční a osobní situaci) jej nutit tyto si opatřit. Není zřejmé, jak má návrh podávat osoba jiná než podle § 390a odst. 2 písm. a), resp. § 390a odst. 1 písm. a) doporučujeme vysvětlit v důvodové zprávě.	Akceptováno.

	Tato připomínka je doporučující. K bodu 76., § 398 odst. 1 InsZ [oddlužení] Doporučujeme zpřesnění textu dle níže uvedeného návrhu: „Na návrh insolvenčního správce lze provést oddlužení plněním splátkového kalendáře a vedle toho zpeněžením majetkové podstaty nebo její části, pokud s takovým návrhem vyjádří dlužník souhlas; souhlas dlužníka musí být doložený prohlášením.“. Odůvodnění: V § 398 InsZ se na konci odstavce 1 doplňuje věta: „<i>Na základě výslovného prohlášení dlužníka lze k návrhu insolvenčního správce provést oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty nebo její části.</i>“. Doporučujeme návrh precizovat. Za slova „<i>kalendáře a</i>“ navrhujeme vložit slova „<i>vedle toho</i>“. Záměrem předkladatele novely bylo podle důvodové zprávy spojit možnost oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty nebo její části. Fakticky se však jedná o dva nezávislé procesy (plnění ve splátkách a prodej majetku), což by mělo znění novely lépe vyjádřit. Dále je nutné lépe navázat obě podmínky pro takové řešení: a) návrh insolvenčního správce, b) souhlas dlužníka. Dle důvodové zprávy je podmínkou návrh insolvenčního správce, se kterým dlužník souhlasí. Podle původního textu není jasné, zda je nutné nejdříve prohlášení dlužníka, na základě kterého insolvenční správce něco navrhne (srov. slova „<i>na základě prohlášení dlužníka</i>“), a zda souhlas dlužníka má být předběžný či následný (jen, když je návrh správce). Důvodová zpráva by měla dále objasnit, zda souhlas může být udělený např. připojením stručného souhlasného prohlášení přímo na návrh insolvenčního správce nebo musí být na samostatné listině.	Neakceptováno.
--	--	------------------------------

	Tato připomínka je doporučující.	
	K bodu 77., § 398 odst. 4 InsZ [oddlužení] Doporučujeme ve větě první nahradit slovo „jinou“ slovem „nižší“. Odůvodnění: V § 398 odst. 4 InsZ se upravuje, že insolvenční soud může stanovit „jinou“ výši měsíčních splátek. Tím rozumíme „nižší“ hodnotu splátek, než by byla stanovena podle odstavce 3. Výhodou pro věřitele v takovém případě je, že dosáhnou vyššího poměrného uspokojení (podmínkou je úhrada 50 % pohledávek). Nicméně ustanovení odkazuje na dohodu o „jiné“ výši splátek, což může být matoucí. Tato připomínka je doporučující.	Neakceptováno.
	K bodu 104., § 418a [dohled vs dozor] Doporučujeme nahradit slovo „dohled“ slovem „dozor“. Odůvodnění: V českém právu se ustálila terminologie „dozor“, „dohled“, „kontrola“. Obsahově je náplň dohledu a dozoru shodná, nicméně „dozor“ se používá, vykonává-li jej stát, resp. organizační složky státu, „dohled“, pokud jej vykonává osoba odlišná od státu, např. Česká národní banka. Obdobně je nutné upravit „dohled“ nad insolvenčními správci upravený v zákoně o insolvenčních správcích. Tato připomínka je doporučující.	Neakceptováno.
	K bodu 104., § 418f [povinnost odborné péče] 1. Rozumíme důvodům uváděným předkladatelem pro zavedení regulace poskytování služeb v oblasti oddlužení, nicméně za dostačující považujeme zakotvit pro akreditovanou osobu standard odborné péče, alternativně ponechat v § 418f větu první a větu za	Částečně akceptováno.

	středníkem zrušit. 2. Doporučujeme nahradit slova „které lze po něm“ slovy „které lze po ní“. Odůvodnění: Je nutné uvážit, do jaké míry doplňovat standard odborné péče o další povinnosti, např. povinnost poskytovat služby svědomitě nebo vyvíjet veškeré úsilí, aby služby byly poskytovány zájemci o oddlužení v nejvyšší kvalitě. Je potřeba nově stanovený standard porovnat s požadavky kladenými na advokáty a insolvenční správce, a dále vzít v úvahu, že akreditovaná osoba musí být podle zákona veřejně prospěšná a předpokladem akreditace je také vykonání odborné zkoušky, akreditace je navíc omezena na dobu 5 let. Upozorňujeme, že za porušení povinnosti v § 418f InsZ je stanovena pokuta do výše 200 000 Kč. Je potřeba upravit, nebude-li připomínka v bodě 1. akceptována, aby bylo jazykově správně. Tato připomínka je doporučující.	
	K bodu 104., § 418i odst. 1 písm. a) [skutková podstata správního deliktu] Doporučujeme zvážit zpřesnění navrhované skutkové podstaty. Odůvodnění: V § 418i odst. 1 písm. a) InsZ se navrhuje založit novou skutkovou podstatu správního deliktu: „(1) Akreditovaná osoba se dopustí správního deliktu tím, že a) při poskytování služeb jedná v rozporu s právními předpisy, b) poruší povinnost stanovenou v § 418f, c) neinformuje ministerstvo o skutečnostech podle § 418d.“ Skutková podstata vymezená v § 418 odst. 1 písm. a) je příliš široká, správní delikt by měl být formulován dostatečně konkrétně, např. jednat v rozporu s právními předpisy lze i v oblasti soukromého práva (např. uzavření neplatné smlouvy). Doporučujeme ke zvážení zúžení a zpřesnění skutkové podstaty podle záměrů předkladatele.	Akceptováno.

	Pokud by mělo být písmeno a) nezměněno, pak jsou dosavadní písmena b) a c) zbytečná (porušení jakékoli zákonné povinnosti je porušením právního předpisu). Tato připomínka je doporučující.	
	K bodu 104., § 418i odst. 3 písm. b) [hranice pro uložení pokuty] Doporučujeme nestanovovat dolní hranici pro uložení pokuty. Odůvodnění: Doporučujeme neupravovat minimální hranici pro uložení pokuty. Taková úprava je rozporná se zásadami správního trestání a neumožňuje dostatečně zohlednit skutkové okolnosti případu (což je patrné zejména při malém rozdílu oproti horní hranici pokuty ve výši 200 000,- Kč). Akreditovaná osoba může být veřejně prospěšná charitativní organizace, která poskytuje služby zdarma nebo za nízkou úplatu. Pokud za každé, třeba nepatrné pochybení, je nutné uložit pokutu nejméně ve výši 50 000 Kč, tak může uvedené, společně s dalšími návrhy předkladatele (požadavky na akreditovanou osobu, povinnost požadovat odměnu), vést k zániku bezplatného nebo cenově výhodného poradenství v oblasti oddlužení. Nelze vycházet z toho, že všechny akreditované osoby jsou nepoctivé. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.
	K části první – přechodná ustanovení Doporučujeme dopracovat přechodná ustanovení. Odůvodnění: Není jasné např. postavení charitativních nebo jiných veřejně prospěšných osob do doby, než si zajistí akreditaci. Podle zákona by do doby akreditace nemohly poskytovat žádné služby. Po dobu než si obstarají akreditaci, nebudou mít dlužníci v České republice žádnou možnost nechat	Akceptováno.

	si bezúplatně nebo za nízkou úplatu zpracovat návrh na oddlužení. Tato připomínka je doporučující.	
	K § 369 odst. 1 InsZ Doporučujeme ustanovení § 369 odst. 1 InsZ revidovat a uvést jej do souladu se směrnicí 2001/24/ES o reorganizaci a likvidaci úvěrových institucí ve všech těchto případech (čl. 21, 22). Odůvodnění: Ustanovení § 369 odst. 1 InsZ stanoví jako kritérium své aplikace „<i>okamžik rozhodnutí o úpadku</i>“, § 369 odst. 2 písm. a) i b) InsZ však za rozhodný považuje „<i>okamžik prohlášení konkursu</i>“. Směrnice 2001/24/ES o reorganizaci a likvidaci úvěrových institucí ve všech těchto případech (čl. 21, 22) hovoří o „<i>okamžiku, kdy bylo příslušné opatření přijato</i>“, tedy v případě českého insolvenčního řízení jde o okamžik, kdy bylo zahájeno insolvenční řízení (ve vztahu k účinkům tohoto zahájení) a kdy bylo rozhodnuto o úpadku, nebo-li prohlášen konkurz (ve vztahu k účinkům tohoto rozhodnutí). Doporučujeme při příležitosti současné novelizace tento nedostatek napravit. Připomínka nad rámec navrhované novelizace.	Neakceptováno.
	K § 369 odst. 4 InsZ Doporučujeme ustanovení § 369 odst. 4 InsZ revidovat a uvést jej do souladu s čl. 21 (3) směrnice 2001/24/ES o reorganizaci a likvidaci úvěrových institucí. Odůvodnění: Ustanovení § 369 odst. 4 InsZ stanoví, že „<i>Pro účely ustanovení odstavce 1 se za věcné právo považuje právo zapsané ve veřejném seznamu, který podle zvláštního právního předpisu osvědčuje existenci tohoto práva, a účinné vůči třetím</i>	Neakceptováno.

	<i>osobám.“ Upozorňujeme, že směrnice 2001/24/ES o reorganizaci a likvidaci úvěrových institucí v čl. 21 (3) stanoví poněkud odlišné pravidlo „Právo zapsané ve veřejném registru a účinné vůči třetím osobám, na základě kterého lze získat věcné právo ve smyslu odstavce 1, se staví na roveň věcnému právu“. České právo tento institut nezná, správná transpozice je relevantní pro případ, že se věcné právo dle § 369 odst. 1 (který je do určité míry kolizní normou) řídí zahraničním právním řádem. Doporučujeme při příležitosti současné novelizace tento nedostatek napravit.</i> Připomínka nad rámec navrhované novelizace.	
	K § 394 odst. 3 InsZ [Nemožnost podat návrh na oddlužení znovu po zpětvzetí] Doporučujeme revidovat nebo změnit stávající pravidlo v § 394 odst. 3 InsZ. Odůvodnění: Podle § 394 odst. 3 InsZ „Vzal-li dlužník návrh na povolení oddlužení zpět, nemůže jej podat znovu.“ Podle našeho názoru jde o poměrně přísnou a nedůvodnou úpravu. Není jasné, proč by nemohl dlužník podat návrh po určité době znovu, např. za změněných okolností (vyšší příjmy ze zaměstnání a nově tak splňuje podmínky pro oddlužení, nižší dluhy apod.). Současně se obáváme se, že hrozí zneužívání tohoto ustanovení nepoctivým věřitelem, který např. dlužníkovi přislíbí ústupek a poté, co dlužník návrh stáhne, se stane zdrojem jeho dlouhodobých příjmů a dlužníka vytlačí do šedé ekonomiky. Těmto situacím přitom novela, dle vládní koncepce, má usilovat bránit. Připomínka nad rámec navrhované novelizace.	Neakceptováno.
Ministerstvo práce a	<u>K bodu 32 (§ 108 odst. 7)</u> Navrhovaná úprava má dopad na aplikaci zákona č. 118/2000	Akceptováno.

sociálních věcí	Sb., o ochraně zaměstnanců při platební neschopnosti zaměstnavatele a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, v případech, kdy podá insolvenční návrh osoba jiná než je zaměstnanec dlužníka. Ačkoliv chápeme, že navrhované znění odstavce 7 je jednou z hlavních úprav směřující proti šikanózním a účelovým insolvenčním návrhům, není řešena situace, kdy by v době do zaplacení zálohy podle § 108 odst. 4 byl podán „zaměstnanecký“ insolvenční návrh. Podle § 107 odst. 1 se totiž další insolvenční návrh podaný na majetek téhož dlužníka dříve, než insolvenční soud vydá rozhodnutí o úpadku, považuje za přistoupení k řízení. Není tedy explicitně stanoveno, zda v případě, kdy nastane shora uvedená situace, bude postupováno podle § 101 insolvenčního zákona či nikoliv. Považujeme proto za zásadní, aby návrh novely insolvenčního zákona obsahoval ustanovení, podle něhož by podání insolvenčního návrhu dlužníkovou zaměstnanec (ačkoli by svou povahou mohlo být považováno za přistoupení k dosud nezveřejněnému insolvenčnímu návrhu) vedlo k postupu podle § 101 tohoto zákona. Postup podle zákona č. 118/2000 Sb. je totiž vázán na podání návrhu a jeho následné zveřejnění. <u>Odůvodnění:</u> <i>Podle zákona č. 118/2000 Sb. může zaměstnanec dlužníka uplatnit u Úřadu práce ČR nevyplacené mzdové nároky poté, kdy se zaměstnavatel ocitl v platební neschopnosti, tzn. že neuspokojil splatné mzdové nároky zaměstnanců a to dnem následujícím po dni, kdy na něho bylo vyhlášeno moratorium před zahájením insolvenčního řízení, nebo po dni, kdy byl na něho podán insolvenční návrh u příslušného soudu v ČR. Pokud by podle § 102 odst. 1 písm. c) insolvenční soud nesdělil příslušnému pracovišti Úřadu práce ČR informaci o podaném insolvenčním návrhu (což je realizováno vyhláškou podle § 101), nemohli by zaměstnanci dlužníka uplatnit u Úřadu práce ČR své</i>	V průběhu připomínkového řízení byla částečně proměněna zákonná úprava zálohy na náklady insolvenčního řízení, když ustanovení § 108 odst. 7 v původním návrhu bylo bez náhrady vypuštěno.
-----------------	---	---

	<i>dlužné mzdové nároky podle zmíněného zákona. Po datu podání insolvenčního návrhu také běží lhůta pro podání žádosti o uspokojení mzdových nároků. Nový odstavec 7 v navrhovaném znění by znemožnil řádnou aplikaci zákona č. 118/2000 Sb. a zhoršil by již tak svízelnou situaci zaměstnanců dlužníka. Nadto v praxi nastávají situace, kdy příslušné insolvenční soudy informaci podle ustanovení § 102 odst. 1 písm. c) Úřadu práce ČR vůbec nesdělují a tento správní úřad je odkázán na informace zveřejněné v insolvenčním rejstříku podle ustanovení § 101.</i> Tato připomínka je zásadní.	
	<u>K bodu 25 (§ 100a odst. 1)</u> V kontextu tohoto a předchozího ustanovení je formulace nastavení lhůty pro oznámení zahájení insolvenčního řízení poněkud zavádějící, neboť podle § 100a odst. 1 rozhodne insolvenční soud o odmítnutí návrhu neprodleně, nejpozději však do konce nejbližší následujícího pracovního dne po podání insolvenčního návrhu. Podstatné by však mělo být stanovení lhůty, do níž je třeba buď rozhodnout o odmítnutí návrhu, nebo zahájení insolvenčního řízení oznámit. Doporučujeme proto zpřesnění a přeformulování také ustanovení § 102 odst. 1. Dále není řešena situace, kdy soud sice rozhodl o odmítnutí návrhu, ale na základě odvolání (které se připouští pro insolvenčního navrhovatele) by toto odmítnutí bylo zrušeno, a insolvenční řízení by tedy bylo zahájeno a také mělo být oznámeno. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.
	<u>K bodu 30 (§ 108 odst. 4)</u> Za slovo „zaměstnanec“ doporučujeme vložit slova „, jakož i bývalý zaměstnanec“. <u>Odůvodnění:</u> <i>Navrhovaný odst. 4 § 108 nezohledňuje bývalé zaměstnance</i>	Akceptováno.

	<i>dlužníka, kterým zaměstnavatel - dlužník také po určitou dobu nevyplácel mzdy jako dosavadním zaměstnancům, a ukládá jim povinnost, na rozdíl od dosavadních zaměstnanců, zaplatit zálohu na náklady insolvenčního řízení ve výši 50 000 Kč. Bývalí zaměstnanci jsou tak postiženi za to, že v mnoha případech pracovní poměr u zaměstnavatele v platební neschopnosti sami ukončili a hledají si nové uplatnění na trhu práce. Jsme toho názoru, že tato nedůvodná nerovnost mezi zaměstnanci a bývalými zaměstnanci, kterým zaměstnavatel - dlužník také nevyplatil mzdy a nebudou mít proto v mnoha případech finanční prostředky na zaplacení zálohy, by měla být ze zákona námi navrženým způsobem odstraněna.</i> Obdobně doporučujeme upravit také ustanovení § 108 odst. 1. Tato připomínka je doporučující.	
	<u>K bodu 34 (§ 128a odst. 4)</u> Doporučujeme, aby navrhovatel mohl podat nový insolvenční návrh již poté, co rozhodnutí o odmítnutí insolvenčního návrhu nabude právní moci. <u>Odůvodnění:</u> <i>Návrhem novely zákona je navrhovateli znemožněno, aby novým návrhem mohl uplatnit nárok z nevyplacené mzdy u úřadu práce podle zákona č. 118/2000 Sb., neboť podáním insolvenčního návrhu 6 měsíců od právní moci rozhodnutí, vznikne ve smyslu § 3 písm. a) zákona č. 118/2000 Sb. nové (jiné) rozhodné období, než ve kterém navrhovateli vznikly u zaměstnavatele mzdové nároky a nebude je tedy již moci u úřadu práce podle zákona č. 118/2000 Sb. uplatnit na základě jím podaného insolvenčního návrhu.</i> Tato připomínka je doporučující.	Neakceptováno.
	<u>K bodu 54 (§ 200 odst. 2)</u> Věta první je jazykově matoucí, neboť z dodatku týkajícího se případů oddlužení nemusí z čistě jazykového hlediska	Neakceptováno.

	jednoznačně vyplývat, co je smyslem tohoto ustanovení (tedy že jde jen o jinou lhůtu u podmínky pro doručení podání, nikoli o další podmínku). Vhodnější by byla např. formulace „<i>nejpozději 3 pracovní dny ... nebo do 10 dnů po uplynutí lhůty k přihlašování pohledávek, pokud je způsobem řešení úpadku oddlužení</i>“. Tato připomínka je doporučující.	
	<u>K bodu 62 (§ 289)</u> Na konci odstavce 3 se doplňuje věta „<i>To neplatí, nebyl-li nabyvatel v dobré víře.</i>“ Pojem „nabyvatel“ uvedený v příslušném ustanovení se neshoduje s pojmem použitým v důvodové zprávě na str. 80 (k bodu 62), kde je hovořeno o „navrhovateli“ nikoliv o „nabyvateli.“ Doporučujeme tento nesoulad použitých pojmů odstranit. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.
	<u>K bodu 82 (§ 403 odst. 1)</u> Věta za středníkem působí nesrozumitelně z důvodu absence slovesa, ze kterého by bylo možné dovodit, čeho se tato věta týká. Bylo by proto vhodné před slova „<i>nejpozději před rozhodnutím</i>“ doplnit např. slova „<i>tak učini</i>“. Tato připomínka je doporučující.	Částečně akceptováno.
	<u>K bodu 82 (§ 403 odst. 2)</u> Věta za středníkem je nesrozumitelná, a to jednak z důvodu absence slovesa (v tomto případě se jeví vhodnější nahradit středník spíše spojovací spojkou) a také z důvodu absence interpunkce před slovy „<i>do 7 dnů</i>“, bez níž nelze dovodit, že se tato lhůta váže k podání námitek a působí tak, že jde o pokračování podmínky (tzn., že schůze nebyla svolána do 7 dnů). Doporučujeme proto upravit znění věty např. takto: „<i>Tyto námitky mohou uplatnit nejpozději do skončení schůze věřitelů, která rozhodovala o způsobu oddlužení, a v případě, že schůze věřitelů svolána nebude, do 7 dnů od zveřejnění zprávy</i>“.	Částečně akceptováno.

	<i>pro oddlužení v insolvenčním rejstříku.“</i> Tato připomínka je doporučující.	
	<u>K bodu 104 (§ 418i odst. 3)</u> Řazení písmen vycházející z výše sankce a nikoli z pořadí deliktů, jak jsou uvedeny v odstavci 1 a 2, není běžné a působí poněkud nepřehledně. Doporučujeme proto řazení deliktů a jim odpovídajících sankcí sladit. Tato připomínka je doporučující.	Neakceptováno.
	<u>Část druhá – Změna zákona o insolvenčních správcích</u> <u>K bodu 15 (§ 36b odst. 3)</u> Viz věcně shodnou připomínku jako k návrhu § 418i Insolvenčního zákona. Tato připomínka je doporučující.	Neakceptováno.
	<u>K důvodové zprávě – obecná část</u> 1. V kapitole pod písmenem B se pouze konstatuje, že <i>Navrhovaná právní úprava je v souladu s ústavním pořádkem České republiky.</i> Doporučujeme doplnit zhodnocení tohoto souladu způsobem stanoveným v čl. 9 odst. 2 písm. d) v návaznosti na čl. 4 odst. 3 Legislativních pravidel vlády, tedy konkrétním výčtem příslušných ustanovení právních předpisů, které jsou součástí ústavního pořádku a které se na upravovanou problematiku vztahují, vymezit jejich obsah a účel a vysvětlit, jakým způsobem je jejich obsah a účel v navrhované právní úpravě promítnut. 2. V kapitole pod písmenem C se uvádí, že <i>Návrh zákona je zcela v souladu s požadavky vyhlášených mezinárodních smluv, jimiž je Česká republika vázána.</i> K tomu je třeba uvést, že v čl. 9 odst. 2 písm. f) ve spojitosti s čl. 4 odst. 4 Legislativních pravidel vlády se stanoví,	Neakceptováno.

	že v rámci hodnocení souladu návrhu zákona s těmito mezinárodními smlouvami je třeba (kromě uvedení obsahu a účelu mezinárodních smluv) rovněž prokázat, jakým způsobem se navrhovaná právní úprava dotýká plnění závazků plynoucích z těchto smluv a vysvětlit, zda je s těmito závazky slučitelné. Pokud se na oblast navrhované úpravy žádná taková smlouva nevztahuje, je třeba i tuto skutečnost v důvodové zprávě výslovně vyjádřit. Navrhujeme v tomto smyslu důvodovou zprávu doplnit. Tato připomínka je doporučující.	
	Navrhujeme, aby pohledávky, vzniklé z titulu přeplatků na dávkách důchodového a nemocenského pojištění, byly zahrnuty mezi pohledávky za majetkovou podstatou podle ustanovení § 168 insolvenčního zákona, nebo alespoň mezi pohledávky postavené jim na roveň podle ustanovení § 169 insolvenčního zákona. <u>Odůvodnění:</u> <i>Vzhledem k tomu, že přeplatky na dávkách důchodového a nemocenského pojištění jsou svojí podstatou podobné ostatním pohledávkám státu (i v tomto případě se jedná o veřejné finance), které jsou v insolvenčním zákoně výslovně uvedeny jako pohledávky za majetkovou podstatou, navrhuje se, aby i tyto pohledávky mohly sdílet stejný režim. Není totiž věcného důvodu, aby se s obdobnými pohledávkami státu zacházelo rozdílně.</i> Připomínka nad rámec návrhu.	Neakceptováno.

Svaz průmyslu a dopravy České republiky Mgr. Renáta Zbranková rzbrankova@spcr.cz	K čl. I – změna zákona č. 182/2006 Sb., insolvenční zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „IZ“) K bodu 2. návrhu (doplnění § 7b IZ o odstavec 5): SP ČR vítá navrhované doplnění § 7b odst. 1 IZ a chápe i snahu o urychlení postupu řízení za účelem bránění záměrné manipulaci s místní příslušností soudu. Řešení navrhované v odst. 5 však SP ČR odmítá, neboť podle jeho názoru může vést naopak k umožnění provedení kroků se zásadními nevratnými důsledky nepřislušným soudem (a tím ve skutečnosti napomoci k naplnění zamýšleného účelu manipulace v jiných případech než předkladatel zřejmě má na mysli) a může být i v rozporu s právem na zákonného soudce. Tato připomínka je zásadní.	ROZPOR Smysl návrhu tkví v možnosti učinit neodkladná rozhodnutí soudem, jehož místní příslušnost je stanovena speciálním pravidlem, aby se tak předešlo zdlouhavému řízení řešící otázku místní příslušnosti soudu. To vše v zájmu ekonomie procesu a ochrany účastníků insolvenčního řízení před tzv. šikanózními insolvenčními návrhy.
	K bodům 4. (doplnění § 19 IZ o odstavec 2) a 43. (doplnění § 177 o odstavec 2): SP ČR považuje doplnění požadavku na prokázání skutečného majitele postoupené pohledávky za věcně vhodné. S ohledem na zásadní důsledky případného neprokázání požadovaných skutečností ze strany věřitele je však podle názoru SP ČR potřeba, aby podrobnosti rozsahu a způsobu jejich prokazování věřitelem upravoval přímo insolvenční zákon. Současně kromě zjišťování skutečného majitele SP ČR navrhuje, aby věřitel rozkryl propojení/poměr k dalším zúčastněným osobám.	ROZPOR Připomínka byla částečně akceptována, když insolvenční zákon stanoví podrobnější podmínky způsobu prokazování skutečného majitele. Navrhovanou povinnost věřitele rozkrývat propojení a poměry k dalším zúčastněným osobám považujeme za neadekvátní, s návrhem nesouvisející, neboť ustanovení § 177 odst. 2 je toliko institutem spadajícím do komplexu ochrany před tzv. šikanózními návrhy.

	Tato připomínka je zásadní. K bodu 9. (doplnění § 34 o odst. 3 IZ): SP ČR s navrhovaným postupem nesouhlasí a opatření nerozumí. Návrh se zjevně snaží bránit účelovým změnám insolvenčních správců, k odvolání správce však mohou být oprávněné důvody. V takovém případě se jeví „potrestání“ věřitele tím, že vůči němu bude vystupovat v řízení nadále důvodně odvolaný insolvenční správce, jako zcela protismyslné. Jde také o zbytečné navyšování nákladů řízení (odměna odděleného správce). Návrh dále neřeší situace, které v praxi nastávají, jmenovitě že se správce dozví o záměru některých věřitelů jej na schůzi věřitelů odvolat a záměrně těsně před svolaným přezkumným jednáním pohledávky těchto věřitelů popře (důsledkem je ztráta jejich hlasovacích práv, tj. nemožnost na následné schůzi věřitelů hlasovat o odvolání správce). V tomto směru SP ČR není přesvědčen, že navrhované doplnění § 189 odst. 1 IZ toto dostatečně řeší. Tato připomínka je zásadní.	ROZPOR Správa majetku dlužníka bude i po odvolání přirozeně v rukou nově zvoleného insolvenčního správce; dané pravidlo však znemožňuje, aby si touto cestou věřitel zvolil svého „žalobce“, tj. toho kdo má nezávisle posoudit věřitelovu pohledávku. Obavu z absence nezávislosti odvolaného insolvenčního správce nesdílíme, když toto řízení je v rukou insolvenčního soudu. Přezkum se vztahuje již k dříve popřeným pohledávkám, když cílem je zabránit účelovému odvolání insolvenčního správce věřitelem, jehož pohledávka byla správcem popřena. Nejedná se o sankci, ale o pravidlo vylučující střet zájmů nově zvoleného insolvenčního správce a věřitele, který si jej zvolil.
	K bodu 19. (doplnění § 52 odst. 2 IZ) a k § 189 IZ: SP ČR navrhovanou úpravu vnímá jako pozitivní krok ve snaze bránit překvapením při schůzi věřitelů. Nově navrhované lhůty však neřeší obdobně překvapivé situace, jejichž původcem je insolvenční správce – viz popis v připomínce k bodu 9. výše. SP ČR navrhuje obdobně stanovit konkrétní lhůtu i pro povinnost správce předložit soudu seznam přihlášených pohledávek, a to včetně	ROZPOR Dosavadní úprava je v tomto směru dostatečná. Posloupnost úkonů a postupu je dostatečně upravena v § 189 (ve vztahu k § 137 a 52).

	<u>vyznačení všech pohledávek, které popírá (nejlépe úpravou v § 189 odst. 1 a 2 IZ).</u> Tato připomínka je zásadní.	
	K bodům 20., 21. a 46. (změna § 53 IZ a navazující změna §58 odst. 3 IZ a §189 odst. 1 IZ): SP ČR s navrhovanou úpravou nesouhlasí, neboť se obává, že důsledky ustanovení mohou být za určitých okolností právě opačné, než předkladatel zamýšlí a umožní ještě více manipulací. V případech, se kterými se na viceprezidenta SP ČR Ing. Juříčka obrací postižení podnikatelé, mnohdy právě vyloučení hlasovacích práv osob spřízněných s dlužníkem, který je součástí koncernu, neumožní zachránit dlužníka, který je do úpadku „doveden“ insolvenční mafií v důsledku uplatňování fiktivních pohledávek. SP ČR naopak požaduje větší podporu situaci, aby koncern mohl soudu předložit reorganizační plán na záchranu takového „úpadce“, jmenovitě moratorium v trvání 1 měsíce, jakož i úpravu formulace ustanovení tak, aby více zamezilo možnému zneužití (formulace výjimek). Tato připomínka je zásadní.	ROZPOR Navrhovaná úprava vychází z premisy, že z hlasování mají být vyloučeni ti věřitelé, jejichž zájmy se kryjí se zájmy dlužníka. Navrhované ustanovení je formulováno velice úzce, když v případě právnických osob dopadá toliko na koncern, tj. nejužší formu podnikatelského seskupení. Ustanovení § 53 odst. 3 a 4 navíc ponechává soudu diskreci při splnění kvalifikovaných předpokladů zde uvedených. Ustanovení se uplatní i v případě, na nějž je upozorňováno: reorganizační plán, jež je vypracován dlužníkem a osobou s ním tvoří koncern. Právě tyto osoby předstupují před věřitele s návrhem sanačního způsobu řešení úpadku, v opačném případě by osoba, jež vypracuje reorganizační plán, schvalovala tento sama sobě.
	K bodu 24. (doplnění §100a IZ - předběžné posouzení věřitelského návrhu): SP ČR s nově navrhovaným institutem předběžného posouzení věřitelského návrhu nesouhlasí. Hlavním důvodem je, že za 24 hodin nebude soud schopen reálně posoudit, zda jde o šikanózní návrh. Naopak vedlejším	ROZPOR Ustanovení § 100a je základním legislativním instrumentem ochrany dlužníka před tzv. šikanózními návrhy. V průběhu připomínkového řízení byla koncepce zákonné úpravy částečně proměna, ale základní účel pravidla zůstal nezměněn. Dle nového znění návrhu bude

	důsledkem může být situace, že se skuteční věřitelé a obchodní partneři údajného úpadce nechají negativně ovlivnit zprávou o zahájení insolvenčního řízení ještě více než za stávající úpravy, pokud soud na základě předběžného posouzení věřitelský návrh neodmítne. SP ČR považuje za vhodnější řešení zvýšit povinně skládanou zálohu na náklady řízení (viz připomínka k novelizačnímu bodu 30). SP ČR dále navrhuje, aby byl namísto toho využit stávající institut odmítnutí věřitelského návrhu pro bezdůvodnost podle §128a IZ, s tím, že soud doručený insolvenční návrh nezveřejní do doby, než provede posouzení podle §128a IZ (max. 7 pracovních dnů). Tato připomínka je zásadní.	soud oprávněn při splnění kvalifikovaných okolností rozhodnout v jednodenní lhůtě o nezveřejnění insolvenčního návrhu v insolvenčním rejstříku, a to až po 7 dní od podání insolvenčního návrhu. V této lhůtě může insolvenční soud návrh odmítnout pro zjevnou bezdůvodnost dle ustanovení § 128a. Insolvenční návrh se zveřejní po uplynutí jednodenní lhůty k předběžnému posouzení, nejdéle však do 7 dní od podání insolvenčního návrhu (bude-li tato možnost soudem využita). Účinky zahájení insolvenčního řízení podáním insolvenčního návrhu (dle § 109 i 111 IZ) však zůstávají zachovány.
	K bodům 30. (doplnění § 108 odst. 4 IZ) a 32. (doplnění § 108 odst. 7 IZ): SP ČR vítá navrhované doplnění povinnosti věřitele složit při podání insolvenčního návrhu proti právnické osobě zálohu 50.000 Kč, společně s tím, že insolvenční návrh se podle nově navrhovaného §108 odst. 7 IZ nezveřejní, dokud věřitel zálohu skutečně nesloží. SP ČR navrhuje ustanovení ještě zpřísnit a zálohu nastavit ve výši 100.000 Kč, je-li dlužník podnikatelem (jedno zda právnickou či fyzickou osobou). Tato připomínka je zásadní.	Akceptováno.

	K bodu 76. (doplnění § 398 odst. 1 IZ): SP ČR dává ke zvážení opačné nastavení postupu, tj. že oddlužení kombinací plnění splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty nebo její části lze provést <u>na základě návrhu dlužníka, odsouhlaseného insolvenčním správcem</u>. SP ČR se obává, aby insolvenční správce nezneužil svého postavení vůči dlužníkovi. Nad rámec předloženého návrhu SP ČR navrhuje doplnit oddlužení plněním splátkového kalendáře o alternativu z návrhů skupiny Ing. Juříčka, že se doba splácení prodlouží až na 10 let, s tím, že dlužník za tuto dobu splatí alespoň 70 % jistiny pohledávek nezajištěných věřitelů (ledaže konkrétní věřitel písemně souhlasí s nižším uspokojením své pohledávky) a 10 % souvisejících nákladů řízení. Výše pohledávky by tak měla být očištěna o příslušenství, smluvní pokuty apod. Tyto připomínky jsou zásadní.	ROZPOR Řešit dlužníkův úpadek oddlužením je nově možné kombinací plněním splátkového kalendáře a zpeněžením majetkové podstaty, resp. její části. Podmínkami jsou návrh insolvenčního správce a výslovné prohlášení dlužníka. Inicie ponechaná v rukou insolvenčního správce odpovídá charakteru jeho činnosti a jeho postavení. Případné porušení povinností insolvenčního správce lze postihnout sankcí ex post. Druhá připomínka jde nad rámec návrhu změny zákona a cílů, jež jsou jím sledovány. Lze o ní však uvažovat v rámci komplexnější novely úpravy oddlužení.
	K čl. I - definice úpadku (§3 IZ) SP ČR považuje za zcela zásadní prostředek ochrany proti insolvenčním mafiím a šikanózním insolvenčním návrhům úpravu definice úpadku v § 3 IZ. Je potřeba precizovat dané ustanovení tak, aby nebylo možné prohlásit úpadek dlužníka v případě, že jsou podmínky splněny pouze formálně, ale ve skutečnosti jde o zcela životaschopnou společnost např. jen přechodně neplnící své závazky	ROZPOR Neakceptováno, připomínka je nad rámec návrhu. MSp nepopírá možnou budoucí úpravu definice úpadku v § 3 IZ. Zároveň je však třeba upozornit, že navrhovaná novela je novelou především technickou. Měnit v rámci předmětné novely definici úpadku nepovažujeme za vhodné.

	v důsledku druhotné platební neschopnosti. Možnou alternativou je stanovení jasné metodiky pro zjišťování úpadku. Tato připomínka je zásadní. Připomínka nad rámec návrhu.	Komplexní řešení problematiky definice úpadku, včetně řádné odborné diskuze nad tímto, by měla být případně předmětem další novelizace.
	V části první čl. I se za bod č. 61 vkládá nový bod č. 61a.: „61a. V § 253 se odstavec 2 nahrazuje textem, který zní: „(2) Jestliže se insolvenční správce do 30 dnů od prohlášení konkursu nevyjádří tak, že smlouvu nesplní, platí, že plnění smlouvy zůstává zachováno. Do té doby nemůže druhá strana od smlouvy odstoupit, není-li v ní ujednáno jinak.““ <u>Odůvodnění:</u> Navrhujeme nastavit princip stávajícího ustanovení § 253 odst. 2 opačně, tj. aby smluvní vztah pokračoval, ledaže správce s pokračováním vyjádří nesouhlas. Připomínka vychází z negativních praktických zkušeností s dosavadní úpravou především ve vztahu k dlouhodobým smlouvám na dodávky energií: insolvenční správci často opomenou dodavatele energií informovat o pokračování smluvního vztahu a pak následně vyžadují jeho pokračování, přestože již podle daného ustanovení plnění odmítli. Dodavatel se tak dostává do problematické pozice, protože mu v daném odběrném místě vzniká neoprávněný odběr, jehož vymáhání	ROZPOR Neakceptováno, připomínka je nad rámec návrhu. Připomínka jde nad rámec návrhu změny zákona a cílů, jež jsou jím sledovány. Lze o ní diskutovat v rámci komplexnější novely úpravy insolvenčního řízení.

	pak složitě řeší přes insolvenční řízení, a to pouze z důvodu opomenutí insolvenčního správce oznámit, že má na dalším plnění zájem. Návrh by tak měl zavést větší právní jistotu pro obě strany smluvního vztahu a odstranit stávající rizika, k nimž často v praxi dochází. Tato připomínka je zásadní. Připomínka nad rámec návrhu.	
	V části první čl. I se za bod č. 90 vkládá nový bod č. 90a.: „90a. V § 406 se na konci textu odstavce 3 doplňuje věta: „Plátce mzdy dlužníka má nárok na náhradu veškerých účelných nákladů, které mu vzniknou při provádění srážek ze mzdy podle rozhodnutí o schválení oddlužení. Tato pohledávka je pohledávkou za majetkovou podstatou.“ <u>Alternativně</u> SP ČR navrhuje doplnit vymezení pohledávky zaměstnavatele jako pohledávky za podstatou do výčtu v § 168 IZ. <u>Odůvodnění:</u> SP ČR opakovaně poukazuje na skutečnost, že s ohledem na obrovský nárůst počtu exekučních a insolvenčních řízení vedených vůči zaměstnancům představuje provádění srážek ze mzdy v rámci těchto řízení pro zaměstnavatele čím dál větší finanční a administrativní zátěž. Průměrný počet zaměstnanců, u nichž zaměstnavatelé provádějí exekuční	ROZPOR Neakceptováno, připomínka je nad rámec návrhu. Připomínka jde nad rámec návrhu změny zákona a cílů, jež jsou jím sledovány. Lze o ní diskutovat v rámci komplexnější novely úpravy insolvenčního řízení.

	nebo insolvenční srážky ze mzdy, se podle průzkumu provedeného SP ČR mezi jeho členy pohybuje aktuálně kolem 10% z celkového počtu kmenových zaměstnanců, přičemž podle výsledků tohoto průzkumu příkladmo u zaměstnavatele s cca 1000 zaměstnanci zabere vyřizování korespondence a správy exekucí a insolvencí zaměstnanců každodenně 25 % času každé mzdové účetní nebo u zaměstnavatele s cca 2000 zaměstnanci cca 180 hodin měsíčně. Zaměstnavatelé nemají zájem na dalším prohlubování krizové finanční situace dlužníka, avšak rozsah této agendy, která žádným způsobem nesouvisí s jejich podnikatelskou činností, je už neúnosný. Tato připomínka je zásadní. Připomínka nad rámec návrhu.	
	Obecně k návrhu: SP ČR vítá snahu Ministerstva spravedlnosti („MSP“) řešit problémy insolvenčního řízení i uznání stávající situace jako vážné. SP ČR chápe předložený návrh novelizace jako dílčí a předcházející ucelenějšímu legislativnímu řešení, které musí přijít v blízké budoucnosti. V této souvislosti SP ČR připomíná seznam návrhů skupiny viceprezidenta SP ČR Ing. Pavla Juříčka a nabízí účast svých odborníků při přípravě novely. Pokud jde o obsah navrhovaných dílčích změn, SP ČR mj. podporuje snahy bránit neoprávněným věřitelským insolvenčním návrhům (např. stanovením povinnosti lépe	Akceptováno.

	doložit existenci pohledávky, transparentně prokázat majitele pohledávky a složit zálohu, přičemž do doby jejího zaplacení se návrh nezveřejní) nebo navrhovanou elektronizaci dokumentů v rámci insolvenčního řízení, zejména ve vazbě na dohledovou a analytickou činnost MSp. SP ČR však postrádá i v této dílčí novele např. požadované zdůraznění nelikvidačních způsobů řešení úpadku podnikatele tj. zejména reorganizace nebo úpravu definice úpadku. SP ČR dále oceňuje nelegislativní snahy Ministerstva spravedlnosti v této oblasti, byť výsledky dosud nejsou příliš zjevné. Tato připomínka je doporučující.	
	K bodům 5. – 7. (změny § 25 IZ): SP ČR s navrženými změnami rotačního principu souhlasí, neboť se v praxi uplatňuje jinak než bylo účelem novelizace, která rotační princip zavedla. Nad rámec návrhu ale SP ČR navrhuje vypuštění stávajícího § 25 odst. 5 IZ, které se podle informací SP ČR v praxi zneužívá k obcházení rotačního principu ustanovování insolvenčních správců a předkladatel nemá prostředky, jak takové zneužívání kontrolovat. Tato připomínka je doporučující.	Neakceptováno.
	K bodům 25. -27. (návaznosti § 100a IZ): Návazně na vypuštění § 100a IZ SP ČR doporučuje vypustit	Neakceptováno.

	i tyto úpravy, které navíc nejsou příliš „dotažené“ – např. lhůta pro zveřejnění věřitelského insolvenčního návrhu, který nebude odmítnut v rámci posouzení podle §100a je nastavena tak, že uplyne ve 2 hodiny v noci (lhůta podle §100a končí o půlnoci pracovního dne následujícího po podání návrhu) nebo není jasně uvedeno, že v případě odmítnutí návrhu po uplynutí lhůty podle §100a již soud insolvenční návrh nezveřejňuje. Tato připomínka je doporučující.	
	K bodu 57. (doplnění § 201 odst. 3 IZ): SP ČR se domnívá, že např. právě nedodržení povinnosti zaslat neprodleně upravený seznam je porušením, která by mělo Ministerstvo spravedlnosti sledovat v rámci avizovaného dohledu nad řádným výkonem činnosti insolvenčních správců (nejedná se o věcné zasahování do příslušného insolvenčního případu). Je potřeba zajistit, aby bylo takové porušení možné sankcionovat. Tato připomínka je doporučující.	Neakceptováno.
	K bodu 62 (doplnění v § 289 odst. 3): SP ČR upozorňuje na rozpor mezi zněním návrhu (nebyl-li <u>nabyvatel</u> v dobré víře) a důvodovou zprávou (nebyl-li <u>navrhovatel</u> v dobré víře), přičemž významový rozdíl mezi oběma dokumenty je zásadní. SP ČR chápe navrhované doplnění jako institut umožňující napadat netransparentní a zmanipulované dražby i po uplynutí lhůty 3 měsíců; je tedy	Neakceptováno.

	potřeba upravit důvodovou zprávu v tomto smyslu. Tato připomínka je doporučující.	
	K bodu 67. (nový § 390a): SP ČR se obává, aby navrhované omezení poskytování právních služeb v oblasti insolvenčí v praxi nepředstavovalo efektivní bariéru pro podání návrhu na oddlužení pro některé dlužníky. Jestliže má být návrh za dlužníka i podán vymezenou osobou, znamená to, že osoba, která návrh sepsala, bude zástupcem dlužníka v řízení o tomto návrhu? Tato připomínka je doporučující.	Neakceptováno. K otázce: Nikoli. Vymezená osoba má pouze podávat návrh.
	K bodům 75. (doplnění § 397 odst. 2), 78. (nový § 398a IZ) 82. (nové znění § 403 IZ) a 94. (doplnění § 410 odst. 2-4 IZ): SP ČR dává ke zvážení, zda by odkaz na „rozhodnutí podle § 404“ (a §405) v předmětných ustanoveních neměl spíše být odkazem na § 406 popř. § 406 odst. 1 IZ (a § 405). Ustanovení § 404 IZ v podstatě pouze upravuje lhůtu, v níž má insolvenční soud vydat rozhodnutí ohledně schválení oddlužení (kladné či záporné), až § 406 odst. 1 IZ však výslovně upravuje rozhodnutí, kterým soud oddlužení schválí. Tato připomínka je doporučující.	Neakceptováno.

	K bodu 104 (nové hlavy VI a VII): SP ČR vítá snahu MSp regulovat stávající zjevně velmi neuspokojivou situaci a chránit dlužníky před nekalými praktikami. Obává se však, zda uvažovaná právní úprava, kdy se vytváří regulační orgán a formalizuje se podání návrhu na oddlužení, není pro dlužníky spíše komplikací a zda také nastavené podmínky nepovedou k zastavení poradenství v oblasti oddlužení ze strany neziskových organizací, které se již nyní těmito aktivitami zabývají (zejména nutnost vykonat odbornou zkoušku, administrativní náročnost žádosti o akreditaci, povinnost poskytovat služby „v nejvyšší kvalitě“). SP ČR dává ke zvážení, zda by stát neměl spíše podpořit např. „Poradnu při finanční tísní“ a oznámit veřejnosti, že dlužníkům bezplatně či za skutečně minimální odměnu s návrhy pomůže (podle informací SP ČR poradna tak již činí a zpracovává významné procento podaných návrhů na oddlužení). Konkrétní připomínky: - Co přesně se rozumí „službami v oblasti oddlužení“? - Jaký je přesný obsah spojení „bude garantovat poskytované služby“ (§418a odst. 1 písm. c)))? V jakém vztahu k poskytovateli služeb musí taková fyzická osoba být a jaká bude její odpovědnost? Kdo bude vykonávat zkoušku v případě právnických osob, onen garant poskytovaných služeb? - Odborně způsobilou by mohla být i osoba s VŠ vzděláním v oboru ekonomie.	Částečně akceptováno.
--	---	-------------------------------------

	- S ohledem na podmínku veřejné prospěšnosti právnické osoby se SP ČR obává, že neseriózní podnikatelé budou tyto služby poskytovat pouze jako fyzické osoby. Vychází nenárokovost udělení akreditace z toho, že stát v podstatě aprobejuje přímé porušení zákona o advokacii a dalších speciálních úprav, podle nichž právní poradenství mohou poskytovat jen v nich vymezené osoby? - V § 418f slova „které lze po něm“ nahradit slovy „které lze po ní“ (spravedlivě požadovat). Tato připomínka je doporučující.	
--	---	--

	K Čl. III, bodům 1. – 3. a k tezím navazující prováděcí vyhlášky: SP ČR se domnívá, že navrhovaná změna nastavení rotačního principu vazbou pouze na sídlo insolvenčního správce (jak to předkladatel navrhuje v § 25 IZ) problémem účelově zakládaných a často fiktivních provozoven vyřeší, neboť odstraní motivaci pro jejich zakládání. Tuto změnu SP ČR považuje za důležitější než mnohočetné kontroly provozoven a zpřísnění režimu osobního výkonu činnosti insolvenčním správcem přímo v provozovně. Předkladatel pomíjí, že řádný výkon funkce insolvenčního správce zejména ve vztahu k větším dlužníkům a konkurzům je do značné míry manažerskou činností, tedy činností s osobní odpovědností za její výsledek, nicméně bez nutnosti osobního výkonu veškerých jednotlivých kroků. Zvláště shromažďování podkladů pro insolvenční řízení a umožnění nahlížení do seznamu přihlášených pohledávek věřitelů jsou činnostmi, nad kterými jistě má mít insolvenční správce kontrolu a za jejichž řádné provádění má být odpovědný navenek, může je však fyzicky provádět a zajišťovat i zaměstnanec insolvenčního správce. Tato připomínka je doporučující.	Neakceptováno.
--	--	------------------------------

Ministerstvo kultury	<u>K bodu 22</u> Podle čl. 45 odst. 5 Legislativních pravidel vlády se u nenormativních odkazů na jiné právní předpisy má užívat formulace „jiný právní předpis“ doplněná popřípadě odkazem na poznámku pod čarou, v níž se uvede úplná citace tohoto právního předpisu nebo jeho ustanovení. Doporučujeme nově navržený text § 80a odst. 1 v tomto směru upravit. Tato připomínka je doporučující.	Neakceptováno.
	<u>K bodu 28</u> Doporučujeme v ustanovení § 105 odst. 4 slova „pracovněprávních nárocích“ nahradit slovy „nárocích z pracovněprávních vztahů“, neboť tuto formulaci vycházející obsahově ze zákoníku práce považujeme za přesnější. Tato připomínka je doporučující.	Neakceptováno.
	<u>K bodu 43</u> Doporučujeme upravit text odstavce 2 nově vloženého do § 177 tak, aby byl formulován ve smyslu čl. 45 odst. 5 Legislativních pravidel vlády, tj. slova „zvláštní právní předpis“ nahradit slovy „jiný právní předpis“. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.

	<u>K bodu 104</u> Není zřejmé, zda návrh ustanovení § 418a písm. b) v případě nedbalostních trestných činů míní jakékoliv služby nebo zda jde toliko o služby v oblasti oddlužení. Ani důvodová zpráva v tomto směru neposkytuje vodítko. Doporučujeme proto formulaci „trestný čin spáchaný z nedbalosti v souvislosti s vykonáváním činností při poskytování služeb nebo činností s nimi srovnatelných“ upřesnit. Návrh předpokládá, že jednou z podmínek pro udělení akreditace podle § 418a písm. e) je veřejná prospěšnost právnické osoby. Podle důvodové zprávy nemá jít o to, zda právnická osoba má zapsán status veřejné prospěšnosti ve veřejném rejstříku podle § 147 občanského zákoníku. Není však potom jasné, jak by měl žadatel o akreditaci veřejnou prospěšnost průkazně osvědčit. Slovo „až“ v navrhovaném znění § 418i odst. 3 písm. c) doporučujeme nahradit slovem „do“, v souladu s ustálenou legislativní praxí. Tato připomínka je doporučující.	Neakceptováno.
Ministerstvo životního prostředí	K čl. I a III - na začátku obou článků je třeba doplnit úvodní větu novely v souladu s čl. 55 odst. 1 a 2 Legislativních pravidel vlády.	Akceptováno.

Asociace samostatných odborů	<u>§ 25 bod 5</u> Doporučujeme tento bod vypustit. § 25 (5) Nelze-li ustanovit osobu insolvenčního správce postupem podle odstavce 2 nebo je-li to nezbytné se zřetelem k dosavadnímu stavu insolvenčního řízení, k osobě dlužníka a k jeho majetkovým poměrům, jakož i k odborné způsobilosti insolvenčního správce, jeho dosavadní činnosti a k jeho zatížení, může předseda insolvenčního soudu určit insolvenčního správce mimo stanovené pořadí; takový postup vždy odůvodní. <i>Zdůvodnění:</i> <i>Doporučujeme vypustit, zde se fakticky prolamuje velmi správně v novele zakotvená "nezávislost" insolvenčního správce, když je jmenován obdobným způsobem jako notáři v řízeních o dědictví, tedy v rámci tzv. kolečka, dle seznamu všech správců.</i> Tato připomínka je doporučující.	Neakceptováno.
	<u>§ 51 odst. 1</u> Doporučujeme vypustit nově vložený text v odst. 1 § 51 § 51 (1) Věřitelé, jejichž pohledávka byla popřena, mohou v rozsahu popření hlasovat, usnese-li se na tom schůze věřitelů. Jestliže schůze věřitelů nepřizná hlasovací právo věřitelům,	Neakceptováno.

	jejichž pohledávka byla popřena, rozhodne o hlasovacím právu těchto věřitelů na jejich návrh podle § 52 odst. 2 insolvenční soud. <i>Zdůvodnění:</i> <i>Doporučujeme ponechat původní znění z pohledu zachování silnější ochrany hlasovacích práv věřitelů.</i> Tato připomínka je doporučující.	
	<u>§ 52 odst. 2</u> Doporučujeme vypustit odst. 2 § 52 § 52 (2) Návrh, aby insolvenční soud rozhodl o hlasovacím právu odlišně od seznamu přihlášených pohledávek, musí být doručen insolvenčnímu soudu nejpozději 7 dní před schůzí věřitelů; tato lhůta však neskončí dříve než 5 dní po zveřejnění seznamu přihlášených pohledávek v insolvenčním rejstříku. Skutečnosti rozhodné pro hlasovací právo lze doplnit a důkazy k jejich osvědčení insolvenčnímu soudu předložit nejpozději 2 pracovní dny před schůzí věřitelů; soud o tom věřitele poučí ve vyhlášce o svolání schůze věřitelů. <i>Zdůvodnění:</i> <i>Zbytečně formalizující ustanovení s příliš krátkými realizačními lhůtami - doporučujeme vypustit.</i> Tato připomínka je doporučující.	Neakceptováno.

	<u>§ 80a odst. 2</u> Doporučujeme vypustit odst. 2 § 80a § 80a (2) Není-li podání učiněno elektronicky na stanoveném formuláři, ve stanoveném formátu nebo stanoveným způsobem, postupuje soud podle § 43 občanského soudního řádu. <i>Zdůvodnění:</i> <i>Navrhujeme pro přílišnou formalizovanost vypustit. Způsoby podání na soud by měly být shodné jako u podání dle občanského soudního řádu.</i> Tato připomínka je doporučující.	Neakceptováno.
	<u>§ 92</u> Doporučujeme v § 92 doplnit konkrétní lhůtu, do kdy má soud rozhodnout. § 92 Odvolací soud je povinen projednat a rozhodnout odvolání proti rozhodnutím soudu prvního stupně vydaným v insolvenčním řízení s nejvyšším urychlením, a to nejprve odvolání proti rozhodnutí o odmítnutí návrhu po předběžném posouzení, proti rozhodnutí o odmítnutí návrhu pro zjevnou bezdůvodnost, proti rozhodnutí o nařízení předběžného opatření, proti rozhodnutí o úpadku, proti rozhodnutí o způsobu řešení úpadku a proti rozhodnutí o schválení reorganizačního plánu.	Neakceptováno.

	Tato připomínka je doporučující.	
	<u>§ 100a odst. 1</u> Doporučujeme v odst. 1 § 100a konkretizovat situace, kdy soud může takto postupovat. § 100a Předběžné posouzení věřitelského návrhu (1) Má-li insolvenční soud důvod se domnívat, že insolvenční navrhovatel podáním insolvenčního návrhu sleduje zneužití svých práv na úkor dlužníka, insolvenční návrh odmítne; učiní tak neprodleně, nejpozději do konce nejbližší následujícího pracovního dne po podání insolvenčního návrhu. Ustanovení § 43 občanského soudního řádu se při postupu podle věty první nepoužije. <i>Zdůvodnění:</i> <i>Přílišná libovůle soudu - nutno konkretizovat situace, kdy soud může takto postupovat.</i> Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno. Úprava byla přepracována.
	<u>§ 100a odst. 5</u> Doporučujeme v odst. 5 § 100a zkrátit lhůtu na 2 měsíce. (5) Insolvenční navrhovatel, jehož návrh byl pravomocně odmítnut podle odstavce 1, může podat nový insolvenční návrh proti stejnému dlužníkovi nejdříve po 2 měsících od právní	Akceptováno. Úprava byla přepracována.

	moci rozhodnutí podle odstavce 1; jinak se k návrhu nepřihlíží. <i>Zdůvodnění:</i> <i>Příliš dlouhá doba - doporučujeme 2 měsíce.</i> Tato připomínka je doporučující.	
	<u>§ 105 odst. 2</u> Doporučujeme vypustit odst. 2 § 105. § 105 (2) Nesplní-li navrhující věřitel povinnost podle § 177 odst. 2 platí, že pohledávku vůči dlužníkovi neosvědčil. <i>Zdůvodnění:</i> <i>Ustanovení jen zvyšuje náklady věřitelům, přičemž nejsou dány reálné důvody - doporučujeme vypustit.</i> Tato připomínka je doporučující.	Neakceptováno.
	<u>§ 128a odst. 2 písm. c), odst. 3, odst. 4</u> Doporučujeme vypustit písm. c) odst. 2 a odst. 3 § 128a. Doporučujeme zkrátit příliš dlouhou lhůtu 6 měsíců v odst. 4 § 128a. § 128a Odmítnutí insolvenčního návrhu pro zjevnou bezdůvodnost (2) Insolvenční návrh je zjevně bezdůvodný zejména tehdy, jestliže	Neakceptováno.

	a) insolvenční navrhovatel dokládá oprávnění jej podat pohledávkou, ke které se pro účely rozhodnutí o úpadku nepřihlíží, b) jde o insolvenční návrh podaný opětovně a insolvenční navrhovatel při jeho podání nedoloží, že splnil povinnosti uložené mu případně předchozím rozhodnutím o insolvenčním návrhu, nebo e) jeho podáním insolvenční navrhovatel zjevně sleduje zneužití svých práv na úkor dlužníka. <i>Zdůvodnění:</i> <i>Zcela neurčité vymezení - doporučujeme vypustit.</i> (3) V rozhodnutí, jímž odmítá insolvenční návrh pro zjevnou bezdůvodnost, může insolvenční soud uložit insolvenčnímu navrhovateli, aby za jeho podání zaplatil pořádkovou pokutu určenou do výše 50 000 Kč 500 000 Kč se zřetelem ke všem okolnostem věci. <i>Zdůvodnění:</i> <i>Zřejmě šikanózní postup - doporučujeme vypustit.</i> (4) Insolvenční navrhovatel, jehož návrh byl pravomocně odmítnut podle odstavce 1, může podat nový insolvenční návrh proti stejnému dlužníkovi nejdříve po 6 měsících od právní moci rozhodnutí podle odstavce 1; jinak se k insolvenčnímu návrhu nepřihlíží. Tato připomínka je doporučující.	
--	--	--

	<u>§ 177</u> Doporučujeme do ustanovení § 177 doplnit, že postačí kopie listin a že postačí jedno vyhotovení listin. § 177 (1) K přihlášce pohledávky je nutné připojit listiny, kterých se přihláška dovolává. Vykonatelnost pohledávky se prokazuje veřejnou listinou. Tato připomínka je doporučující.	Neakceptováno.
	<u>§ 295 odst. 1</u> Doporučujeme v odst. 1 § 295 zakotvit namísto relativní neplatnosti neplatnost absolutní. § 295 (1) Dlužník, osoby mu blízké a osoby, které s ním tvoří koncern, nesmí nabývat majetek náležející do majetkové podstaty, a to ani v případě, že k jeho zpeněžení došlo dražbou; tento majetek nesmí být na ně převeden ani ve lhůtě 3 let od skončení konkursu, i když jim svědčí zákonné předkupní právo. Právní úkony uskutečněné v rozporu s tímto ustanovením jsou neplatné; považují se však za platné, pokud se ten, kdo je jimi dotčen, neplatnosti nedovolá. Neplatnosti se nemůže dovolávat ten, kdo ji sám způsobil. Tato připomínka je doporučující.	Neakceptováno.

	<u>§ 390a odst. 3 a 4</u> Ustanovení odst. 3 a 4 § 390a má platit jen pro osoby dle odstavce 1, písm. b). § 390a Podání insolvenčního návrhu (3) Osobě podle odstavce 1, která sepsala návrh dle § 390 odst. 1 a insolvenční návrh, náleží odměna, jejíž maximální výši podle rozsahu majetkové podstaty, počtu dlužníkem v návrhu označených věřitelů a podle toho, zda se jedná o společný návrh manželů na povolení oddlužení, stanoví prováděcí právní předpis. (4) Osoba podle odstavce 1, která sepsala návrh dle § 390 odst. 1 a insolvenční návrh, vždy uplatní odměnu podle odstavce 3 v insolvenčním řízení jako pohledávku postavenou na roveň pohledávkám za majetkovou podstatou, a to ve lhůtě podle § 136 odst. 3. Tato připomínka je doporučující.	Neakceptováno.
	<u>§ 393</u> Doporučujeme v ustanovení § 393 lhůtu 10 pracovních dnů. § 393 (1) Neobsahuje-li návrh na povolení oddlužení všechny náležitosti nebo je nesrozumitelný anebo neurčitý, insolvenční soud usnesením vyzve osobu, která jej podala, k jeho opravě nebo doplnění v určené lhůtě, která nesmí být delší než 7 10 dnů. Současně ji poučí, jak má opravu nebo doplnění provést.	Neakceptováno.

	Tato připomínka je doporučující.	
	<u>§ 414 odst. 1 a 2</u> Doporučujeme v odst. 1 § 414 zachovat a doplnit lhůtu, do kdy nejpozději musí dlužník takový návrh podat. Doporučujeme v odst. 2 § 414 zpřesnit text - uvedené by však nemělo platit pro věřitele z vykonatelných pohledávek. § 414 (1) Jestliže dlužník splní řádně a včas všechny povinnosti podle schváleného způsobu oddlužení, vydá insolvenční soud usnesení, jímž dlužníka osvobodí od placení pohledávek, zahrnutých do oddlužení, v rozsahu, v němž dosud nebyly uspokojeny. Učiní tak jen na návrh dlužníka. (2) Osvobození podle odstavce 1 se vztahuje také na věřitele, k jejichž pohledávkám se v insolvenčním řízení nepřihlíželo, a na věřitele, kteří své pohledávky do insolvenčního řízení nepřihlásili, ač tak měli učinit. Tato připomínka je doporučující.	Neakceptováno.
	<u>§ 418 odst. 5</u> Doporučujeme vypustit odst. 5 § 418. § 418 (5) Rozhodnutí podle odstavce 1 a 3 může insolvenční soud	Neakceptováno.

	vydat, jen dokud nevezme na vědomí splnění oddlužení. Učiní tak po jednání, ke kterému předvolá dlužníka, insolvenčního správce, věřitelský výbor a věřitele, který zrušení oddlužení navrhl. Rozhodnutí podle odstavce 1 písm. a) až e) může insolvenční soud vydat i bez návrhu. Tato připomínka je doporučující.	
	<u>§ 418a písm. c)</u> Doporučujeme v písm. c) § 418a vyžadovat odbornost u všech takových fyzických osob. § 418a Podmínky pro udělení akreditace Podmínkou pro udělení akreditace je: c) odborná způsobilost alespoň jedné fyzické osoby, která bude garantovat poskytované služby v oblasti oddlužení; za odborně způsobilou osobu k poskytování služeb v oblasti oddlužení se považuje osoba, která získala úplné vysokoškolské vzdělání v oboru právo v magisterském studijním programu. Tato připomínka je doporučující.	Neakceptováno.
Konfederace zaměstnavatelů a podnikatelských svazů	K § 100a – toto ustanovení považujeme za nadbytečné. <u>Odůvodnění:</u> Jde o ustanovení, které nic (vzhledem k úpravě dané ustanovením § 128a insolvenčního zákona, zejména jeho odst. 2 písm. c/) neřeší a je proto nadbytečné. Zatěžuje soud a ochranu práv dlužníka nezlepšuje. Současná právní úprava soudu umožňuje zjevně bezdůvodný insolvenční návrh odmítnout bezprostředně poté, co byl podán - § 128a odst. 1 insolvenčního zákona, přičemž zároveň soudu ukládá, aby	Neakceptováno.

	tak učinil neprodleně. Tato připomínka je doporučující.	
	K § 102 odst. 1 – navrhovaná změna je vyvolána novou úpravou v § 100a odst. 1, je proto nepotřebná. Tato připomínka je doporučující.	Neakceptováno.
	K § 105 odst. 1 – toto ustanovení považujeme za nadbytečné. <u>Odůvodnění:</u> Toto ustanovení věřitele neúčelně a neúměrně zatěžuje, je-li dlužníkem právnická osoba, avšak přitom nechrání dlužníka před nedůvodnými insolvenčními návrhy. Potvrzení znalce, že insolvenční navrhovatel o pohledávce účtuje v souladu s účetními předpisy existenci tvrzené pohledávky, neprokazuje. Tato připomínka je doporučující.	Neakceptováno.
	K § 128a odst. 4 – s tímto návrhem nesouhlasíme. <u>Odůvodnění:</u> Nově zařazený odstavec omezuje insolvenčního navrhovatele v možnosti podat nový insolvenční návrh i v případě, ve kterém jsou podle insolvenčního zákona jinak důvody k jeho podání dány. Jde o ustanovení v tomto ohledu směřující proti účelu tohoto zákona plynoucím z vymezení předmětu úpravy v jeho § 1 písm. a).	Neakceptováno.

	Tato připomínka je doporučující.	
Ministerstvo pro místní rozvoj	K bodu 3 Doporučujeme upřesnit, že se navrhovaná změna nachází v prvním odstavci, druhé větě předmětného paragrafu. Doporučujeme návrh v tomto smyslu doplnit. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.
	K bodu 7 Výraz <i>zvlášť</i> působí v kontextu obratu „ <i>zvlášť pro případy</i> “ matoucím dojmem, protože může být pochopen ve smyslu <i>především</i> , ale také ve smyslu <i>odděleně</i> . Doporučujeme výraz nahradit jiným a tím význam upřesnit. Doporučujeme návrh v tomto bodě upřesnit. Tato připomínka je doporučující.	Neakceptováno.
	K bodu 14 Kvórum stanovené v návrhu slovy „ <i>nadpoloviční většiny věřitelů, jejichž pohledávky počítané podle výše (§ 49 odst. 1) činí nadpoloviční většinu přihlášených nezajištěných pohledávek</i> “ je značně vysoké, a může v praxi věřitele nepřiměřeně zatěžovat dosáhnout tohoto rozhodnutí. Doporučujeme zvážit nižší kvórum nutné pro dosažení tohoto rozhodnutí. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.

	K bodu 20 Výraz „<i>stranou</i>“ je v kontextu navrhovaného ustanovení § 53 odst. 2 „<i>kterých je nebo má být stranou</i>“ neurčitým a nejednoznačným označením. Není jasné, zda je myšleno smluvní stranou, nebo stranou soudního řízení. Sám insolvenční zákon tento výraz používá v různých významech a kontextech. Doporučujeme výraz upřesnit. Tato připomínka je doporučující.	Neakceptováno.
	K bodu 24 V navrhovaném § 100a odst. 1 kontrastuje nízká míra nutnosti přesvědčení soudu (<i>důvod se domnívat</i>, který může zahrnovat i poměrně neurčité, sporné nebo slabé domněnky) se závažností následků (<i>insolvenční návrh zamítne</i>). Doporučujeme míru nutnosti přesvědčení soudu zesílit, např. výrazem podstatný důvod, opodstatněný důvod apod. Doporučujeme návrh v tomto smyslu upřesnit. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno. Úprava byla v průběhu připomínkového řízení pozměněna.
	K bodu 24 Lhůta „<i>nejpozději do konce nejbližší následujícího pracovního dne</i>“ stanovená v § 100a odst. 1 je velmi krátká a mohla by v praxi činit soudům obtíže, především v případě ověřování pravosti pohledávek. Doporučujeme tuto lhůtu prodloužit. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno. Úprava byla v průběhu připomínkového řízení pozměněna.

	K bodu 28 Je-li dlužníkem právnická osoba, návrh změny zákona znamená podle § 105 odst. 1 silné zpřísnění podmínek pro podání insolvenčního návrhu. Míra zpřísnění je značná a mohla by zkomplikovat podávání insolvenčních návrhů nad rámec záměru této změny zákona. Doporučujeme míru přísnosti v tomto smyslu snížit. Tato připomínka je doporučující.	Neakceptováno.
	K bodu 43 Smysl ustanovení je zcela nejasný. Doporučujeme nahradit výraz <i>majitel</i> výrazem <i>vlastník</i> a v souladu s důvodovou zprávou upřesnit, jaký mechanismus doložení skutečného vlastníka pohledávky je zde myšlen. Nejasný je rovněž výraz <i>obchod, z něhož pohledávka vznikla</i>, který je zde použit. Doporučujeme návrh dle výše uvedeného doplnit a zpřesnit. Tato připomínka je doporučující.	Neakceptováno.
	K bodu 44 Doporučujeme obrat „<i>aby složil jistotu určenou soudem na náklady řízení anebo škodu, které mohou vzniknout</i>“ změnit na „<i>aby složil jistotu určenou soudem na náklady řízení anebo škody, které mohou vzniknout.</i>“ Doporučujeme návrh dle výše uvedeného opravit. Tato připomínka je doporučující.	Částečně akceptováno.
	K bodu 44 <i>Věřiteli, který je cizincem s obvyklým pobytem v cizině anebo zahraniční právnickou osobou, může insolvenční soud uložit na návrh jiného účastníka řízení anebo insolvenčního správce, aby složil jistotu určenou soudem na náklady řízení anebo škodu, které mohou vzniknout účasti věřitele v insolvenčním řízení jiným účastníkům řízení...</i> Vyznění tohoto navrhovaného ustanovení je diskriminační	Akceptováno. Úprava byla v průběhu připomínkového řízení pozměněna.

	vůči osobám z ostatních členských zemí EU. Doporučujeme zvážit úpravu, která nebude vůči osobám z členských států EU diskriminační. Tato připomínka je doporučující.	
	K bodu 54 Ustanovení je v navrhovaném znění nesrozumitelné. Hypotéza je uvedena příliš bezprostředně před lhůtou a ztrácí tak na srozumitelnosti. Doporučujeme pořadí informací vyměnit (nejpozději do 10 dnů...je-li způsobem řešení úpadku oddlužení). Doporučujeme ve výše uvedeném smyslu upřesnit. Tato připomínka je doporučující.	Neakceptováno.
	K bodu 60 <i>Je-li způsobem řešení úpadku oddlužení, je insolvenční správce povinen vykonat prohlídku obydlí dlužníka a nemovitých věcí patřících dlužníkovi a učinit o tom obrazový záznam...</i> Z návrhu ani důvodové zprávy není patrné, proč by měl být tento postup zvolen právě pro formu oddlužení. Doporučujeme lépe zdůvodnit nebo tuto změnu z návrhu vyjmout. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.
	K bodu 67 Navrhovaný § 390a výrazně omezuje možnost podat insolvenční návrh a tato změna se zdá nedostatečně odůvodněná. Doporučujeme zachovat současnou úpravu a omezení podání insolvenčního návrhu dané navrhovaným § 390a z návrhu vyjmout.	Neakceptováno.

	Tato připomínka je doporučující.	
	K bodu 67 Ustanovení § 390a odst. 2 používá obrat „ <i>právní vzdělání</i> .“ Ustanovení § 418a písm. c) přitom používá jednoznačnější pojem „ <i>vysokoškolské vzdělání v oboru právo v magisterském studijním programu</i> .“ Není jasné, zda je myšlen kvalitativně stejný druh právního vzdělání. Návrh je také v tomto smyslu nejednotný. Doporučujeme nároky na vzdělání v návrhu sjednotit. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.
	K bodu 72 Ustanovení ukládá dlužníkovi uhradit odměnu. Osoba, na kterou byl podán insolvenční návrh, je však pravděpodobně ve špatné finanční situaci a ustanovení o placení odměn se tak jeví jako neefektivní a nedopovídající pravděpodobné situaci dlužníka. Obdobně také navrhovaná úprava § 396, § 405 a § 418 odst. 4. Doporučujeme zvolit jinou úpravu, odpovídající finanční situaci dlužníka. Tato připomínka je doporučující.	Částečně akceptováno.
	K bodu 74 Doporučujeme nahradit spojení <i>pouze, jestliže</i> v první větě § 396 na obvyklejší <i>pouze v případě, pokud</i> . Tato připomínka je doporučující.	Neakceptováno.

	K bodu 78 Navrhované ustanovení § 398a odst. 3 svojí nepřirozenou strukturou zatěžuje porozumění významu tohoto pravidla. Rozdělení do dvou vět by napomohlo přirozenější struktuře i pochopení. Doporučujeme výše uvedené ustanovení rozdělit do dvou vět. Tato připomínka je doporučující.	Neakceptováno.
	K bodu 78 Obrat „že je spolu zveřejní vyhláškou“ v § 398a odst. 4 doporučujeme nahradit jednoznačnějším a obvyklejším obratem „zveřejní společně vyhláškou“. Doporučujeme návrh v tomto bodě nahradit. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.
	K bodu 78 Věta druhá navrhovaného § 398a odst. 4 je zbytečně komplikovaná a nepřirozeně znějící, a je možné zkrátit a zjednodušit, a to např. formou změny slovosledu („<i>uvědomí o možnosti podat námitky do 7 dnů od</i>“). Doporučujeme ustanovení ve výše uvedeném smyslu zkrátit a zjednodušit. Tato připomínka je doporučující.	Neakceptováno.
	K bodu 79 Navrhované znění § 399 odst. 1 je kvůli kumulaci hypotéz obtížně srozumitelné. Navrhujeme výše uvedené ustanovení zjednodušit, případně rozdělit do více vět. Tato připomínka je doporučující.	Neakceptováno.

	K bodu 94 Navrhované ustanovení ve větě první § 410 odst. 2 „<i>jehož datum konání a místo</i>“ doporučujeme nahradit obvyklejším „<i>datum a místo konání</i>.“ Ustanovení by také prospělo uvést podrobnosti ohledně tohoto osobního jednání – jakou formou dlužníkovi sdělí místo a čas schůzky apod. Doporučujeme výše uvedené ustanovení opravit a dle výše uvedeného také rozvést. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.
	K bodu 104 Podmínek je více a podle logiky ustanovení se výčet navrhovaný v § 418a zdá být kumulativní. Doporučujeme tedy uvést výčet množným číslem, tedy „<i>podmínky pro udělení akreditace jsou</i>.“ Tato připomínka je doporučující.	Neakceptováno.
	K bodu 104 Písmeno d) v navrhovaném ustanovení § 418a směřuje k uzavření smlouvy, ale přesnější by byla spíše existence pojištění. První tři slova tedy navrhuje z ustanovení vypustit. Věta bude také jednoznačnější, neboť v navrhované formulaci se vedlejší věta „<i>kteřá by mohla vzniknout</i>“ může vztahovat ke škodě, ale také ke smlouvě samotné. Doporučujeme z předmětného ustanovení odstranit první tři slova „uzavření smlouvy o“. Tato připomínka je doporučující.	Neakceptováno.
	K bodu 104 Navrhovaný § 418c odst. 1 v poslední větě stanoví, že „<i>Na udělení akreditace není právní nárok</i>.“ Návrh toto velmi přísné omezení udělení akreditace dostatečně nezdůvodňuje. Doporučujeme poslední větu § 418c odst. 1 z návrhu vyškrtnout. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.

	K bodu 104 V navrhovaném § 418d odst. 1 dochází k značné kumulaci podmínek v jedné větě, která zatěžuje pochopení tohoto ustanovení. Navrhujeme výše uvedené ustanovení zjednodušit, případně rozdělit do více vět. Tato připomínka je doporučující.	Neakceptováno.
	K bodu 104 Ustanovení § 418h směřuje spíše ke kontrole dlouhodobé, nikoliv jednorázové, doporučujeme tedy formulaci „ministerstvo provede kontrolu“ nahradit „je ministerstvo oprávněno provádět kontroly“. Tato připomínka je doporučující.	Neakceptováno.
	K bodu 104 Navrhovaný § 418i odst. 3 písm. b) nemá mezi body 1 a 2 žádnou spojkou. Není tak jasné, zda je možné udělit oba druhy pokut, nebo pouze jednu z nich. Doporučujeme vhodnou spojkou v návrhu upřesnit. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.
Ministerstvo dopravy	<i>K části první (změna insolvenčního zákona)</i> Doporučujeme v zájmu přehlednosti upravit formátování návrhu zákona (mezery mezi jednotlivými novelizačními body). Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.
	Novelizační bod 1 (§ 7b odst. 1) doporučujeme uvést v následujícím znění: „V § 7b odstavec 1 zní: ...“ Uvedený novelizační bod mění totiž celé znění tohoto odstavce a nenahrazuje pouze jednu z více vět.	Akceptováno.

	Tato připomínka je doporučující.	
	V novelizačním bodu 2 (§ 7b odst. 5) doporučujeme uvést znění doplňovaného odstavce včetně jeho číselného označení, tedy uvést novelizační bod v následujícím znění: „V § 7b se doplňuje odstavec 5, který zní: „(5) Insolvenční soud...“.“. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.
	Novelizační body 5 až 7 (§ 25 odst. 2) doporučujeme z důvodu velkého počtu změn týkajících se jediného ustanovení sloučit do jednoho novelizačního bodu, který bude uveden slovy „§ 25 odst. 2 zní:“. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.
	Text novelizačního bodu 8 (§ 29 odst. 1) doporučujeme v zájmu srozumitelnosti přeformulovat. Věta je formulována značně složitě a není zcela zřejmé, k čemu se vztahují slova „v konkurs“. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.
	K novelizačnímu bodu 12 uvádíme, že v souladu s článkem 39 odst. 2 legislativních pravidel vlády by paragraf neměl obsahovat více jak 6 odstavců, čemuž vložením nového odstavce 6 ustanovení § 38 nebude vyhovovat (7 odstavců). Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.

	Novelizační body 17 a 18 (§ 51 odst. 3) doporučujeme sloučit do jednoho novelizačního bodu, který bude uveden slovy „V § 51 odstavce 3 zní:...“. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.
	V novelizačním bodu 20 (§ 53) upozorňujeme na nevhodnost použití „dovětku“ za textem členěným do jednotlivých písmen. Doporučujeme přeformulovat ustanovení § 53 tak, aby uvedený „dovětek“ neobsahovalo (např. umístněním předmětného textu do zvláštního odstavce). Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.
	K novelizačnímu bodu 32 (§ 108 odst. 7) uvádíme, že v souladu s článkem 39 odst. 2 legislativních pravidel vlády by paragraf neměl obsahovat více jak 6 odstavců, čemuž doplněním nového odstavce 7 ustanovení § 108 nebude vyhovovat (7 odstavců). Navíc upozorňujeme na to, že v souladu s článkem 58 odst. 3 legislativních pravidel vlády by tento novelizační bod měl být uveden slovy „V § 108 se doplňuje odstavec 7, který zní...“, neboť uvedené ustanovení se <i>na svém konci</i> doplňuje o nový odstavec. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.
	V novelizačním bodu 33 (§ 128a odst. 3) upozorňujeme na to, že v souladu s článkem 57 odst. 4 písm. j) legislativních pravidel vlády by měla být v textu tohoto ustanovení nahrazována částka a nikoli slova. Tento novelizační bod by měl tedy znít: „V § 128a odst. 3 se <i>částka</i> „50 000 Kč“ nahrazuje <i>částkou</i> „500 000 Kč““. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.

	V novelizačním bodu 34 (§ 128a odst. 4) upozorňujeme na to, že v souladu s článkem 58 odst. 3 legislativních pravidel vlády by tento novelizační bod měl být uveden slovy „V § 108a se doplňuje odstavec 4, který zní...“, neboť uvedené ustanovení se <i>na svém konci</i> doplňuje o nový odstavec. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.
	Novelizační bod 37 (§ 136 odst. 3) doporučujeme uvést následujícím způsobem: „V § 136 se za slova „30 dnů“ vkládají slova „a rozhodnutí nemusí obsahovat odůvodnění, jestliže návrhu na povolení oddlužení nikdo neodporoval a nebyly zde pochybnosti podle § 397 odst. 1.“ Uvedená slova se vkládají do stávajícího textu § 136 odst. 3, a to za slova „30 dnů“ a před tečku, která v textu zůstává. Jedná se tedy spíše o případ podle článku 58 odst. 5 písm. b) legislativních pravidel vlády, podle kterého se v takovém případě použijí slova „se vkládá“ a nikoli slova „se doplňuje“. Tato připomínka je doporučující.	Neakceptováno.
	Novelizační body 39 a 40 (§ 137 odst. 2) doporučujeme uvést v obráceném pořadí, a to v návaznosti na pořadí prováděných změn v § 137 odst. 2. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.
	V novelizačním bodu 42 (§ 147 odst. 6) doporučujeme uvést prováděné změny v obráceném pořadí, a to v návaznosti na pořadí prováděných změn v uvedeném ustanovení (zrušení slov „však nelze“ následuje až po vložení slov „nebyl-li insolvenční návrh odmítnut podle § 100a nebo § 128a, nelze“). Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.

	Novelizační bod 47 (§ 189 odst. 3) doporučujeme uvést následujícím způsobem: „V § 189 odst. 3 se za slova „seznamu přihlášených pohledávek“ vkládají slova „a každé doplnění zprávy o přezkumu.“ Uvedená slova se vkládají do stávajícího textu § 189 odst. 3, a to za slova „seznamu přihlášených pohledávek“ a před tečku, která v textu zůstává. Jedná se tedy spíše o případ podle článku 58 odst. 5 písm. b) legislativních pravidel vlády, podle kterého se v takovém případě použijí slova „se vkládá“ a nikoli slova „se doplňuje“. Tato připomínka je doporučující.	Neakceptováno.
	Novelizační bod 55 (§ 200 odst. 3) doporučujeme uvést následujícím způsobem: „V § 200 odst. 3 se za slova „o popřené pohledávce“ vkládají slova „nebo nejpozději v rozhodnutí podle § 410.“ Uvedená slova se vkládají do stávajícího textu § 200 odst. 3, a to za slova „o popřené pohledávce“ a před tečku, která v textu zůstává. Jedná se tedy spíše o případ podle článku 58 odst. 5 písm. b) legislativních pravidel vlády, podle kterého se v takovém případě použijí slova „se vkládá“ a nikoli slova „se doplňuje“. Tato připomínka je doporučující.	Neakceptováno.
	Novelizační body 57 až 59 doporučujeme z důvodu velkého počtu změn týkajících se jediného ustanovení sloučit do jednoho novelizačního bodu, který bude uveden slovy „V § 201 odstavec 3 zní:“. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.

	K novelizačnímu bodu 78 (§ 398a) uvádíme, že v souladu s článkem 39 odst. 2 legislativních pravidel vlády by paragraf neměl obsahovat více jak 6 odstavců, čemuž navrhované ustanovení § 398a nevyhovuje (7 odstavců). Navíc upozorňujeme na nevhodnost použití „dovětku“ za textem členěným do jednotlivých písmen (text uvedený za textem obsaženým v písm. e)). Doporučujeme přeformulovat ustanovení § 398a tak, aby obsahovalo pouze 6 odstavců a neobsahovalo uvedený „dovětek“ (např. rozdělením navrhovaného textu do více paragrafů). Tato připomínka je doporučující.	Neakceptováno.
	Novelizační bod 86 (§ 405 odst. 2) doporučujeme uvést následujícím způsobem: „V § 405 odst. 2 se za slovo „konkursem“ vkládají slova „anebo řízení zastaví; § 396 se použije obdobně.“ Uvedená slova se vkládají do stávajícího textu § 405 odst. 2, a to za slovo „konkursem“ a před tečku, která v textu zůstává. Jedná se tedy spíše o případ podle článku 58 odst. 5 písm. b) legislativních pravidel vlády, podle kterého se v takovém případě použijí slova „se vkládá“ a nikoli slova „se doplňuje“. Tato připomínka je doporučující.	Neakceptováno.
	Novelizační bod 94 (§ 410 odst. 2 až 4) doporučujeme uvést slovy „V § 410 se za odstavec 1 vkládají nové <i>odstavce 2 až 4</i>, které znějí:“. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.

	V novelizačním bodu 104 (§ 418i) doporučujeme v § 418i odst. 3 písm. b) za textem bodu 1 (uložení pokuty) doplnit slovo „nebo“ vyjadřující alternativní poměr k textu obsaženému v bodu 2 (zrušení akreditace), neboť uvedené sankce zřejmě mají být ukládány alternativně. V témže novelizačním bodu v § 418i odst. 4 doporučujeme spojku „a“ nahradit spojkou „nebo“. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.
	V článku II (Přechodné ustanovení) doporučujeme odstranit podtržení čísla zákona „182/2006 Sb.“. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.
	<i>K části druhé (změna zákona o insolvenčních správcích)</i> Novelizační body 1 až 4 (§ 5a odst. 4 a 5) doporučujeme z důvodu velkého počtu změn týkajících se jediného ustanovení sloučit do jednoho novelizačního bodu, který bude uveden slovy „V § 5a odstavce 4 a 5 znějí:“. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.
	Novelizační body 5 a 6 (§ 13 odst. 2) doporučujeme z důvodu velkého počtu změn týkajících se jediného ustanovení sloučit do jednoho novelizačního bodu, který bude uveden slovy „V § 13 odstavec 2 zní:“. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.
	Novelizační bod 7 doporučujeme uvést slovy „V § 13 se doplňují nové odstavce 3 a 4, které znějí:“. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.

	Novelizační body 11 až 13 (§ 34) doporučujeme z důvodu velkého počtu změn týkajících se jediného ustanovení sloučit do jednoho novelizačního bodu, který bude uveden slovy „§ 34 zní:“. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.
	V novelizačním bodu 15 (§ 36b) doporučujeme přeformulovat skutkovou podstatu obsaženou v odstavci 1 písm. g), a to v zájmu jazykové návaznosti na text v větě § 36b odst. 1, ze kterého vyplývá, že speciálním subjektem tohoto správního deliktu je insolvenční správce, nikoli ohlášený společník insolvenčního správce. Má-li být za uvedené jednání postihován insolvenční správce, měla by skutková podstata být formulována např. tak, že insolvenční správce nezajistí, aby jeho ohlášený společník vykonával činnost v úředních hodinách provozovny. Má-li být za uvedené jednání postihován ohlášený společník insolvenčního správce, je třeba toto jednání přesunout do zvláštního odstavce, který bude upravovat správní delikty, jichž se může dopustit ohlášený společník insolvenčního správce. Jde-li pak o slova „insolvenční správce“ v textu písm. g), je možné je vypustit s ohledem na to, že tato slova obsahuje již samo větu § 36b odst. 1. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.
	V novelizačním bodu 15 (§ 36b) doporučujeme dále přeformulovat skutkovou podstatu obsaženou v písm. h) tak, aby byl postihován (s ohledem na formulaci věty § 36b odst. 1) insolvenční správce za to, že např. nezajistí, aby se jeho provozovna nacházela na místě způsobilém pro výkon jeho činnosti nebo se nacházela na místě insolvenčním správcem uvedeném. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.

	V novelizačním bodu 15 (§ 36b) doporučujeme slova „může zrušit“ a slova „může rozhodnout“, obsažená v § 36b odst. 3 písm. c) bodu 2 a písm. d) bodu 2, nahradit vhodnějšími slovy „zruší“ a „rozhodne“. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.
	V novelizačním bodu 15 (§ 36b) doporučujeme spojkou „a“ obsaženou v § 36b odst. 4 nahradit spojkou „nebo“. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.
	<i>K části třetí (změna zákona o státním zastupitelství)</i> Vzhledem k tomu, že článkem IV. návrhu zákona dochází ke dvěma změnám zákona o státním zastupitelství, byť se tyto změny týkají jediného ustanovení (§ 12i odst. 1), nikoli k pouze jedné změně v právním předpisu ve smyslu článku 55 odst. 3 legislativních pravidel vlády, doporučujeme úvodní větu tohoto článku formulovat spíše v souladu s článkem 55 odst. 2 legislativních pravidel vlády. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.
Hlavní město Praha	K Části první – Změna insolvenčního zákona <u>K bodu 10 - § 36 odst. 3</u> Zastáváme názor, že úkony, které je insolvenční správce povinen vykonávat osobně, je třeba zakotvit v zákoně, nikoliv v prováděcím právním předpisu. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.

	<u>K bodu 22 a 43 - § 80a odst. 1 a § 177 odst. 2</u> Slova „zvláštního právního předpisu“ a „zvláštní právní předpis“ je třeba nahradit slovy „jiného právního předpisu“ a „jiný právní předpis“ (čl. 45 odst. 5 Legislativních pravidel vlády). Tato připomínka je doporučující.	Neakceptováno.
	<u>K bodu 45, 67 a 104 - § 189 odst. 1, § 390a odst. 1 písm. b), § 418i odst. 3</u> Slovo „dle“ je tvarem nespisovným, je třeba jej nahradit slovem „podle“. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno.

	<u>K bodu 45 - § 418i odst. 1 a 3</u> Odstavce 1 a 3 jsou, podle našeho názoru, koncipovány nepřehledně a nesystematicky. Doporučujeme nahradit textem, který zní např. takto: „(1) Akreditovaná osoba se dopustí správního deliktu tím, že a) neinformuje ministerstvo o skutečnostech podle § 418d, b) poruší povinnost stanovenou v § 418f, c) při poskytování služeb jedná v rozporu s právními předpisy.“. „(3) Za správní delikt a) podle odstavce 1 písm. a) lze uložit napomenutí nebo pokutu až do výše 100 000 Kč, b) podle odstavce 1 písm. b) nebo c) lze uložit pokutu ve výši od 50 000 do 200 000 Kč nebo zrušit akreditaci podle § 418e odst. 1 písm. b), c) podle odstavce 2 lze uložit pokutu až do výše 500 000 Kč.“. Tato připomínka je doporučující.	Neakceptováno.
--	---	------------------------------